

Επέστρεψε το κουαρτέτο

**Η ώρα των αντιλαϊκών
μέτρων**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Απέραντο στρατόπεδο
συγκέντρωσης
προσφύγων η χώρα**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Τελευταίες πινελιές στην ΚΥΑ για το
«πακέτο Χατζηγάκη»
**Χαράτσι άνω των 260
εκατ. στους αγρότες**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Σε απελπισία ο Τσίπρας,
ψάχνει δεκανίκια στα
δεξιά του**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Υπόθεση Παπαγγελόπουλου

**Στο βόρβορο της
αστικής Δικαιοσύνης
και πολιτικής**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Βραζιλία

**Διαφθορά και σύγχρονη
δουλεία**

ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 861 - 11 Μάρτη 2016

www.eksegersi.gr

ΑΥΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΜΕ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΥ

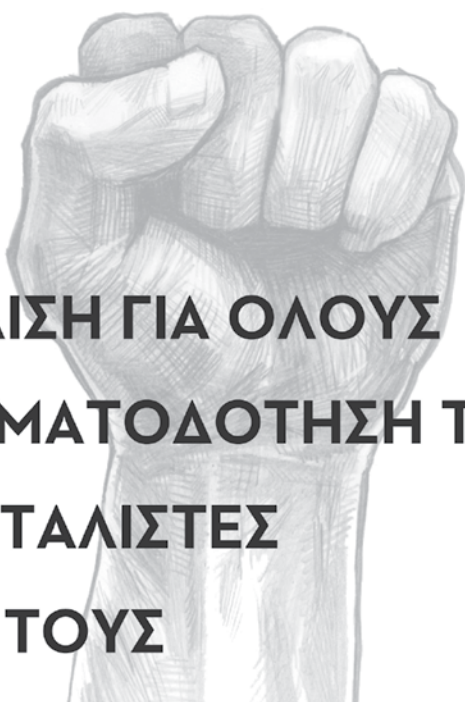
Αθροισμα εθνικής και ανταποδοτικής σύνταξης με βάση
τους πίνακες Κατρούγκαλου (όλος ο ασφαλιστικός βίος)

Συντάξιμες Αποδοχές	ΕΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ					
	15 έτη	18 έτη	21 έτη	24 έτη	27 έτη	30 έτη
700	228	289	354	425	503	586
800	240	305	376	453	538	629
1.000	264	338	420	509	608	714
1.500	324	421	529	648	782	927

- ♦ Η Εθνική Σύνταξη θα δίνεται αναλογικά με τα χρόνια ασφάλισης και όχι πλήρης σε όλους.
- ♦ Η Ανταποδοτική Σύνταξη θα είναι στο επίπεδο άθλιου φιλοδώρηματος.
- ♦ Οι σημερινές συντάξεις θα πετσοκοπούν για μια ακόμα φορά.
- ♦ Η «προσωπική διαφορά» θα είναι μια δεξαμενή από την οποία θα αντλούνται τα πετσοκόμματα των επόμενων χρόνων.

Απαιτούμε

**ΠΛΗΡΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ
ΚΑΙ ΠΛΗΡΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥΣ**

KONTRA
www.eksegersi.gr

**Εφτασε
η ώρα
της
μεγάλης
μάχης**

Scripta... Verba...

Σε έναν λογικό κόσμο, όταν ισχύει αυτό που μόλις είπα, ότι οι πιο πολλοί παίκτες θέλουν λύση σε σχέση με αυτούς που δεν θέλουν λύση, δεν πρέπει να είναι μακριά η λύση. Ελπίζω να επιβεβαιωθεί ότι ζούμε σε έναν λογικό κόσμο.

Ε υκλείδης Τσακαλώτος

Για το περιεχόμενο της λύσης δε λέμε τίποτα. Σε κάθε περίπτωση θα υπακούει στη λογική του Μνημόνιου.

Η Επιτροπή ούτε σχολιάζει ούτε επιβεβαιώνει τις λεπτομέρειες ειδικών συναντήσεων. Αυτό που μπορώ να πω είναι ότι αυτή τη στιγμή γίνονται συζητήσεις σε διάφορα επίπεδα μεταξύ των διάφορων θεσμών που εμπλέκονται στο πρόγραμμα, και οι συζητήσεις αυτές σημειώνουν πρόοδο.

Ανίκη Μπράιντχαρτ

Τώρα σας παίρνουμε τα μέτρα και σε λίγο θα σας παρουν σιάσουμε το κόστούμι.

Με διαταγή του Ειρηνοδικείου του Μονάχου επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης ενός έτους στον Μ. Χριστοφοράκο, διότι ως διευθυντής της Siemens στην Ελλάδα προέβη σε δωρεά διψήφιου ποσού εκατομμυρίων ευρώ προς το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ και δη προς τους ταμίες των κομμάτων αυτών, ώστε να επηρεάσουν τους αρμοδίους υπαλλήλους και να επιταχυνθεί η παραλαβή των επιμέρους έργων της προμήθειας, ενεργώντας ενδεχομένως και κατά παράβαση των καθηκόντων τους υπέρ της εταιρίας Siemens. Η συμπεριφορά όμως αυτή (δωρεά χρημάτων σε πολιτικά κόμματα) σε καμία περίπτωση δεν στοιχειοθετεί την αντικειμενική υπόσταση των εγκλημάτων της ενεργητικής και παθητικής δωροδοκίας.

Εισαγγελέας Κωσταρέλλος

Μια χαρά τα λέει ο κυρ-εισαγγελέας...

Είναι σωστό ότι η Καγκελάριος είχε στην κρίση χρέους μια σκληρή πολιτική προσέγγιση. Τώρα στην προσφυγική κρίση αποφάσισε όμως μια ανθρώπινη προσέγγιση και απέδειξε τον ηγετικό της ρόλο.

Αλέξης Τσίπρας

Από το «go home, κυρία Μέρκελ, στην αναγνώριση της ευαισθησίας και του ηγετικού ρόλου της καγκελαρίου είναι ασφαλώς μια... πρόοδος.

Το ζήτημα των προσφύγων και το πρόγραμμα της βοήθειας προς την Ελλάδα δε θα πρέπει να αναμειγνύονται.

Μάρτιν Γιέγκερ (εκπρόσωπος Βόλφγκανγκ Σόιμπλε)

Πέταξε μια παπάρα ο Σουλτς, που θέλει να παίξει το δικό του παιχνίδι, κι αμέσως ο εκπρόσωπος του Σόιμπλε έβαλε τα πράγματα στη θέση τους. Οι γερμανοί πολιτικοί είναι μεθοδικοί άνθρωποι.

ΡΙΠΕΣ

◆ Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα επαναστατικό κόμμα που τηρεί τους κανόνες συνωμοτικότητας ◆ Γ' αυτό απαγορεύτηκε στους υπουργούς να έχουν τα κινητά τους στην αίθουσα του υπουργικού συμβουλίου ◆ Την έφοδο στα χειμερινά ανάκτορα σχεδίαζαν, είναι δυνατόν να είχαν τα κινητά-ρουφιάνους στο τραπέζι με τους χάρτες; ◆ Μην ακούτε κάποιους κακεντρεχείς που λένε ότι η αίθουσα διαθέτει σύστημα αποκοπής του σήματος ◆ Ο ταξικός εχθρός το ελέγχει και αυτό το σύστημα ◆ Και βέβαια εξοργιστήκαμε με κάποιους άλλους κακεντρεχείς που υποστήριξαν ότι ο σύντροφος πρόεδρος Αλέξης φοβάται μην τον γράφουν, όπως έκανε ο Μπαρούφ ◆ Εδώ δε φοβήθηκε κοτζάμ γάτα Ιμαλαίων και την έσκισε ◆ Ποια είναι τα πιο ευτυχημένα μέλη της κυβέρνησης; ◆ Ο υφυπουργός Αμυνατικής και ο αναπληρωτής υπουργός

Μπόλαρης ◆ Κυριολεκτικά δεν κάνουν τίποτα σε επίπεδο άσκησης πολιτικής ◆ Μόνο συναντήσεις με τον κάθε απίθανο τύπο, τις οποίες φωτογραφίζουν και κατακλύζουν καθημερινά τα ηλεκτρονικά ταχυδρομεία των ΜΜΕ ◆ Εμείς κατανοούμε απόλυτα το... ιδιόμορφο χιούμορ του υπουργού Κουρουμπλή ◆ Όταν δηλώνει ότι «καλά κάνουν και διαδηλώνουν οι επιστήμονες, θα χάσουν και κανά κιλό», χιούμορ κάνει ◆ Κι αν κάποιος πει «είδε ο γκαβός το φως του κι έγινε υπουργός», ο Κουρουμπλής θα κατανοήσει το χιούμορ του ◆ Χιούμορ επιδεικνύει και ο πρωθυπουργός Τσίπρας ◆ Γ' αυτό και δε διατάζει να δηλώσει ότι το εθνικό asset Μπαρουφάκης έλεγε ανοησίες ◆ Σε επίπεδο ημέρας, οι τόνοι στη διαμάχη Τσίπρα-Ψυχάρη έχουν πέσει ◆ Σε επίπεδο εβδομάδας, όμως, ο Ψυχάρης φρόντισε να ρίξει μια ακόμα βολή ◆

Φαίνεται πως οι μεσάζοντες του παρασκηνίου ακόμα δεν κατάφεραν να φέρουν την ειρήνη ◆ Η ανυπ Φωτίου το ξέρει καλύτερα από εσάς το παιχνίδι της δημοσιότητας, γατάκια ◆ Μία με τα γεμιστά, μία με τον αρακά, τώρα με τα φρούτα, εξασφάλισε και πάλι τη δημοσιότητα ως νοικοκυρά, επιστήμων και αντικομοφορμίστρια πολιτικός ◆ Και μην αναρωτιέστε γιατί δε βγήκε έξω να καθαρίσει και να φάει το μήλο και το αχλάδι, αλλά τα καθάρισε και τα έφαγε μέσα στην αίθουσα που συνεδρίαζε η ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ ◆ Αν είχε βγει έξω, κανένας δε θα τη φωτογράφιζε, ούτε θ' ασχολούνταν μαζί της ◆ Γνήσια σαμαρική η φιέστα της Καλαμάτας ◆ Για να θυμίσει στον Κούλη ότι εξακολουθεί να έχει δύναμη ◆ Και τσαχπίνης ο λογογράφος του τέως πρωθυπουργού και τέως προέδρου της ΝΔ ◆ «Από το ουάου του Βαρουφάκη στο νιάου

της γάτας των Ιμαλαίων» ◆ Εκεί που κόντευαν να κοιμηθούν οι δεξιοί και ακροδεξιοί της περιοχής, ξύπνησαν και ξέσπασαν σε χειροκροτήματα ◆ Γιατί ο Μελισσανίδης έσπευσε να συμφωνήσει με την απόφαση Κοντονή για σταμάτημα του Κυπέλλου; ◆ Γιατί μ' ένα σμπάρο πετυχαίνει δυο τρυγόνια ◆ Και ο υφυπουργός θα του χρωστάει χάρη, και μια ενδεχόμενη (και πιθανή) συντριβή της ΑΕΚ από τον Ολυμπιακό αποφεύγει ◆ Τώρα, ο προπονητής του μπορεί άνετα να δηλώνει «βέβαιος ότι θα το κατατούσαμε» ◆ Ο Λεβέντης είναι η τιμωρία του παραδοσιακού αστικού πολιτικού συστήματος ◆ Τον φωνάζουν στο προεδρικό, τον καθιστούν ισότιμο συνομιλητή τους κι αυτός φεύγει χωρίς να υπογράψει το ανακοινωθέν ◆ Και μιλάει για «σύσκεψη φιάσκο» ◆ Ε, ρε, γλέντια ◆ Ούτε ο κυρ-Αλέκος δεν μπορεί να τον μαζέψει τώρα ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κάτοικοι του χωριού Αθυρά στην Πέλλα πήραν τα τρακτέρ τους και όργωσαν μια έκταση στην οποία προοριζόταν να κατασκευαστεί καταυλισμός προσφύγων. Δεν ξέρουμε πόσοι ήταν, όμως έκταση 100 στρεμμάτων δεν την σκάβεις, έστω και πρόχειρα, με ένα-δυο τρακτέρ. Το πρόσωπο του φασισμού είναι και κοινωνικό.

Κ «Και εγώ προσωπικά κομμουνιστής είμαι. Θα ήθελα ένα άλλο σύστημα». Ετσι εξηγείται ο πολιτικός περίπατος του Κατρούγκαλου από την ΚΝΕ στο ΠΑΣΟΚ και από το ΠΑΣΟΚ στον ΣΥΡΙΖΑ.

Κ Οποιος προλαβαίνει κάνει φτηνή (σε κόστος και όχι μόνο) επίδειξη ευαισθησίας προς τους πρόσφυγες, οπότε είναι απόλυτα κατανοητή η φιέστα που οργάνωσε ο Ιερώνυμος στον Πειραιά, φροντίζοντας φυσικά να έχουν κληθεί

κάμερες και φωτορεπόρτερ. Μόνο που όταν οργανώνεις τέτοιες φιέστες, πρέπει να φροντίζεις να μην προσβάλεις τους ανθρώπους. Και ο βοηθός του Ιερώνυμου προσβάλει βαθύτατα τη μουσουλμάνη που έχει πιάσει αγκαλιά, όπως φαίνεται και από την αντίδρασή της. Η δική της θρησκεία το απαγορεύει αυτό, αλλά ποιος δίνει σημασία σε τέτοια πράγματα, όταν οι κάμερες είναι στημένες απέναντι. Στο κάτω-κάτω, για τις θρησκευτι-

κές προκαταλήψεις των μουσουλμάνων πρόκειται, όχι γι' αυτές των ορθόδοξων.

Κ Η είδηση διοχετεύτηκε από το Μαξίμου: γίνεται σύσκεψη στην οποία εξετάζεται η προσφυγή στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ για το προσφυγικό. Όταν κατάλαβαν ότι πρόκειται για βλακεία ολική, έβαλαν τη Γεροβασίλη να δηλώσει ότι αυτές ήταν «σκέψεις ξένων διπλωματών»!

Κ «Μέχρι σήμερα, παρά την πράξη αργίας, ο κ. Μπέος βρίσκεται καθημερινά στο γραφείο του Δημάρχου, οδηγεί το δημαρχιακό αυτοκίνητο, παρευρίσκεται σε όλες τις εκδηλώσεις που καλείται ο Δήμαρχος Βόλου, αποστέλλει ο ίδιος προσκλήσεις και υπογράφει ως Δήμαρχος Βόλου, κάνει συναντήσεις στο δημαρχιακό κατάστημα, καλεί υπαλλήλους του Δήμου και τους δίνει εντολές, ζητεί και λαμβάνει εισηγήσεις υπηρεσιακών στελεχών, παρευρίσκεται στα δημοτικά συμβούλια και λαμβάνει το λόγο για τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, σε όλες τις

συνεντεύξεις του παρουσιάζεται ως ο ασκών τα πραγματικά καθήκοντα του Δημάρχου, οι αντιδήμαρχοι λαμβάνουν εντολές και δίνουν αναφορές στον ίδιο και γενικά ασκεί όλες εκείνες τις πράξεις που ανάγονται στην άσκηση καθηκόντων ενός δημάρχου. Η τακτική δε αυτή είναι πασιφανής, δηλωμένη από τους ίδιους τους πρωταγωνιστές και εκφράζεται με κάθε ευκαιρία σε κάθε δημόσια δήλωσή τους». Απόσπασμα από μήνυση δημοτικού συμβούλου της αντιπολίτευσης στο δήμο Βόλου! Ο Μπέος δημαρχεύει κανονικά. Απλά δεν υπογράφει τα έγγραφα!

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Εμένα δεν με ενδιαφέρει ποια θα είναι η τεχνική λύση. Με ενδιαφέρει το αποτέλεσμα. Το αποτέλεσμα έχει σημασία κι εσείς θα δυσκολευτείτε να το πείτε, αλλά θα το αισθάνεστε μέσα σας και όλοι οι άλλοι θα χαρούν, γιατί το κατανοούν και θέλουν να το πουν, ότι βρέθηκε μια λύση που ο κόσμος, και εντός και εκτός Ελλάδας, αισθάνεται ότι η Ελλάδα άλλαξε σελίδα.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

12/3: Ημέρα κατά λογοκρισίας στο διαδίκτυο, Βενεζουέλα: Ημέρα σημαίας 12/3/1979: Εμπρησμός δυο λεωφορείων στο Μεταξουργείο (ΕΛΑ) 12/3/1991: Η αλβανική κυβέρνηση δίνει χάρη σε όλους τους πολιτικούς κρατούμενους 12/3/1998: Βόμβες σε αντιπροσωπίες αυτοκινήτων (17Ν) 12/3/2003: Δολοφονία πρωθυπουργού της Σερβίας Ζόραν Τζίντζις (Βελιγράδι) 13/3: Ημέρα νεφρού, ημέρα σιδηροδρομικών, πρωτοχρονιά Κούρδων 13/3/1881: Δολοφονία Ρώσου τσάρου Αλέξανδρου Β' από βόμβα της οργάνωσης «Ναρόντναγια Βόλια» 13/3/1980: Αρχή ένοπλου αγώνα του ΡΚΚ 13/3/1991: Εκτέλεση Αμερικανού λοχία Ronald Stewart (17Ν) 14/3: Ημέρα μπριζόλας και πεολεϊχίας, ημέρα αριθμού «κπ» 14/3/1974: Συλλαμ-

βάνονται 27 μέλη των ΚΝΕ και ΑντιΕΦΕΕ σε Πειραιά και Θεσσαλονίκη 14/3/2004: Αποτυχημένη βομβιστική επίθεση του Επαναστατικού Αγώνα σε υποκατάστημα της Citibank (Ψυχικό) 15/3: Ημέρα επαφής, ημέρα κατά αστυνομικής βίας, ημέρα καταναλωτή, ημέρα ύπνου 15/3/1969: Πεθαίνει ο πρόεδρος της ΕΔΑ Γιάννης Πασσαλίδης ενώ βρίσκεται σε κατ' οίκον περιορισμό από τη χούντα 15/3/1971: Δίκη Ελληνικού Απελευθερωτικού Στρατού, τέσσερις καταδίκες 16/3/1973: Κατάληψη πανεπιστημιακής λέσχης Πάτρας από πεντακόσιους φοιτητές, ειςβολή αστυνομίας, δεκάδες συλλήψεις 16/3/1979: Τραυματίζεται και συλλαμβάνεται ο

Αντ. Πρωτοπαπός, επικηρυγμένος βομβιστής της ακροδεξιάς 16/3/1994: Δύο βόμβες σε κτίριο του Ελληνικού Κέντρου Ευρωπαϊκών Μελετών και Γαλλικό Ινστιτούτο με διαφορά τριών λεπτών (ΕΛΑ-1η Μάη) 17/3: Εθνική γιορτή Ιρλανδών 17/3/1853: Καταδίκη Ιωάννη Μακρυγιάννη σε θάνατο 17/3/1914: Η σύζυγος του υπουργού Οικονομικών της Γαλλίας Ζοζέφ Καγιό δολοφονεί τον εκδότη της «Figaro» Γκαστόν Καλμέτ επειδή αρθρογραφούσε εναντίον του συζύγου της (αθώθηκε σκανδαλωδώς στις 28 Ιουλίου) 17/3/1956: Η 6η Ολομέλεια της ΚΕ του ΚΚΕ καθαιρεί τον Νίκο Ζαχαριάδη 18/3: Αϊτή: Ημέρα πανεπιστημίου 18/3/1986: Δύο βόμβες στο κτίριο της ελληνοαμερικανικής ένωσης (Κολωνάκι), η μια δεν εξερράγη (ΕΛΑ).

Σε απελπισία ο Τσίπρας, ψάχνει δεκανίκια στα δεξιά του

Για ποιο λόγο έγινε το συμβούλιο αρχηγών της Παρασκευής 4 Μάρτη; Οχι πάντως για να συμφωνήσουν σε «εθνική γραμμή» στο προσφυγικό, την οποία θα έπαιρνε παραμάσχα ο Τσίπρας για να τη δείξει στην Μέρκελ και στους άλλους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων της ΕΕ και να τους προκαλέσει σύγκρουση. Ακόμα κι αν κλείναμε τα μάτια και κάναμε πως δεν καταλαβαίνουμε «τι παίζεται», θα έπρεπε να αναρωτηθούμε: γιατί χρειάστηκε οχτώ ώρες για να επαναλάβουν θέσεις που όλα τα μνημονιακά κόμματα είχαν ήδη διατυπώσει δημόσια (οπότε ήταν σε γνώση των ευρωπαίων ηγετών), τις οποίες οι συνεργάτες των αρχηγών εύκολα θα μπορούσαν να συντάξουν σ' ένα κείμενο;

Αν υπάρχει κάτι νέο στο ανακοινωθέν είναι η φράση στην προτελευταία παράγραφο του, που λέει: «*Η ανακοίνωση της Προεδρίας της Δημοκρατίας εκφράζει τον ελάχιστον κοινό τόπο συμφωνίας των Αρχηγών των Κομμάτων που την αποδέχονται. Τα Κόμματα της Αντιπολίτευσης εξέφρασαν, καθένα με τον δικό του τρόπο, τις επιφυλάξεις τους για τους μέχρι σήμερα χειρισμούς και την αποτελεσματικότητα της Κυβέρνησης, οι οποίες και καταγράφηκαν στα Πρακτικά*». Αυτή η φράση εξηγεί και το οχτάωρο της συνεδρίασης.

Ο Τσίπρας προσπάθησε να σύρει τα κόμματα της μνημονιακής αντιπολίτευσης σε μια συμφωνία που από την προπαγάνδα του Μαξίμου θα μπορούσε να ερμηνευτεί ως ευρύτερη περιεχομένου. Γράφτηκε ότι κάπου στα μισά της συνεδρίασης ο Παυλόπουλος παρουσίασε ένα τέτοιο κείμενο, μεγέθους πέντε-έξι σελίδων, το οποίο αναγκάστηκε να αποσύρει άρον-άρον μπροστά στις αντιδράσεις που υπήρξαν (με πιο έντονη την αντίδραση Μητσοτάκη). Στο τέλος, βγήκε ένα ανακοινωθέν μόνο για το προσφυγικό (το οποίο δεν υπέγραψαν ο Κουτσούμπας, όπως είχε προαναγγείλει, και ο Λεβέντης, για τους δικούς του λόγους), το οποίο όμως δεν περιορίζεται να παραθέσει τον «ελάχιστο κοινό τόπο συμφωνίας» των πέντε κομμάτων που το υπέγραψαν, αλλά αναφέρει επιπρόσθετα πως η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι διατηρούν επιφυλάξεις για τους μέχρι σήμερα χειρισμούς και την αποτελεσματικότητα της κυβέρνησης!

Μ' άλλα λόγια, ο Τσίπρας πήγε για μαλλί και βγήκε κουρεμένος, αφού για να πάρει το κοινό ανακοινωθέν,

αναγκάστηκε να δεχτεί την καταγραφή σ' αυτό του «φτυσίματος» των τριών κομμάτων της αντιπολίτευσης ακόμα και στο προσφυγικό θέμα. Ε, δεν το λες και επιτυχία αυτό. Δηλαδή, τι θα πήγαινε να δείξει ο Τσίπρας στη Μέρκελ, τον Ολάντ και στους άλλους; Ένα κοινό ανακοινωθέν που στο τέλος γράφει ότι τα κόμματα της αντιπολίτευσης θεωρούν αναποτελεσματική την κυβέρνηση του; Θα ήταν αυτό επίδειξη ισχύος ενός πρωθυπουργού ή παραδοχή αδυναμίας;

Τότε γιατί ο Τσίπρας οργάνωσε τη σύσκεψη στο προεδρικό; Και γιατί όταν είδε ότι οι άλλοι έγιναν «τούρμπο» μόλις είδαν την κουτοπονηριά του Πάκη, συμφώνησε να εκδοθεί αυτό το προσβλητικό για τον ίδιο κοινό ανακοινωθέν; Γιατί βρίσκεται σε απελπισία. Οχι τόσο από τη διαχείριση του προσφυγικού, αλλά ενόψει του επερχόμενου κλεισίματος της πρώτης αξιολόγησης από την τρόικα, που προϋποθέτει την ψήφιση του αντιασφαλιστικού εκτρώματος (και όχι μόνο). Η αλήθεια είναι ότι αρχικά ο Τσίπρας έδειξε αποθυμία γι' αυτή τη σύσκεψη. Αναγκάστηκε να συρθεί όταν Γεννημάτα και Θεοδωράκης επέμειναν πως αν θέλει συναίνεση στο προσφυγικό, θα πρέπει να κάνει τη σύσκεψη στο προεδρικό πριν από τη σύνοδο κορυφής ΕΕ-Τουρκίας. Και τελικά δεν άντεξε στην πίεση που συντονισμένα του άσκησαν οι άλλοι. Οπως όλα δείχνουν, δεν είχε ούτε το καθαρό μυαλό ούτε τον αέρα του κυρίαρχου του παιχνιδιού.

Δεν είναι τυχαίο ότι μια σύσκεψη για το προσφυγικό μετατράπηκε από τη Γεννημάτα και τον Λεβέντη σε σύσκεψη για την επιλογή μιας οικονομικής κυβέρνησης. Κι αν ο Λεβέντης δεν πολυμετράει (μολονότι τον έχουν καταστήσει σημαίον πολιτικό πρόσωπο), η Γεννημάτα μετράει. Οχι ως άτομο, ούτε ως αριθμητικό κοινοβουλευτικό μέγεθος, αλλά επειδή το ΠΑΣΟΚ είναι το μοναδικό δεκανίκι που διαθέτει ο ΣΥΡΙΖΑ σ' αυτή τη φάση κι

είναι υποχρεωμένος να συζητά στα σοβαρά ό,τι λέει αυτό το δεκανίκι.

Ο Λεβέντης, τον οποίο ο Χατζηνικολάου καλεί στην εκπομπή του πιο συχνά από οποιονδήποτε άλλον αστό πολιτικό, διηγήθηκε σπαρταριστά στιγμιότυπα από τη σύσκεψη του προεδρικού, στην προσπάθειά του να ξεφύγει από την πίεση που του ασκούσε όλο το «τιμ» του Χατζηνικολάου επειδή αρνήθηκε να υπογράψει την κοινή ανακοίνωση. Και τι δεν είπε. Για τη Φώφη που έπαιρνε γραμμή από το κινητό, για τον Καμμένο που τον πλησίαζε και του έκανε «ψηστήρι» κτλ. κτλ. Δε χρειάζεται να τα πάρουμε τους μετρητοίς (δεν ξέρουμε κι αν είναι αλήθεια) για να καταλάβουμε ότι το αντικείμενο αυτής της σύσκεψης δεν ήταν το προσφυγικό, αλλά η εσωτερική πολιτική κατάσταση.

Ο Τσίπρας εξακολουθεί να πιέζει για ευθυγράμμιση όλων στις απαιτήσεις του Μνημονίου. Μπορεί τελευταία να μην ακούγεται πολύ αυτό από κυβερνητικά χείλη, αλλά είναι βέβαιο πως όταν έρθει η ώρα να προωθηθούν στη Βουλή το Ασφαλιστικό και τα άλλα μέτρα που θα είναι τα προαπαιτούμενα για να κλείσει η αξιολόγηση, η σχετική φιλολογία θ' αρχίσει και πάλι. Οι συριζαίοι θα θυμίζουν στα κόμματα της μνημονιακής αντιπολίτευσης ότι ψήφισαν το Μνημόνιο τον περασμένο Αύγουστο και επομένως πρέπει να ψηφίσουν και τα μέτρα, και οι της αντιπολίτευσης θα απαντούν ότι αυτοί ψήφισαν στόχους για να σωθεί η χώρα, ενώ τα μέτρα είναι αποτέλεσμα της αποτυχημένης διαπραγμάτευσης του ΣΥΡΙΖΑ και γι' αυτό δεν τα ψηφίζουν. Από την αντιπολίτευση δε δείχνεται καμιά διάθεση για ψήφιση των μέτρων που θα απαιτήσει το κλείσιμο της πρώτης αξιολόγησης, γιατί θεωρούν ότι ο Τσίπρας φέρνεται και πάλι μαμπέσις, όπως φέρθηκε τον περασμένο Αύγουστο, όταν τους διαβεβαίωνε (ενώπιον του Παυλόπουλου μάλιστα) ότι δε θα πάει σε εκλογές και

στη συνέχεια πήγε, μόνο και μόνο για να καθαρίσει την κοινοβουλευτική του ομάδα από τους Λαφαζανικούς.

Στο σημείο που έχουν φτάσει σήμερα τα πράγματα, ο Τσίπρας και η παρέα του έχουν δυο επιλογές. Ή θα δοκιμάσουν να νομοθετήσουν με την πλειοψηφία των 153 των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ή θ' ανοίξουν κατευθείαν τη συζήτηση για το σχηματισμό οικονομικής κυβέρνησης ή συγκυβέρνησης ευρύτερης συνεργασίας, που θα πρέπει να διεκπεραιωθεί μέσα σε λίγες μέρες, ώστε να κλείσει η αξιολόγηση και να υπάρξει ανάσχεση στην αβεβαιότητα που έχει παγώσει και πάλι τον ελληνικό καπιταλισμό.

Από το Μαξίμου επιμένουν στο «μόνοι μας εναντίον όλων». Διαμηνύουν πως οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ έχουν «μουλαρώσει» από τις επιθέσεις που δέχονται ανά την Ελλάδα και είναι πιο συσπειρωμένοι από κάθε άλλη φορά, οπότε θα ψηφιστούν χωρίς διαρροές και το Ασφαλιστικό και το φορολογικό νομοσχέδιο και η ρύθμιση για το πούλημα των «κόκκινων» δανείων. Αυτό, όμως, είναι μια κουβέντα που λέγεται για λόγους πολιτικού «πρεστιζ». Αν ήταν τόσο σίγουροι γι' αυτό, τότε ο Τσίπρας δε θα σερνόταν στο προεδρικό, ούτε θα δεχόταν τον εξευτελισμό του «συμφωνούμε σε μερικά σημεία για το προσφυγικό, αλλά θεωρούμε την έως τώρα πολιτική σου λαθεμένη και αναποτελεσματική».

Το ότι ο Τσίπρας κάνει συνεχώς προσπάθειες προσέγγισης της αντιπολίτευσης, την ίδια στιγμή που εξαπολύει σφοδρές επιθέσεις κατά του Μητσοτάκη με θέμα τη διαπλοκή και τη διαφθορά, δείχνει ότι έχει διαφοροποιήσει την τακτική του και έχει θέσει ως δεύτερη γραμμή άμυνας το σχηματισμό μιας κυβέρνησης χωρίς τη ΝΔ, αλλά με το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι. Και βέβαια, αν φτάσουν εκεί τα πράγματα, θα επιδιώξει να μην παραχωρήσει την πρωθυπουργία, αν και αυτό δύσκολα θα το πετύχει. Και χωρίς την πρωθυπουργία, όμως, θα είναι ο αρχηγός του μεγαλύτερου κυβερνητικού κόμματος και θα έχει ενισχυμένο λόγο στην κυβερνητική διαχείριση.

Ακόμη κι αν καταφέρει να περάσει από τη Βουλή τα μέτρα της αξιολόγησης με τους 153, ο Τσίπρας ξέρει πολύ καλά ότι τίποτα δεν έχει τελειώσει, διότι περί τα τέλη του χρόνου (ίσως και προηγούμενα) θα απαιτηθούν νέα μέτρα. Μέρα με τη μέρα η «βασιλεία» του θα φθίνει.

Πού είναι τα πρακτικά;

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Πάκης την καταβρίσκει με τα συμβούλια πολιτικών αρχηγών. Έτσι, εκτός από τον τίτλο του εθνικού παρελασιάρχη, που έφεραν και όλοι οι προκάτοχοί του, αυτός έχει κερδίσει με το σπαθί του και τον τίτλο του εθνικού συμβουλιάρχη. Ομως, πέρα από την πλάκα με τον Πάκη που παριστάνει τον ανώτατο ρυθμιστικό άρχοντα, υπάρχει εν προκειμένω ένα ζήτημα ουσίας. Πού είναι τα πρακτικά των συσκέψεων;

Η τελευταία φορά που δόθηκαν στη δημοσιότητα πρακτικά του λεγόμενου συμβουλίου πολιτικών αρχηγών ήταν μετά τις εκλογές του Μάη του 2012, όταν το υπό την προεδρία του Παπούλια συμβούλιο πολιτικών αρχηγών δεν κατάφερε να καταλήξει σε απόφαση για το σχηματισμό κυβέρνησης και ο Παπούλιας προκήρυξε -αναγκαστικά- νέες εκλογές. Τα πρακτικά δόθηκαν στη δημοσιότητα και οι πολίτες πήγαν στις δεύτερες εκλογές γνωρίζοντας τουλάχιστον τι διαμείφθηκε στη σύσκεψη στο προεδρικό μέγαρο.

Αντίθετα, οι πολίτες πήγαν στις εκλογές του περασμένου Σεπτεμβρίου χωρίς να γνωρίζουν τι διαμείφθηκε στη σύσκεψη την επομένη του δημοψηφίσματος, που μετέτρεψε το Οχι σε Ναι και εξουσιοδότησε τον Τσίπρα να πάει στις Βρυξέλλες και να υπογράψει συμφωνία για νέο δάνειο, με νέο Μνημόνιο. Μολονότι ο Παυλόπουλος είχε δεσμευτεί ότι θα δώσει στη δημοσιότητα τα πρακτικά, δεν τα έδωσε (δεν τα έχει δώσει ακόμα). Το ίδιο ισχύει και για τα πρακτικά της σύσκεψης που ζήτησε ο Τσίπρας για το Ασφαλιστικό και για τα πρακτικά της σύσκεψης της περασμένης Παρασκευής. Και καλά, ο Τσίπρας έχει κάθε λόγο να μη θέλει να δοθούν στη δημοσιότητα τα πρακτικά. Ενδεχομένως και οι υπόλοιποι μνημονιακοί πολιτικοί. Ο Περισσός, όμως, γιατί κάνει το κορόιδο; Υπάρχουν σ' αυτά τα πρακτικά πράγματα που τον εκθέτουν ή απλά σέβεται τη... θεσμική συνωμοτικότητα;

Φώφη VS Κούλης

Αστράψε και βρόντηξε η Φώφη: «Η ΝΔ και ο κ. Μητσοτάκης έχουν διαμορφώσει μια στρατηγική αντίστοιχη με εκείνη του 2012. Είναι η στρατηγική με στόχο την παλινόρθωση της Δεξιάς και την κατάληψη του πρωθυπουργικού θρόνου. Μετά τα Ζάπεια η ΝΔ έσυρε τη χώρα σε διπλές εκλογές για να πληρώσουν οι πολίτες τον βαρύ λογαριασμό λίγους μήνες μετά. Τώρα κάνουν και πάλι το ίδιο, με πιο ευέλικτο τρόπο. Αρνούνται πάντα να αναλάβουν τις ευθύνες που τους αναλογούν».

Θύμωσε επειδή ο Κούλης συμμάχησε με τον Τσίπρα στο προεδρικό μέγαρο και δε δέχτηκε ν' αναφερθεί στο ανακοινωθέν η πρόταση της για οικονομική; Αν έκανε τη δήλωση αμέσως μετά την έξοδό της από το προεδρικό μέγαρο, θα την αποδίδαμε στο θυμό, όμως έγινε δυο μέρες μετά, πράγμα που σημαίνει ότι υπήρξε προϊόν επεξεργασίας της ηγετικής ομάδας του ΠΑΣΟΚ.

Βέβαια, όπως διαρρέουν οι πασόκοι, η Φώφη θα εντείνει τις επιθέσεις και κατά του Τσίπρα, για να μην κατηγορηθεί το ΠΑΣΟΚ ότι «αλληθωρίζει» κατά ΣΥΡΙΖΑ μεριά. Αυτό, όμως, είναι καθαρά προσχηματικό. Αν η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου φτάσει στο σημείο να μην μπορεί να κρατηθεί άλλο στην εξουσία, ο μεν Μητσοτάκης λέει «πάμε για εκλογές», η δε Γεννημάτα λέει «πάμε για οικονομική». Αρα, το ΠΑΣΟΚ διατίθεται ως δεκανίκι του ΣΥΡΙΖΑ. Και σωστά από τη μεριά του, γιατί σε περίπτωση εκλογών και νίκης της ΝΔ θα αναγκαστεί να συρθεί σε μια συγκυβέρνηση υπό τον Μητσοτάκη, που δικαίως δε θα διαπραγματεύεται την πρωθυπουργία του (όπως έγινε και με τον Σαμαρά και με τον Τσίπρα). Αντίθετα, σε μια ευρύτερης σύνθεσης κυβέρνηση από τη σημερινή Βουλή, το ΠΑΣΟΚ βάσιμα θα διεκδικήσει την απομάκρυνση του Τσίπρα από την πρωθυπουργία, όπως είχε γίνει με τον Γιωργάκη το 2011.

Το ΠΑΣΟΚ, βέβαια, δηλώνει πως δεν προσβλέπει σε κυβερνητική συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ, απορρίπτοντας τα σχετικά καρφιά που πετάει η Συγγρού. Υπάρχουν, όμως, πράγματα που γίνονται και δε λέγονται και πράγματα που λέγονται και δε γίνονται. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει και τυπικά σοσιαλδημοκρατικοποιηθεί, η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία τον θέλει στους κόλπους της (είναι χαρακτηριστικές οι δηλώσεις Πινέλα, από αθηναϊκό εδάφους μάλιστα), ενώ το ΠΑΣΟΚ δεν είναι τόσο δυνατό, ούτε έχει καμιά άμεση προοπτική γρήγορης ανάκαμψης. Δεν έχει καταφέρει καν να μαζέψει σε ενιαίο σχηματισμό -μετωπικού χαρακτήρα έστω- τα διάσπαρτα κομμάτια του λεγόμενου Κέντρου (Ποτάμι, ΚΙΔΗΣΟ, ομάδες και ομαδούλες). Ακόμα κι αυτό θα χρειαστεί χρόνο. Φοβάται, λοιπόν, ότι η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου μπορεί να καταρρεύσει ξαφνικά, ευνοώντας μόνο τη ΝΔ του Μητσοτάκη, που αυτή τη στιγμή φαντάζει σαν η μοναδική συγκροτημένη εναλλακτική λύση, και αφήνοντας το ΠΑΣΟΚ και πάλι στα κρύα του λουτρού. Να στιγματοστεί σαν μια μικρή ενδιάμεση δύναμη, που δεν μπορεί να ξαναποκτήσει αέρα εξουσίας, με αποτέλεσμα ν' αρχίσει να «ξεψιφίζει» το Κέντρο ο Μητσοτάκης. Οι εσωτερικές ανάγκες του ΠΑΣΟΚ και η πίεση της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας, που θέλει έναν ισχυρό πόλο στην Ελλάδα με τον ΣΥΡΙΖΑ μέσα, οδηγούν τη Γεννημάτα στις «οικουμενικές» προτάσεις.

Αγκάθι στα πλευρά του Αμπάς η απεργία των δασκάλων

Σε μεγάλο αγκάθι στα πλευρά του Αμπάς και της Παλαιστινιακής Αρχής έχει εξελιχτεί η απεργία διαρκείας των δασκάλων στη Δυτική Οχθη, που διανύει ήδη την τέταρτη εβδομάδα. Την Κυριακή 6 Μάρτη, το Παλαιστινιακό Νομοθετικό Συμβούλιο κάλεσε τους εκπροσώπους του συνδικάτου των δασκάλων σε διαπραγματεύσεις προκειμένου να σταματήσει η απεργία. Οι φίλα προσκείμενοι στην Παλαιστινιακή Αρχή συνδικαλιστικοί εκπρόσωποι, κάτω από την πίεση των απεργών, αναγκάστηκαν να απορρίψουν τις προτάσεις του υπουργείου Παιδείας και να αποχωρήσουν από τη διαπραγμάτευση.

Είχε προηγηθεί μια μέρα νωρίτερα, το Σάββατο 5 Μάρτη, η προκλητική δήλωση του εκπροσώπου Τύπου του υπουργείου Παιδείας της ΠΑ, ότι τις όποιες αυξήσεις δώσει η ΠΑ στους δασκάλους θα τις πάρουν μόνο όσοι δεν απήργησαν, ενώ έχουν αρχίσει ήδη να καταρτίζονται λίστες με τους απεργούς! Η σχεδόν καθολική συμμετοχή στην απεργία τις επόμενες μέρες ήταν η καλύτερη απάντηση στις προκλήσεις της ΠΑ.

Τη Δευτέρα 7 Μάρτη, περισσότεροι από 3.000 απεργοί διαδήλωσαν έξω από το γραφείο του παλαιστίνιου πρωθυπουργού Ράμι Χαμντάλα, απαιτώντας την εκλογή νέων εκπροσώπων για τις διαπραγματεύσεις που πρόκειται να γίνουν μεταξύ της ΠΑ και των δασκάλων, θεωρώντας ότι η τωρινή συνδικαλιστική ηγεσία δεν τους εκπροσωπεί, επειδή από την πρώτη στιγμή προσπαθούσε να σαμποτάρει την απεργία και να κλείσει συμφωνία με την ΠΑ κόντρα στη θέληση των απεργών.

Συν τοις άλλοις, οι μπάτσοι του Αμπάς έχουν συλλάβει και κρατούν δεκάδες δασκάλους μόνο για εκφοβισμό, χωρίς να τους έχει απαγγελθεί καμιά κατηγορία, ενώ την Πέμπτη 3 Μάρτη άγνωστοι που επέβαιναν σε αυτοκίνητο πυροβόλησαν το σπίτι ενός απεργού δασκάλου στη Χεβρόνα. Ο Αμπάς έχει στριμωχτεί πολύ από την απεργία, που έρχεται να προστεθεί σε μια σειρά γεγονότα που στρώνουν το δρόμο για την ανατροπή του.

Τρομοκρατικές καταδίκες από τους σιωναζιστές

Στο μεταξύ, το ισραηλινό Κεντρικό Δικαστήριο στην Ιερουσαλήμ τη Δευτέρα 7 Μάρτη καταδίκασε τη γνωστή δικηγόρο Σιρίν Αλ Ισάουι σε 4 χρόνια φυλάκιση και τον αδερφό της Μιντάτ σε οχτώ, με την κατηγορία ότι ήρθαν σε επαφή με παλαιστίνιους πολιτικούς κρατούμενους και τους παρείχαν χρηματοδότηση μέσα στη φυλακή.

Οι δυο τους είχαν συλληφθεί το Μάρτη του 2014 στη Δυτική Οχθη κατά τη διάρκεια ενός ισραηλινού πογκρόμ συλλήψεων, που είχε ως στόχο κυρίως δικηγόρους που είχαν επαφές με παλαιστίνιους πολιτικούς κρατούμενους στις ισραηλινές φυλακές. Πριν από τη σύλληψή τους, η Σιρίν είχε απαχθεί πολλές φορές από την ισραηλινή αστυνομία, ενώ τον τελευταίο καιρό βρισκόταν σε κατ' οίκον περιορισμό. Ο Μιντάτ ήταν κρατούμενος για περισσότερα από 20 χρόνια στις ισραηλινές φυλακές και είχε τεθεί επανειλημμένα και αυτός σε κατ' οίκον περιορισμό στο παρελθόν.

Αδερφός τους είναι ο Σαμίρ Ισάουι, αγωνιστής του Δημοκρατικού Μετώπου, ο οποίος είχε απελευθερωθεί με τη συμφωνία Σαλίτ για την ανταλλαγή αιχμαλώτων μεταξύ του Ισραήλ και της Παλαιστινιακής Αντίστασης το 2011 για να συλληφθεί εκ νέου τον Ιούλη του 2012. Μετά από πολυήμερη απεργία πείνας κατάφερε να αφεθεί ελεύθερος. Κατά τη διάρκεια του ισραηλινού πογκρόμ συλλήψεων στη Δυτική Οχθη και στην Ανατολική Ιερουσαλήμ τις παραμονές της σιωνιστικής εισβολής στη Γάζα το καλοκαίρι του 2014, ο Σαμίρ συνελήφθη ξανά και από τότε εκτίει την αρχική ποινή των 26 χρόνων που του είχε επιβληθεί από ισραηλινό στρατοδικείο το 2002 κατά τη διάρκεια της δεύτερης Ιντιφάντα.

Για τους παλαιστίνιους αγωνιστές και τον παλαιστινιακό λαό όλ' αυτά αποτελούν καθημερινή ρουτίνα. Θα θέλαμε να ξέρουμε, όμως, τι εντύπωση προκαλούν στα μέλη και τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, που βλέπουν τον πρωθυπουργό και την κυβέρνησή τους να αναπέμπουν ύμνους στη... δημοκρατικότητα του Ισραήλ.

Σαουδική Αραβία: 10 χρόνια φυλακή και 2.000 βουρδουλίες

Η αθεΐα είναι τρομοκρατία!

Σαουδαραβικό δικαστήριο καταδίκασε στις 28 Φλεβάρη σε 10 χρόνια κάθειρξη, 2.000 βουρδουλίες και πρόστιμο 20.000 ριάλ (5.180 ευρώ) 28χρονο άντρα, επειδή εξέφρασε τις αθεϊστικές του πεποιθήσεις με αναρτήσεις στο Twitter.

Σύμφωνα με τη σαουδαραβική εφημερίδα Al-Watan, η «θρησκευτική αστυνομία», που παρακολουθεί τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, ισχυρίζεται ότι βρήκε περισσότερες από 600 αναρτήσεις του 28χρονου, στις οποίες αρνείται την ύπαρξη θεού, χλευάζει στίχους του Κορανιού και κατηγορεί όλους τους προφήτες ότι λένε ψέματα και ότι η διδασκαλία τους τροφοδοτεί τις εχθρότητες. Ο ίδιος παραδέχτηκε στο δικαστήριο ότι είναι άθεος, αρνήθηκε να δηλώσει μεταμέλεια και υποστήριξε ότι όσα έγραψε αντικατοπτρίζουν τα πιστεύω του, που έχει δικαίωμα να τα εκφράζει.

Το 2014, με μια σειρά βασιλικών διαταγμάτων και νόμων, ο βασιλιάς Αμπντουλάχ, με πρό-

σχημα τον πόλεμο κατά της «τρομοκρατίας», επιχείρησε να καταστείλει όλες τις μορφές πολιτικής διαφωνίας και διαμαρτυρίας που «μπορούν να βλάψουν τη δημόσια τάξη». Ενα από αυτά τα διατάγματα ορίζει ως τρομοκρατία «κάθε μορφή αθεϊστικής άποψης ή αμφισβήτησης των βασικών αρχών της ισλαμικής θρησκείας, στις οποίες βασίζεται η χώρα».

Κατά τα άλλα, ο Οίκος των Σαουδ, που χρησιμοποιεί το σκοταδιστικό ισλαμικό ρεύμα του Ουαχαμιτισμού για να

στηρίζει την απόλυτη εξουσία του, ρεύμα το οποίο αποτελεί την ιδεολογική βάση για τα πιο ακραία ισλαμιστικά κινήματα, έχει εξαπολύσει πόλεμο στην Υεμένη υποτίθεται για την «αποκατάσταση του εκλεγμένου προέδρου Χάντι» και μάχεται για την «εγκαθίδρυση της δημοκρατικής τάξης στη Συρία».

Ωστόσο, ούτε η κατάφωρη παραβίαση των ανθρωπίνων και πολιτικών δικαιωμάτων ούτε οι θανατικές καταδίκες και αποκεφαλισμοί από τη

σαουδαραβική μοναρχία, που έχουν φτάσει ήδη τις 70 από την αρχή της χρονιάς, εμποδίσαν τον Φρανσουά Ολάντ, η χώρα του οποίου υποτίθεται ότι συνεχίζει να σέβεται τις αξίες της Γαλλικής Επανάστασης, να απονείμει το παράσημο της «Λεγεώνας της Τιμής», την ύψιστη τιμητική διάκριση της Γαλλίας, στον σαουδάραβα υπουργό Εσωτερικών Μοχάμεντ μπιν Ναγιέφ, για τη «συμβολή του στη μάχη κατά της τρομοκρατίας και του εξτρεμισμού». Στα μουλωχτά, μάλιστα, προκειμένου να αποφύγει την κατακραυγή από τη φιλελεύθερη διάνοηση της Γαλλίας. Από το γραφείο του Ολάντ δεν ανακοινώθηκε καν η επίσκεψη του σαουδάραβα υπουργού στη Γαλλία, ενώ η είδηση για την επίσκεψή του και την απονομή του παράσημου βγήκε στο φως από σαουδαραβικά μίντια. Βλέπετε, οι μπίζνες είναι πάνω απ' όλα και η Σαουδική Αραβία είναι από τους καλύτερους πελάτες των γαλλικών βιομηχανιών όπλων.

Ουκρανία

Βαθαίνει η πολιτική κρίση

Με απόφαση που εκδόθηκε από την ουκρανική κυβέρνηση την 1η Μάρτη απαγορεύεται στους δημόσιους υπαλλήλους να εκφράζουν δημόσια οποιαδήποτε κριτική για το έργο όλων των κρατικών θεσμών και των αξιωματούχων τους. Με την ίδια απόφαση εισάγεται ειδικός κανονισμός «πίστις» για όλους τους δημόσιους υπαλλήλους, ο οποίος, εκτός από την απαγόρευση της άσκησης κριτικής σε κρατικούς αξιωματούχους, απαιτεί απ' αυτούς «πολιτική ουδετερότητα», «διαφάνεια» και «λογοδοσία». Ο κανονισμός πρέπει να εφαρμόζεται πλήρως από τους δημόσιους υπαλλήλους, διαφορετικά θα υφίστανται πειθαρχικές κυρώσεις.

Στόχος των μέτρων υποτίθεται ότι είναι, σύμφωνα με την κυβερνητική ανακοίνωση, η «αποκατάσταση της δημόσιας εμπιστοσύνης στους κρατικούς θεσμούς και στους αξιωματούχους τους». Όμως, στην πραγματικότητα, με τα μέτρα αυτά η ουκρανική κυβέρνηση επιχειρεί να σταματήσει κάθε κριτική σε βάρος της και να αποτρέψει την αποκάλυψη των σκανδάλων διαφθοράς, τα οποία επιδεινώνουν την πολιτική κρίση και απαξιώνουν ακόμη περισσότερο τις πολιτικές δυνάμεις και τους εκλεκτούς των Αμερικάνων και των ευρωπαίων εταίρων τους, που ανέλαβαν τη διακυβέρνηση της Ουκρανίας μετά την ανατροπή

της κυβέρνησης Γιανουκόβιτς στις αρχές του 2014.

Τον περασμένο Δεκέμβρη, ο αντιπρόεδρος των ΗΠΑ Μπαϊντεν επισκέφτηκε το Κίεβο για να πιέσει την κυβέρνηση Γιάτσενιουκ και τη Βουλή να επικεντρωθούν από κοινού στην προώθηση των μεταρρυθμίσεων, ενώ ομολόγησε ότι έχει ξοδέψει εκατοντάδες ώρες να μιλά στο τηλέφωνο με την ουκρανική πολιτική ηγεσία. Όμως, λίγες μέρες μετά από την επίσκεψή του, η ουκρανική βουλή μετατράπηκε για μια ακόμη φορά σε αρένα, όταν ο βουλευτής Ολεγκ Μπάρνα πέταξε από το βήμα τον πρωθυπουργό Γιάτσενιουκ την ώρα που μιλούσε, με αποτέλεσμα να ακολουθήσει άγριος καυγάς.

Πρόσφατα, παραιτήθηκε ο υπουργός Οικονομικών Αμπρομαβίσιους διαμαρτυρόμενος για τον αργό ρυθμό μεταρρυθμίσεων και κατηγορώντας κρατικούς θεσμούς και στους αξιωματούχους για εκτεταμένη διαφθορά, την οποία ο ίδιος δεν ήθελε να συγκαλύψει.

Η πολιτική κρίση είναι τέτοια που ο πρόεδρος της χώρας Πέτρο Ποροσένκο κάλεσε τον περασμένο μήνα τον πρωθυπουργό να υποβάλει την παραίτησή του. Το γεγονός ότι η κυβέρνηση του Αρσένι Γιάτσενιουκ κατάφερε να επιβιώσει κερδίζοντας μετά βίας ψήφο εμπιστοσύνης από τη βουλή, δε σημαίνει ότι δεν μπορεί ανά πάσα στιγμή να

καταρρεύσει, καθώς πνίγεται στην μπόχα των σκανδάλων διαφθοράς και κατηγορείται για ανικανότητα τόσο στην πάταξη της όσο και στην προώθηση των μεταρρυθμίσεων που απαιτούν οι αμερικάνοι και οι δυτικοί πάτρωνές της.

Η πολιτική κρίση πρόκειται να βαθύνει ακόμη περισσότερο μετά τη δήλωση του προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ σε συνέντευξή του στις 3 Μάρτη ότι η «Ουκρανία ξεκάθαρα δεν θα γίνει μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα επόμενα 20 - 25 χρόνια, ούτε και του ΝΑΤΟ». Η δήλωση Γιούνκερ έγινε ενόψει του δημοψηφίσματος στην Ολλανδία για τη συμφωνία σύνδεσης της Ουκρανίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, το αποτέλεσμα του οποίου, με βάση τις δημοσκοπήσεις μέχρι στιγμής, αλλά και το κλίμα ξενοφοβίας που εξαπλώνεται στην Ευρώπη, προβλέπεται να είναι αρνητικό. Είχε προηγηθεί στις 2 του Μάρτη απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία αναστέλλεται η κατάρτιση της βίζας για τους πολίτες της Ουκρανίας, με την αιτιολογία ότι η κυβέρνηση του Κιέβου «απέτυχε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της στη μάχη κατά της διαφθοράς».

Η απόφαση αυτή και η δήλωση Γιούνκερ που ακολούθησε φέρνουν σε εξαιρετικά δύσκολη θέση τον ουκρανό πρόεδρο

Πέτρο Ποροσένκο και την κυβέρνηση Γιάτσενιουκ, που χρησιμοποίησαν τη συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως βασικό εργαλείο τόσο για να κερδίσουν την εξουσία όσο και να περάσουν τα σκληρά μέτρα λιτότητας και τη ρήξη των οικονομικών σχέσεων με τη Ρωσία, με την προοπτική ενός «λαμπρού ευρωπαϊκού μέλλοντος».

Όπως φαίνεται, οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ, που υποστήριξαν και ενίσχυσαν την ουκρανική αντιπολίτευση για να δέσουν τη χώρα στο άρμα τους, παίρνουν τώρα αποστάσεις από το Κίεβο, γιατί η ίδια η ΕΕ αντιμετωπίζει σοβαρά εσωτερικά προβλήματα και δεν θέλει σ' αυτή τη φάση ένα ακόμη προβληματικό μέλος, αλλά και γιατί δεν θέλει να επιδεινώσει τις σχέσεις της με τη Ρωσία, καθώς ισχυρές καπιταλιστικές ενώσεις πιέζουν για τη βελτίωσή τους και την άρση των οικονομικών κυρώσεων σε βάρος της Ρωσίας.

Στο κλίμα αυτό βρίσκουν φυσικά πρόσφορο έδαφος οι ακροδεξιές και φασιστικές πολιτικές δυνάμεις πατώντας πάνω στην απογοήτευση των πλατιών λαϊκών μαζών από τους διαδόχους του Γιανουκόβιτς στην εξουσία, που προβάλλονταν από τη Δύση ως υπέρμαχοι της Δημοκρατίας, των ευρωπαϊκών αξιών, των εκσυγχρονιστικών μεταρρυθμίσεων και της πάταξης της διαφθοράς.

Διαφθορά και σύγχρονη δουλεία στη Βραζιλία

Η χολιγουντιανού τύπου προσαγωγή του πρώην προέδρου της Βραζιλίας, Λούλα Ντα Σίλβα και η επί τέσσερις ώρες ανάκρισή του για το σκάνδαλο Petrobras έβγαλε ξανά στην επιφάνεια τη σαπίλα που τόσα χρόνια κυριαρχεί στα ανώτατα κλίμακα της πολιτικής εξουσίας της χώρας. Ο Λούλα φυσικά (σαν «αριστερός» πρόεδρος που ήταν) δηλώνει «αμόλυντος» και κατηγορεί τους πολιτικούς του αντιπάλους για πλεκτάνη, όμως η αλήθεια είναι ότι στενοί συνεργάτες του στο Εργατικό Κόμμα είναι βουτηγμένοι μέχρι το λαιμό. Όπως ο γεροισιαστής Ντελσίδιο ντο Αμαράλ, ο οποίος διετέλεσε επί 13 χρόνια σύμβουλος τόσο του Λούλα όσο και της διαδόχου του Ντίλμα Ρούσεφ.

Ο Αμαράλ συνελήφθη μαζί με έναν δισεκατομμυριούχο στα μέσα του περασμένου Δεκέμβρη. Ο δισεκατομμυριούχος Αντρέ Εστέβες ήταν ένας από τους πιο γενναϊόδωρους δωρητές της προεκλογικής εκστρατείας της Ρούσεφ. Της έδωσε γύρω στα 2.5 εκατομμύρια δολάρια! Ποσό τεράστιο, αλλά μικρό μπροστά στην αμύθητη περιουσία του, που εκτιμάται σε 2.5 δισ. δολάρια, κάνοντάς τον τον δέκατο τρίτο πλουσιότερο άνθρωπο της Βραζιλίας. Λίγο μετά τη σύλληψη των Αμαράλ και Εστέβες, η αστυνομία έδωσε στη δημοσιότητα τη συνομιλία

του πρώτου με τον φυλακισμένο πλέον πρώην διευθυντή της Petrobras, Νέστορ Σερβέρο, στη διάρκεια της οποίας ο Αμαράλ υποδείκνυε στον Σερβέρο να κρατήσει μυστικά οποιαδήποτε αποδεικτικά στοιχεία για τη σχέση του με τον δισεκατομμυριούχο Εστέβες. Σε αντάλλαγμα, ο Αμαράλ θα βοηθούσε τον Σερβέρο να το σκάσει από τη χώρα για την Ευρώπη.

Η μπόχα του σκανδάλου κατακλύζει τη χώρα εδώ και δύο χρόνια, με πάνω από 100 άτομα να έχουν συλληφθεί, συμπεριλαμβανομένων πολιτικών και αξιωματούχων της Petrobras, καθώς και στελεχών μεγάλων κατασκευαστικών εταιριών της χώρας (μέχρι στιγμής γύρω στις δέκα έχουν εμπλοκή στο σκάνδαλο). Οι τελευταί-

ες όχι μόνο ξόδεψαν δεκάδες εκατομμύρια δολάρια για να λαδώσουν πολιτικούς και στελέχη της Petrobras για να πάρουν έργα (δίνοντας το 3% του συμβατικού τιμήματος), αλλά είναι πρωταθλήτριες στη συγγή εκμετάλλευση των εργατών τους. Είναι αυτή η εκμετάλλευση (σε βαθμό μεσαιωνικής δουλείας) που προκάλεσε το ξέσπασμα δύο εργατικών εξεγέρσεων στο υδροηλεκτρικό φράγμα του Ζιράου. Η πρώτη έγινε το Μάρτη του 2011 και η δεύτερη τον Απρίλη του 2012. Οι εργάτες διαμαρτύρονταν για τις απλήρωτες υπερωρίες, την έλλειψη υγειονομικής περίθαλψης και τις ψεύτικες υποσχέσεις των καπιταλιστών. Η πρώτη εξέγερση οδήγησε στην υπογραφή «εθνικής δέσμευσης για την καλύτερευση των εργασιακών

συνθηκών στην κατασκευαστική βιομηχανία» το Φλεβάρη του 2012. Δύο μήνες αργότερα, όμως, ξέσπασε δεύτερη εξέγερση, δείχνοντας πόση σημασία είχαν οι «δεσμεύσεις» των καπιταλιστών.

Τα μεγαλοστελέχη που εμπλέκονται στο σκάνδαλο Petrobras είναι και αυτά υπεύθυνα για την καταπάτηση των εργατικών δικαιωμάτων. Όπως ο Αντράντε Γκουτιέρρες, ο μεγαλοεργολάβος που ανέλαβε την κατασκευή του σταδίου Αρένα ντα Αμαζονία, η εταιρία του οποίου έλαβε επιχορήγηση 106 εκατομμύρια δολάρια από την Τράπεζα Κοινωνικής και Οικονομικής Ανάπτυξης της Βραζιλίας (BNDES). Ποσό πολλαπλάσιο των 1.3 εκατ. δολαρίων που αναγκάστηκε να πληρώσει ως πρόστιμο για παραβιάσεις της εργατικής νομοθεσίας.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του υπουργείου Εργασίας, ο κατασκευαστικός τομέας είναι αυτός με τα περισσότερα θύματα λόγω των συνθηκών σκλαβιάς που επικρατούν στα εργασιακά κάτεργα της χώρας. 866 ήταν οι εργάτες που έπεσαν θύματα αυτών των συνθηκών. Αριθμός που ισοδυναμεί με το 40% του συνόλου των εργατών που εντοπίστηκαν να δουλεύουν υπό καθεστώς σκλαβιάς. Το 2012, το ποσοστό αυτό ήταν 23%, πράγμα που σημαίνει ότι η σκλαβιά

στον κατασκευαστικό τομέα ολοένα και διογκώνεται.

Το ξέσπασμα του σκανδάλου της Petrobras έρχεται σε μια περίοδο που η χώρα περνά τη μεγαλύτερη οικονομική κρίση των τελευταίων 25 ετών. Τα μέτρα λιτότητας που εισήγαγε πριν από έναν χρόνο η σημερινή «προοδευτική» πρόεδρος Ντίλμα Ρούσεφ, η οποία κατείχε τη θέση της προέδρου της Petrobras για επτά συναπτά έτη, δεν απέδωσαν τα αναμενόμενα. Η πιστοληπτική ικανότητα της χώρας υποβαθμίστηκε πέρσι και ο ΟΟΣΑ σημείωσε ότι δεν αρκούν οι περικοπές αλλά θα πρέπει να παρθούν μέτρα «διαρθρωτικού χαρακτήρα», όπως η επίθεση στο ασφαλιστικό που θεωρείται «μεγάλο βάρος» στον κρατικό προϋπολογισμό.

Τον περασμένο μήνα, ήταν η ίδια η Ρούσεφ που πήρε στην πλάτη της το θέμα της έγκρισης νέων περικοπών, τις οποίες εισηγήθηκε στο Κογκρέσο, καλώντας η ίδια (και όχι ο υπουργός Οικονομικών) τους βουλευτές να το ψηφίσουν. Το νέο σχέδιο (συμπληρωματικό των προηγούμενων) προβλέπει περικοπές στις κυβερνητικές δαπάνες και τις συντάξεις, καθώς και φορολογικά μέτρα. Ο καπιταλισμός «με ανθρώπινο πρόσωπο» αποδεικνύεται το ίδιο σάπιος και αποκρουστικός με τον νεοφιλελεύθερο!

Καλά κρατεί το εμπόριο του θανάτου

Ο όγκος του παγκόσμιου εμπορίου όπλων την πενταετία 2011-15 ήταν κατά 14% μεγαλύτερος από αυτόν της προηγούμενης πενταετίας (2006-10), σύμφωνα με την τελευταία έκθεση του σουηδικού ινστιτούτου SIPRI (Stockholm International Peace Research Institute - Διεθνές Ερευνητικό Ινστιτούτο της Στοκχόλμης για την Ειρήνη), που δημοσιεύτηκε στα τέλη του περασμένου μήνα (http://books.sipri.org/product_info?c_product_id=508). Οι πέντε μεγαλύτεροι εξαγωγείς, σύμφωνα με το SIPRI, ήταν κατά σειρά οι ΗΠΑ, Ρωσία, Κίνα, Γαλλία και Γερμανία (κατέχουν όλοι μαζί το 74% των εξαγωγών) και οι πέντε μεγαλύτεροι εισαγωγείς ήταν οι Ινδία, Σαουδική Αραβία, Κίνα, Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα και Αυστραλία.

Τα ποσοστά αύξησης των τριών από τους πέντε μεγαλύτερους εξαγωγείς ήταν πολλαπλάσια του μέσου όρου (14%). Οι ΗΠΑ αύξησαν τις εξαγωγές τους κατά 27%, η Ρωσία κατά 28% και η Κίνα κατά 88%! Μόνο η Γαλλία και η Γερμανία φαίνεται να έχασαν ποσοστό στην αύξηση, σημειώνοντας πάντως και αυτές αύξηση στις εξαγωγές όπλων κατά 9.8% και 5.1% αντίστοιχα.

Η μόνη βιομηχανία που δεν περνά κρίση είναι η μονοπωλιακή βιομηχανία όπλων. Οι έμποροι του θανάτου γλεντούν με τη μετατροπή ολόκληρων χωρών σε πολεμικές ζώνες. Και θησαυρίζουν, βεβαίως βεβαίως...

Υπεράνω κριτικής ο σουλτάνος Ερντογάν

Ενα απροκάλυπτο απολυταρχικό καθεστώς εγκαθιδρύουν ο Ερντογάν και η κυβέρνηση Νταβούτογλου στην Τουρκία φιμώνοντας και καταστέλλοντας κάθε φωνή κριτικής και αντίδρασης στην πολιτική που εφαρμόζουν, ιδιαίτερα όσον αφορά στον πόλεμο που έχουν κηρύξει εναντίον του κουρδικού λαού και στην αποτυχημένη πολιτική τους στον εμφύλιο της Συρίας. Στο πλαίσιο αυτό, εκτός των άλλων, έχουν ανοίξει στην Τουρκία περίπου 2.000 δικαστικές υποθέσεις για «προσβολή» του Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν από τότε που έγινε πρόεδρος (πριν από 18 μήνες), σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα ο τούρκος υπουργός Δικαιοσύνης Μπεκίρ Μποζντάγκ, διευκρινίζοντας ότι το υπουργείο έδωσε εντολή να προχωρήσουν 1.845 από τις υποθέσεις αυτές.

Στο στόχαστρο των δικτικών αρχών βρίσκονται διαφωνούντες, δημοσιογράφοι, ακόμη και δεκαετή μαθητές. Τον περασμένο Φλεβάρη, ομάδα της Αντιτρομοκρατικής εισέβαλε στο σπίτι ενός δεκαετή μαθητή και τον συνέλαβε με την κατηγορία της «προσβολής» του προέδρου μέσα από το Facebook, ενώ τον περασμένο Οκτώβρη συνελήφθησαν ένας δωδεκάχρονος και ένας δεκαετής μαθητής και κινδυνεύουν με φυλάκιση μέχρι τέσσερα χρόνια, γιατί έσκισαν αφίσες του Ερντογάν! Ο νόμος προβλέπει ποινή φυλάκισης μέχρι τέσσερα χρόνια γι' αυτούς που καταδικάζονται με την κατηγορία της «προσβολής του προέδρου». Μόνο που ο νόμος αυτός εφαρμόζοταν σπάνια πριν γίνει πρόεδρος ο Ερντογάν, τον Αύγουστο του 2014.

Τελευταίο δείγμα του οργίου καταστολής από την κυβέρνηση Ερντογάν είναι η αστυνομική επιδρομή και η κατάληψη της εφημερίδας «Ζαμάν» το περασμένο Σαββατοκύριακο. Η «Ζαμάν» είναι η μεγαλύτερη αντιπολιτευόμενη εφημερίδα της χώρας και θεωρείται ότι έχει σχέση με τον αυτοεξόριστο στις ΗΠΑ κληρικό Φε-

τουλάχ Γκιουλέν, πρώην μέντορα και υποστηρικτή και τώρα πολιτικό αντίπαλο του Ερντογάν και του κυβερνώντος Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (ΑΚΡ). Η συγκεκριμένη εφημερίδα ασκούσε κριτική στην πολιτική της κυβέρνησης και ιδιαίτερα στη στάση της στο Κουρδικό και στον πόλεμο της Συρίας. Γι' αυτό το λόγο κατηγορήθηκε

με δικαστική απόφαση για «συνεργασία με τρομοκράτες» (ακόμα και με το ΡΚΚ) προκειμένου να φιμωθεί, πράγμα που έγινε. Η «Ζαμάν» πέρασε υπό κρατικό έλεγχο και μετατράπηκε σε κυβερνητικό φερέφωνο.

Τα όσα ακολούθησαν ήταν κομμοτραγικά. Οι μπάτσοι του Ερντογάν μπόκαραν στην εφημερίδα, πνίγοντας στα δακρυγόνα μερικές εκατοντάδες υποστηρικτές της που διαμαρτύρονταν απ' έξω, και την Κυριακή τυπώθηκε το πρώτο φύλλο της νέας εφημερίδας που εκθίαζε τον Ερντογάν, την ίδια στιγμή που η ιστοσελίδα της κατήγγειλε κυβερνητικό πραξικόπημα εναντίον της!

Όμως την τιμητική τους στην καταστολή δεν είχε μόνο η αστική αντιπολίτευση, αλλά και οι γυναίκες που τόλμησαν να διαδηλώσουν για την ημέρα της γυναίκας, δύο μέρες πριν. Η διαδήλωση απαγορεύτηκε και οι μπάτσοι έπνιξαν στα δακρυγόνα και τις πλαστικές σφαίρες τις γυναίκες που διαδήλωναν «παράνομα».

Οι παραδόσεις της τουρκικής χούντας εξακολουθούν να τηρούνται στην «δημοκρατική» Τουρκία με τον Ερντογάν, ενισχυμένο από τη νίκη του κόμματός του στις επαναληπτικές εκλογές του περασμένου Νοέμβρη, να συμπεριφέρεται σαν σύγχρονος σουλτάνος.

ΥΓ. Ο Τσίπρας, πάντως, δεν είχε κανένα πρόβλημα να παίζει στη στημένη παράσταση του Νταβούτογλου, μοιράζοντας μαζί του κόκκινα τριαντάφυλλα στις γυναίκες δημοσιογράφους! Ήταν πραγματικά δηλωτικό της ελευθερίας που απολαμβάνουν και οι γυναίκες και ο Τύπος.

Ουγγαρία: Χωρίς όρια το αντιμεταναστευτικό μένος!

Η φασιστική κυβέρνηση της Ουγγαρίας δεν βάζει όρια στο αντιμεταναστευτικό της μένος. Τελευταίο «επίτευγμα» το διάταγμα για τη μείωση από δύο σε ένα μήνα του χρόνου παραμονής στα κέντρα προσωρινής κράτησης, μεταναστών που χρήζουν διεθνούς προστασίας. Το ίδιο διάταγμα προβλέπει ότι ο χώρος που πρέπει να αναλογεί σε κάθε μετανάστη πρέπει είναι αντίστοιχος με αυτόν που αναλογεί σε κάθε φυλακισμένο στις φυλακές της χώρας!

Ταυτόχρονα, περικόπτονται οι επιδοτήσεις των μεταναστών που χρειάζονται διεθνή προστασία και υποβάλλουν αίτηση για άσυλο, με στόχο να εμποδιστεί η άφιξη οικονομικών μεταναστών στη χώρα. Πέρσι, μόλις 508 μετανάστες είχαν πάρει κάποιες μορφές «προστασία» (συμπεριλαμβανομένου του ασύλου). Κι αυτοί όμως παραείναι πολλοί για τη φασιστική κυβέρνηση Ορμπαν!

στο ψαχνό

Εφτασε η ώρα της μεγάλης μάχης

Στα έξι χρόνια των Μνημονίων, υπήρξε άλλη μια περίπτωση που κυβέρνηση παρακαλούσε την τρόικα να γυρίσει στην Αθήνα. Ήταν το Σεπτέμβρη του 2011. Η τρόικα επέστρεψε, αφού προηγουμένως η κυβέρνηση Παπανδρέου και ο «πολλά βαρύς» Βενιζέλος θέσπισαν το χαράτσι, που μετά εξελίχθηκε σε ΕΝΦΙΑ.

Τώρα δεν είχαμε δραματικές εντάσεις, αλλά η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων φρόντισε να καταστήσει την επιστροφή της τρόικας στην Αθήνα «ζήτημα ζωής και θανάτου». Αλλιώς «καήκαμε» που λέει και ο Τσακαλώτος.

Ούτε αποχώρησε χολωμένη η τρόικα, όπως είχε γίνει το 2011. Απλά, και οι δυο πλευρές (κυβέρνηση και ιμπεριαλιστές δανειστές) έκριναν πως είναι τέτοιο το περιεχόμενο του «πακέτου» που πρέπει να ψηφιστεί, που δεν μπορεί αυτό να γίνει με χιλιάδες τρακτέρ παραταγμένα στους εθνικούς δρόμους απ' άκρη σε άκρη της χώρας.

Θα μπορούσαμε, λοιπόν, χωρίς ίχνος υπερβολής, να παραφράσουμε γνωστή διαφήμιση: οι αγρότες φεύγουν, η τρόικα έρχεται.

Φυσικά, θα δοθεί και πάλι η παράσταση της σκληρής διαπραγμάτευσης στις μαρμαρένιες σάλες του «Χίλτον». Την ονομάζουμε παράσταση, όχι γιατί δεν υπάρχουν στοιχεία διαπραγμάτευσης, αλλά γιατί αυτά αφορούν τις λεπτομέρειες, καθώς τα βασικά έχουν ήδη συμφωνηθεί. Επομένως, οι διαπραγματευτικές «εντάσεις», όπως προκύπτουν από την προπαγανδιστική διαχείριση που κάνει η κυβέρνηση, δεν είναι και τόσο εντάσεις. Κοντολογίς, το έργο το έχουμε ξαναδεί.

Ολα τα ζητήματα που πρέπει να ρυθμιστούν για να κλείσει η περιβόητη πρώτη αξιολόγηση είναι σημαντικά. Για τους εργαζόμενους, όμως, κορωνίδα είναι το Ασφαλιστικό, γιατί δε θα είναι ένας ακόμα σταθμός σε μια μακρά πορεία αντιασφαλιστικών ρυθμίσεων, αλλά φιλοδοξεί να αλλάξει άρδην το τοπίο, χαράζοντας το δρόμο για τη διάλυση αυτού που εδώ και 60 χρόνια γνωρίσαμε ως Κοινωνική Ασφάλιση.

Η αφίσα της «Κόντρας» που καταλαμβάνει το πρωτοσέλιδο αυτού του φύλλου παρουσιάζει με συνοπτικό και περιεκτικό τρόπο το βασικό περιεχόμενο της ριζικής αντιασφαλιστικής ανατροπής που σχεδιάζεται. Αυτοί οι άξονες είναι συμφωνημένοι ανάμεσα σε κυβέρνηση και τρόικα από το περασμένο καλοκαίρι. Αποτελούν προτάσεις της κυβέρνησης, υπογεγραμμένες από τον ίδιο τον Τσίπρα πριν υπογραφεί το Μνημόνιο, πριν ακόμα και από το κάλπικο δημοψήφισμα.

Πρόκειται για το *credo* του κεφαλαίου, που θέλει φτηνή και εξαθλιωμένη εργατική δύναμη. Γιατί όσο πιο φτηνή και εξαθλιωμένη είναι η εργατική δύναμη τόσο πιο υπάκουη στην πιο άγρια εκμετάλλευση γίνεται, καθώς χάνει κάθε πίστη στις δυνάμεις της και στην αποτελεσματικότητα του αγώνα της.

Η ίδια αφίσα παρουσιάζει και το ταξικό αίτημα που μπορεί να δώσει πνοή -αλλά και προοπτική και συνέχεια- σ' αυτό τον αγώνα. Το αίτημα που τοποθετεί την εργατική τάξη στο βάθρο του παραγωγού του κοινωνικού πλούτου κι όχι στο πεζοδρόμιο του ζήτουλα. Στο βάθρο από το οποίο δε θα διεκδικήσει μόνο καλύτερο μεροκάματο, ικανοποιητική ασφάλιση και καλύτερες εργασιακές σχέσεις, αλλά θα διεκδικήσει όλο τον πλούτο που αυτή παράγει, και τη διαχείριση αυτού του πλούτου. Θα ζητήσει τον κομμουνισμό. Για τούτο αυτή η μάχη πρέπει να έχει στρατηγικό χαρακτήρα.

Μέχρι και 3.000 σάντουιτς πουλάει ο έμπορος που έτυχε να έχει ένα χωράφι στην Ειδομένη και έστησε εκεί την καντίνα του. «Υπάρχουν πολλοί σύλλογοι που φέρνουν φαγητό, αλλά οι άνθρωποι εδώ το πετάνε γιατί φοβούνται την ύπαρξη χοιρινού κρέατος λόγω των θρησκευτικών τους πεποιθήσεων. Εμείς τους κάνουμε **σάντουιτς με ψωμί και πατάτες**», δήλωσε. Και συνεχίζει με καμάρι, για το... λειτούργημα (δική του η φράση) που επιτελεί: «Δίνουμε τα σάντουιτς 2 ευρώ και από 1 με 1,5 τον καφέ και το τσάι». Δύο ευρώ για ένα κομμάτι ψωμί και πατάτες! Σ' αυτόν εδώ τον τόπο, πριν από χιλιάδες χρόνια, στην ακμή του δουλοκτητικού πολιτισμού, λάτρευαν παράλληλα τον Ξένιο Δία και τον Κερδώ Ερμή. Πράγματι, είμαστε... γνήσιοι απόγονοι των αρχαίων δουλοκτητών.

KONTRES

Νυχτερινές επιχειρήσεις

Από την περασμένη Κυριακή, η πλατεία Βικτωρίας είναι άδεια από τα πρόχειρα (υπαίθρια στην πλειοψηφία τους) καταλύματα αφγανών προσφύγων. Η αστυνομική επιχείρηση έγινε χαράματα, για να μην υπάρχουν μαρτυρίες. Δε χρειάστηκε να ασκηθεί βία, ανακοινώθηκε. Αυτό δεν το είδε κανένας, βέβαια, όμως αρκούσε η παρουσία μιας ορδής μπάτσων και η προειδοποίηση των προσφύγων, μέσω διερμηνέων, ότι αν δε φύγουν θα συλληφθούν, για να σκορπίσουν οι πρόσφυγες. Από Δευτέρα, η εικόνα ήταν η εξής. Περίπολα μπάτσων είχαν ζωσμένη γύρω-γύρω την πλατεία και δεν επέτρεπαν σε κανένα πρόσφυγα να στήσει σκηνή ή ν' απλώσει κουβέρτα, ενώ οι τελευταίοι βρίσκονταν στα πεζοδρόμια των γύρω δρόμων.

Σκεφτείτε λίγο την ψυχολογία ενός ανθρώπου ή μιας οικογένειας που ξεκίνησε από το Αφγανιστάν, πλήρωσε μια περιουσία στους διακινητές, αντιμετώπισε τόσους κινδύνους και φτάνοντας στην Ελλάδα, απ' όπου πίστευε ότι θα μεταβεί εύκολα στον προορισμό του στην κεντρική Ευρώπη, ν' ακούει ότι δεν μπορεί να περάσει γιατί δε θεωρείται πρόσφυγας. Να γυρίσει πίσω είναι αδύνατο, μετά από τόσα που τράβηξε. Θα περιμένει να εξασφαλίσει κάποια λεφτά από συγγενείς του για να πληρώσει διακινητές να τον περάσουν παράνομα και από εκεί που νόμιζε ότι θα περάσει νόμιμα. Πώς να φύγει από την περιοχή στην οποία μπορεί να κρατήσει επαφή με την ελπίδα ότι θα φτάσει στην κεντρική Ευρώπη, έστω και πληρώνοντας μια καινούργια περιουσία;

Για τους «ευαίσθητους» της συγκυβέρνησης, όμως, αυτά είναι αδιάφορα. Σημασία έχει να καθαρίσουν τη βιτρίνα της πόλης από τα εξ Ασίας «μιάσματα».

Ποια ελάφρυνση;

Σύμφωνα με τον Τσίπρα (συνέντευξη στον Χατζηνικολάου), «το φορολογικό παίρνει βάρη από τους αδύναμους και τα μοιράζει με δίκαιο τρόπο σε αυτούς που

έχουν υψηλά εισοδήματα». Το είπε αναγγέλλοντας ότι θα υπάρξει φορολογική επιβάρυνση για όσους έχουν εισοδήματα πάνω από 30.000 ευρώ το χρόνο.

Αφήνοντας στην άκρη ότι δεν μπορεί να θεωρείται πλούσιος κάποιος που έχει εισόδημα 30.000 ευρώ το χρόνο, αναρωτιόμαστε ποια είναι η ελάφρυνση που θα προκύψει για τα χαμηλότερα εισοδήματα, ώστε να δικαιολογείται το «παίρνει βάρη από τους αδύναμους» που είπε ο Τσίπρας. Καμιά ελάφρυνση δε σχεδιάζεται. Ούτε καν η αύξηση του αφορολόγητου. Αντίθετα, σχεδιάζεται η κατάργηση των τελευταίων φοροαπαλλαγών που έχουν απομείνει, καθώς και η αύξηση του φόρου για εισόδημα από ενοίκια. Ετσι, ένας εργαζόμενος που έχει ένα διαμέρισμα στα Γιάννενα, το οποίο νοικιάζει για να μπορεί να πληρώνει το ενοίκιό του στην Αθήνα, δε θα έχει καμιά φοροαπαλλαγή για το ενοίκιο που πληρώνει ο ίδιος, ενώ θα πληρώσει περισσότερο φόρο για το ενοίκιο που εισπράττει.

Αποστάσεις και προειδοποιήσεις

Αποστάσεις κρατάει ο Κούλης από την υπόθεση του κυκλώματος των εκβιαστών δημοσιογράφων, που εμπλέκουν τη ΝΔ. Μολονότι ο πρώην διευθυντής του κόμματος Μ. Δασκαλάκης προανήγγειλε αγωγές και μηνύσεις, ο Κούλης έβαλε τους ανθρώπους του να δηλώσουν ότι «δεν ασχολείται με το παρελθόν, αλλά με το μέλλον, ενώ έχει ήδη παρουσιάσει το σχέδιο εξυγίανσης της ΝΔ».

Αυτή η στάση αποτελεί *casus belli* για τους σαμαρικούς που μένουν ακάλυπτοι από τη νέα κομματική ηγεσία. Γι' αυτό ο Σαμαράς αποφάσισε να βγει μπροστά και οργάνωσε προσωπική φέεστα στην Καλαμάτα (εκλογική του περιφέρεια, όπου διατηρεί μεγάλη προσωπική επιρροή) για να πει -μεταξύ των άλλων- ότι το κύκλωμα των εκβιαστών χτυπούσε τον ίδιο και είχε δημοσιεύσει ακόμα και αγγελτήριο της

πολιτικής του κηδείας. Δεν παρέλειψε, βέβαια, να μιλήσει με τα καλύτερα λόγια για τον Μητσοτάκη, όμως την προειδοποίησή του την έστειλε.

Θα τα λουστούν

«Ο ΣΥΡΙΖΑ Καβάλας καταγγέλλει την ακραία αντιδημοκρατική ενέργεια μιας μικρής μερίδας αγροτών, που εδώ και καιρό εκτελώντας πιστά το σχέ-

«Πακέτα» με δόσεις και όχι εφάπαξ

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που δι-οχετεύονται από τις Βρυξέλλες, οι δυο πλευρές των ιμπεριαλιστών δανειστών, οι ευρωπαίοι από τη μια και το ΔΝΤ από την άλλη, συμφωνούν στο περιεχόμενο των «μεταρρυθμίσεων» που πρέπει να προωθηθούν στην Ελλάδα (Ασφαλιστικό, «κόκκινα» δάνεια, φορολογικό κτλ.), έχουν όμως απόκλιση στους αριθμούς, οι οποίοι προσδιορίζουν και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Συμφώνησαν, λοιπόν, να προχωρήσουν την αξιολόγηση, αφήνοντας ανοιχτό το ζήτημα των μέτρων που αφορούν τα χρόνια μετά το 2016. Αυτά μπορούν κάλλιστα να τα καθορίσουν σε μεταγενέστερο χρόνο, έχοντας στη διάθεσή τους τα πιο φρέσκα οικονομικά δεδομένα, που δε θα επιτρέπουν αμφισβητήσεις και διαφορετικές εκτιμήσεις.

Οι Τσιπράιοι, βέβαια, θα βγουν και θα πανηγυρίζουν ότι «αποσόβησαν τα χειρότερα», αναφερόμενοι στο άρθρο του Τόμσεν που έλεγε ότι μέχρι το 2018 απαιτούνται πρόσθετα μέτρα 4%-5% του ΑΕΠ, δηλαδή -σε σημερινές τιμές- 7-9 δισ. ευρώ. Πάντα έτσι ενεργούν: για τις εντυπώσεις της στιγμής, με τις οποίες κάποιους (πολύ λίγους πλέον) μπορούν να παραμυθιάσουν. Ας έχουμε υπόψη μας, λοιπόν, τι πρόκειται να συμβεί στο όχι και τόσο μακρινό μέλλον, όταν θα 'ρχονται το ένα μετά το άλλο τα πακέτα με τα νέα μέτρα.

Προπαγανδιστές του σιωνισμού

Η πρόσκληση ήταν σαφής: «Η Πρεσβεία του Ισραήλ και τα Ελληνικά Ταχυδρομεία έχουν την τιμή να σας προσκαλέσουν στην παρουσίαση της Κοινής Έκδοσης Γραμματοσήμων "25 ΧΡΟΝΙΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ-ΙΣΡΑΗΛ", την Τρίτη, 8 Μαρτίου 2016 και ώρα 18:00 στο Μέγαρο της Παλαιάς Βουλής (Σταδίου 13, Αθήνα)».

Οποια πέτρα κι αν σηκώσεις, θα βρεις από κάτω την πρεσβεία των σιωνιστών να συνδιοργανώνει εκδηλώσεις προπαγάνδας με κρατικούς και ιδιωτικούς φορείς. Επί ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δεν άλλαξε τίποτα, αλλά οι σχέσεις με τους μακελάρηδες της Μέσης Ανατολής αναβαθμίζονται και βαθαίνουν.

διο ανατροπής της κυβέρνησης εμπόδισαν, με βίαιο τρόπο την ομαλή διεξαγωγή της εκδήλωσης που ως στόχο είχε την ενημέρωση των πολιτών για τα φλέγοντα θέματα του προσφυγικού, του ασφαλιστικού και της διαπλοκής (...). Ο ΣΥΡΙΖΑ γνωρίζοντας πολύ καλά πρόσωπα και πράγματα σεβόμενος την αγωνία των αγροτών επισημαίνει ότι οι συγκεκριμένες αντιδράσεις υποκινούνται από κάποιους ελάχιστους αγρότες που θίγονται τα προκλητικά συμφέροντά τους».

Αφού αυτοί που πήγαν στην εκδήλωση ήταν «ελάχιστοι», πώς κατάφεραν να σπάσουν τον αστυνομικό κλοιό και να μπουν μέσα; Και πώς γίνεται να είναι «ελάχιστοι» καμιά εκατοστή νοματαίοι; Ό,τι και να κάνουν ή να πουν οι συριζαίοι, το μόνο βέβαιο είναι πως θα τα λουστούν όλα. Και δε θα μπορέσουν να βαφτίσουν όλο τον κόσμο «δεξιούς» και «ακροδεξιούς» γιατί θα γίνουν περισσότεροι καταγέλαστοι.

Ελπίζει σε come back

«Όλα αυτά συνθέτουν μια εικόνα ανεπίτρεπτων παρεμβάσεων και επίδειξης "πανοπτικού" ελέγχου στη Δικαιοσύνη μέσω διαύλων που έχουν, **λόγω της προϊστορίας τους, πολύ συγκεκριμένα πολιτικά χαρακτηριστικά** και συγκροτούν **δομή εξουσίας** που εξυπηρετεί την κυβέρνηση». Το απόσπασμα είναι από ανακοίνωση του Βενιζέλου και αναφέρεται στην υπόθεση Παπαγγελόπουλου. Με εύκολα αποκωδικοποιούμενο τρόπο ο Βενιζέλος λέει πως ο Παπαγγελόπουλος είναι δεξιός, έχει προϋπηρεσία στις μυστικές υπηρεσίες και δρα ως άνθρωπος ειδικών αποστολών για λογαριασμό της κυβέρνησης. Κι επειδή ο Βενιζέλος ούτε άσχετος ούτε άπειρος είναι, ας περιμένουμε το επόμενο χτύπημά του (προβλέπουμε να μιλήσει συγκεκριμένα), στην προσπάθειά του να δείξει πως μπορεί και τώρα να είναι χρήσιμος για το σύστημα και κακώς τον έχουν ρίξει στα αζήτητα.

Ιστορίες της μαφίας

Οι επικεφαλής των μαφιόζικων «οικογενειών» έφταναν σε συμφωνία εκχειρίδας, αφού είχε προηγηθεί ένας αιματηρός αγώνας στους δρόμους. Χυνόταν άφθονο αίμα, κάποιοι κέρδιζαν, κάποιοι έχαναν και όταν έβλεπαν τον κίνδυνο να φθαρούν ανεπανόρθωτα όλοι μαζί, κάθονταν γύρω από ένα τραπέζι και κατέληγαν σε συμφωνία μοιρασιάς των «πόστων», ανάλογα με το νέο συσχετισμό που είχε προκύψει. Παρακολουθώντας τις εξελίξεις στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο, αναρωτιόμαστε αν έχει χυθεί το απαραίτητο αίμα για να καθίσουν γρήγορα από το τραπέζι οι «κάπο» ή αν βρισκόμαστε ακόμα στην αρχή (ή έστω κάπου στη μέση). Όταν καθήσουν γύρω από το τραπέζι, ο Κοντονής (ή όποιος άλλος θα βρίσκεται στη θέση του) απλά θα σερβίρει τους καφέδες.

Περί ιδρυμάτων

Ο περιβόητος Λούλα ντα Σίλβα υποστηρίζει ότι οι επαύλεις που του χρεώνουν οι βραζιλιάνοι ανακριτές δεν είναι δικές του. Οι ανακριτές λένε πως οι βίλλες είναι δικές του, αλλά τις έχει γράψει σε άλλα ονόματα. Θα περιμένουμε να δούμε πώς θα εξελιχθεί αυτή η ιστορία, όμως -πέρα από τις πολυτελείς επαύλεις- οι πέντε μεγάλες κατασκευαστικές εταιρίες που είναι αναμειγνύμενες στο σκάνδαλο Petrobras φέρονται να έχουν δώσει και 5 εκατ. ευρώ στο Ίδρυμα Λούλα και 2,4 εκατ. ευρώ στη LILS Palestra, εταιρία που διαχειριζόταν τα έξοδα του Λούλα. Στην Ελλάδα ξέρουμε ποιοι και για ποιους λόγους φτιάχνουν Ίδρύματα. Ένας αριστέρας πρώην πρόεδρος για ποιο λόγο έφτιαξε προσωπικό ίδρυμα; Η Ρούσεφ, πάντως, φαίνεται πως τον έχει ανάγκη (βάστα με να σε βαστώ), γι' αυτό έσπευσε στο πλευρό του.

Υπόθεση Παπαγγελόπουλου

Στο βόρβορο της αστικής Δικαιοσύνης και πολιτικής

«Ο κ. Παπαγγελόπουλος είναι σαφές ότι έχει την απόλυτη στήριξη από όλους μας και από τον ίδιο τον πρωθυπουργό. Ο κόσμος μπορεί να βγάλει τα συμπεράσματα του αν δει ποιος ακριβώς του επιτίθεται και με ποιον τρόπο». Ας κρατήσουμε τη δήλωση που έκανε ο Νο 2 της κυβέρνησης Νίκος Παππάς. Δήλωση που δείχνει ότι ο Παπαγγελόπουλος (με το καραδεξίο πολιτικό προφίλ και τη θητεία στα άντρα των μυστικών υπηρεσιών) δεν αποτελεί επιλογή του Καμμένου (τύπου Δ. Καμμένου ή Σγουριδίδη), στο πλαίσιο των κυβερνητικών θέσεων που έχουν εκχωρηθεί στους ΑΝΕΛ, αλλά κεντρική επιλογή της ηγετικής ομάδας του μεγάρου Μαξίμου, των και Τσιπραίων αποκαλούμενων.

Πρόκειται για μια προκλητική δήλωση, αποκαλυπτική του αυτοκρατορικού συνδρόμου από το οποίο «πάσχουν» οι Τσιπραίοι. Ο Παπαγγελόπουλος παραδέχτηκε ότι συναντήθηκε με την εισαγγελέα Τσατάνη και ότι είχε και τηλεφωνική επικοινωνία μαζί της, που αφορούσε το χειρισμό εκ μέρους της εισαγγελέας εκκρεμούσας ποινικής υπόθεσης. Δε χρειάζεται να ανατρέξει κανείς στο ακριβές περιεχόμενο της επικοινωνίας Παπαγγελόπουλου-Τσατάνη (άλλωστε η κάθε πλευρά δίνει διαφορετική εκδοχή). Αρκεί και μόνο το γεγονός των επαφών. Οι Τσιπραίοι, που βομβάρδιζαν τον ελληνικό λαό με σλόγκαν όπως «θα τους ταραξουμε στη νομιμότητα», καλύπτουν πλήρως έναν υπουργό ο οποίος προσπαθούσε να κατευνάσει μια εισαγγελέα στο χειρισμό μιας ποινικής υπόθεσης. Αυτός ο άνθρωπος θα έπρεπε να είχε τεθεί εκτός κυβέρνησης, σύμφωνα με τα ηθικοπολιτικά δόγματα που επικαλείται η αστική πολιτική και στα οποία ο ΣΥΡΙΖΑ εμφανιζόταν ως άτεγκτος.

Βόρβορος

Η Τσατάνη λέει πως ο Παπαγγελόπουλος της ζήτησε -στην αρχή συμβουλευτικά και στη συνέχεια απειλητικά- να παραδώσει το φάκελο με την υπόθεση Βγενόπουλου στην Εισαγγελέα Διαφθοράς, από την οποία τον είχε πάρει. Ομως, από τη στιγμή που παραδέχεται ότι επισκέφτηκε μόνη της τον Παπαγγελόπουλο, δεν είναι καθόλου πειστική η εξήγηση ότι το έκανε επειδή εκτοξεύονταν διάφορα σε βάρος της, τα οποία είχαν φτάσει μέχρι τη Βουλή. Καθαρός ουρανός αστραπές δε φοβάται, οπότε τι λόγο είχε αυτή -η άτεγκτη εισαγγελέας, όπως παρουσιάζεται- να πάει στον υπουργό για να ζητήσει βοήθεια;

Ο Παπαγγελόπουλος λέει ότι τη δέχτηκε... πατρικά, σαν παλιός εισαγγελέας που συμβουλευεί νεότερους συναδέλφους του και όχι με την ιδιότητα του υπουργού. Και ότι απλά της είπε τη... νομική του γνώμη, χωρίς να παρέμβει ως υπουργός υποδεικνύοντας τι να κάνει. Γιατί, όμως, αφού της είπε... πατρικά τη νομική του γνώμη, καθώς εκείνη έκλαιγε (κατά την εκδοχή Παπαγγελόπουλου), μετά από μερικές μέρες της τηλεφώνησε -δυο φορές μάλιστα- για να δει τι απέκανε τελικά; Από... πατρικό ενδιαφέρον;

Η υπόθεση είναι βορβορώδης (και από τις δυο πλευρές). Σύζυγος και κόρη

της Τσατάνη υποψήφιοι βουλευτές της ΝΔ. Η ίδια στην παράταξη Ντογιάκου. Ο Παπαγγελόπουλος, ο άνθρωπος των Τσιπραίων για να κάνει τη δουλειά που δεν μπορούσε να κάνει ο Παρασκευόπουλος. Στη μέση φάκελοι στελεχών της ΝΔ, που -όπως λέει ο Παπαγγελόπουλος- χειρίστηκε η Τσατάνη, ενώ δεν έπρεπε. Και κερασάκι στην τούρτα ο Βγενόπουλος, τον οποίο αφορούσε η συγκεκριμένη ποινική υπόθεση. Ο Βγενόπουλος που έσπευσε να εκδώσει ανακοίνωση για να εκθειάσει την Τσατάνη (που έβαλε την ποινική του υπόθεση στο αρχείο) και να καταγγείλει τον Παπαγγελόπουλο, ότι «μαζί με όλον τον φιλικό του Τύπο εμφανίζεται να υιοθετεί τις αιτιάσεις των Κυπριακών αρχών», υποστηρίζοντας «τερατώδη ψέματα». Και υποστηρίζει ότι «ο κ. Παπαγγελόπουλος κάποια στιγμή πρέπει να δικαιολογήσει την στενή του συνεργασία με τους Κυπρίους και τις επεμβάσεις του στη Δικαιοσύνη που εξυπηρετούν τα συμφέροντά τους, την ίδια στιγμή που η Κυπριακή ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ με την έγκριση της "φίλης" Κυπριακής Κυβέρνησης διεκδικεί από την Ελληνική Δημοκρατία 4 δισ. ευρώ!...»

Αυτή είναι η αστική πολιτική. Αυτή είναι η αστική Δικαιοσύνη. Εν προκειμένω δεν έχουμε μια υπόθεση καταστολής σε βάρος αγωνιζόμενων εργατών, αγροτών, νεολαίων, επαναστατικών οργανώσεων, για τις οποίες δεν έχουμε ποτέ συγκρούσεις ανάμεσα σε δικαστικά και πολιτικά κέντρα. Έχουμε μια υπόθεση που αφορά από τη μια επιχειρηματικά συμφέροντα και από την άλλη πολιτικά συμφέροντα. Η δεξιά Τσατάνη εμφανίζεται να στηρίζει τον Βγενόπουλο στη διαμάχη του με τη δεξιά κυπριακή κυβέρνηση, η οποία συνεργάζεται με την «αριστερή» ελληνική κυβέρνηση, μακρύ χέρι της οποίας είναι ένας δεξιός τέως εισαγγελέας και διοικητής της ΕΥΠ/ΚΥΠ.

Το συμπέρασμα είναι πως σ' αυτές τις υποθέσεις δεν υπάρχει ιδεολογικό υπόστρωμα. Υπάρχει ο άγριος πόλεμος ανάμεσα σε επιχειρηματικά συμφέροντα, η διαπλοκή αυτών των συμφερόντων με την αστική πολιτική και ο ανελέητος πόλεμος των αστικών κομμάτων να ελέγξουν την πυραμίδα του δικαστικού μηχανισμού, δημιουργώντας θυλάκους μέσω των δυνατοτήτων που τους δίνει η διαχείριση της κυβερνητικής εξουσίας.

Μετεγγραφή εκ δεξιών

Η ΝΔ παραδοσιακά είχε ενεργούς θυλάκους στο δικαστικό μηχανισμό. Ας θυμηθούμε μόνο τον περιβόητο Κόκκινιο και τον απροκάλυπτο τρόπο με τον οποίο ενεργούσε. Το ΠΑΣΟΚ, μετά από τόσα χρόνια στην κυβερνητική εξουσία, έφτιαξε τους δικούς του θυλάκους. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είχε τέτοιο μηχανισμό. Μπορεί να είχε συμπαθούντες δικαστικούς, όμως αυτοί είτε ανήκαν στις κατώτερες βαθμίδες είτε δεν ήταν συγκροτημένοι σε θυλάκο ικανό να επηρεάσει κρίσιμες αποφάσεις. Ο Ν. Παρασκευόπουλος, που ορίστηκε υπουργός Δικαιοσύνης, είναι ένας άχρωμος πανεπιστημιακός, απ' αυτούς που οι δικαστικοί δε χωνεύουν καθόλου (ρόλο έπαιζαν και οι φιλελεύθερες νομικές απόψεις που ως πανεπιστημιακός υπο-

στήριζε ο Παρασκευόπουλος). Επρεπε να βρεθεί άλλος, κατάλληλος γι' αυτή τη δουλειά.

Στην αρχή, τοποθετήθηκε ως αναπληρωτής υπουργός Επικρατείας, αρμόδιος για την καταπολέμηση της διαφθοράς, δίπλα στον Φλαμπουράρη για να υπάρχει ο απαραίτητος έλεγχος, ο τέως αντισταγγελέας του Αρείου Πάγου Π. Νικολούδης, ο οποίος είχε διακριθεί ως πολέμιος της... τρομοκρατίας, μπλοκάροντας λογαριασμούς με μερικές εκατοντάδες ευρώ καταδικασμένων για την υπόθεση της 17N, οι οποίοι είχαν ήδη εκτίσει την ποινή τους (ακόμα και το λογαριασμό που έμπαινε το επίδομα ανεργίας ενός απ' αυτούς μπλοκάρισε). Και ξαφνικά, εμφανίστηκε «από το πουθενά» ο Παπαγγελόπουλος, που άρχισε ν' ανεβαίνει τρέχοντας τα σκαλιά της κυβερνητικής ιεραρχίας: γενικός γραμματέας του υπουργείου Δικαιοσύνης, υφυπουργός, αναπληρωτής υπουργός.

«Ο Παπαγγελόπουλος υφυπουργός για θέματα διαφάνειας! Μόνο ως κακόγουστο αστείο θα μπορούσε να ειπωθεί, όμως είναι πραγματικότητα», σχολιάζαμε τότε. Γιατί δεν επρόκειτο για κάποιο τυχαίο πρόσωπο. Καραδεξιάς, ειδικός στις συγκαλύψεις σκανδάλων, με θητεία στα άντρα των μυστικών υπηρεσιών (εισαγγελέας της Αντιτρομοκρατικής αρχικά, διοικητής της ΚΥΠ/ΕΥΠ στη συνέχεια). Πριν ανέβει στην ιεραρχία των δυνάμεων καταστολής, είχε δώσει στη Δεξιά διαπιστευτήρια των ικανοτήτων του. Χειρίστηκε «αποτελεσματικά» το σκάνδαλο της ΜΑΥΟ (το περιβόητο μαύρο ταμείο της ΝΔ επί Μητσοτάκη), την καταγγελία για το «φτωχικό» του τότε εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Γ. Σανιδά στο Πόρτο Γερμενό, ενώ παράλληλα πρωταγωνίστησε στο σχηματισμό σκανδαλο-δικογραφιών σε βάρος «πράσινων» στελεχών. Γι' αυτό έπνεε μένεα εναντίον του το «παλιό» ΠΑΣΟΚ, που επάξια αντιπροσώπευσε ο Απ. Κακλαμάνης, φράζοντας για μία και μοναδική φορά το δρόμο του τέως εισαγγελέα προς ένα κρατικό πόστο (όταν -με συμφωνία και του ΣΥΡΙΖΑ- ο Σαμαράς προσπάθησε να τον βάλει στο ΕΣΡ). Στη συνέχεια, ο Παπαγγελόπουλος χειρίστηκε το σκάνδαλο των υποκλοπών (γι' αυτό και είχαμε δημόσια δήλωση οργής της οικογένειας του αδικωμένου Κώστα Τσαλίκιδη) και το σκάνδαλο της απαγωγής των Πακιστανών, από άνδρες της Αντιτρομοκρατικής και της ΚΥΠ, που δρούσαν σε συνεργασία με αμερικάνικες και βρετανικές μυστικές υπηρεσίες.

Όταν το 2013 ο ΣΥΡΙΖΑ καταγγέλλθηκε επειδή ψήφισε υπέρ της τοποθέτησης Παπαγγελόπουλου στο ΕΣΡ, ο Ν. Βούτσης δήλωσε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ψήφισε «κατ' ανοχήν και κατ' οικονομίαν», κρίνοντας ότι «δε θα μπορούσε να βρεθεί καλύτερη πρόταση». Κρατούσε κάτι αποστάσεις νααα (με το συμπάθειο). Σήμερα, υπερασπίζεται με νύχια και με δόντια τον Παπαγγελόπουλο κι ως αποκαλύπτονται «σημεία και τέρατα». Τότε ο Παπαγγελόπουλος ήταν ένας άνθρωπος του Σαμαρά. Σήμερα ο Παπαγγελόπουλος είναι ένας άνθρωπος του ΣΥΡΙΖΑ. Γι' αυτό και τον υπερασπίζεται προσωπικά ο Τσίπρας, μέσω του alter ego του Ν. Παππά.

Ο ΟΟΣΑ καθορίζει τους εκπαιδευτικούς σχεδιασμούς

«Τέλος, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι οι συζητήσεις με τους εμπειρογνώμονες του ΟΟΣΑ κατέληξαν στην από μέρους τους αποδοχή του γεγονότος ότι η οικονομική κρίση έχει τόσο επηρεάσει την κατάσταση στην εκπαίδευση, που τα δεδομένα έχουν ανατραπεί. Η έκθεση του 2011 που αναφερόταν σε ένα εκπαιδευτικό σύστημα προ κρίσης, δεν μπορεί να αξιολογηθεί με γραμμικό τρόπο. Θα εργαστούμε για μια νέα έκθεση. Και έχουμε συμφωνήσει ότι η εκπόνηση αυτής της έκθεσης θα ολοκληρωθεί του χρόνου τον Ιούνιο.

Στο μεταξύ προτάσσουμε τη συζήτηση έξι συγκεκριμένων ζητημάτων, τα οποία θεωρούμε, και σε αυτό συμφωνεί και ο ΟΟΣΑ, κομβικά: Το πρώτο είναι ο ενιαίος χώρος έρευνας και Ανώτατης Εκπαίδευσης. Το δεύτερο είναι το ολοήμερο σχολείο. Το τρίτο τα οικονομικά της Εκπαίδευσης. Το τέταρτο τα κριτήρια και οι θεσμοί αξιολόγησης της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Το πέμπτο η εκπαίδευση στελεχών της Εκπαίδευσης. Και το έκτο το πλαίσιο παιδαγωγικής αυτοδυναμίας των σχολικών μονάδων»: Νίκος Φίλης, υπουργός Παιδείας.

Όσο κι αν θέλουν να μας φλομώνουν οι συριζαίοι με αυταπάτες περί ανεξάρτητης πολιτικής και δυναμικής αντιπαράθεσης με τους «θεσμούς», τα λόγια του υπουργού Παιδείας, που επαναλαμβάνει συχνά, ρίχνουν όλες τις μάσκες.

Η εκπαιδευτική «μεταρρύθμιση» υπακούει άνωθεν σε άλλες εντολές και σχεδιάζεται με βάση ξένες υποδείξεις, συγκεκριμένα αυτές του ΟΟΣΑ και της ΕΕ.

Όπως είπε ο Ν. Φίλης πρώτα θα εκπονηθεί μια νέα έκθεση από τον ΟΟΣΑ που θα ολοκληρωθεί του χρόνου τον Ιούνιο, γιατί αυτή του 2011 βασιζόταν σε άλλα δεδομένα, προ κρίσης, κι έπειτα θα πιάσουν τα μολύβια για να οριστικοποιήσουν τη «μεταρρύθμιση» οι εγκέφαλοι του υπουργείου Παιδείας και τα τσιράκια τους που στελεχώνουν τις διάφορες επιτροπές διαλόγου.

Αποδεικνύεται έτσι για μια ακόμη φορά ότι ο «διάλογος» είναι προσχηματικός και γίνεται για λόγους εντυπωσιασμού και παραπλάνησης της εργαζόμενης κοινωνίας και των εκπαιδευτικών.

Δημαγωγικές είναι και οι μπουρδες που επαναλαμβάνει ολημερίς και ολονυχτίς ο Φίλης για 20.000 μόνιμους διορισμούς μέσα σε μια τετραετία. Τα οικονομικά της εκπαίδευσης είναι στις προτεραιότητες που θα εξετάσει η κυβέρνηση σε συμφωνία με τον ΟΟΣΑ ώσπου να ολοκληρωθεί η νέα έκθεση από τον ιμπεριαλιστικό οργανισμό.

Στις προτεραιότητες είναι και το στήσιμο των Αρχών που θα αναλάβουν την αξιολόγηση και τα κριτήριά της, καθώς και «το πλαίσιο παιδαγωγικής αυτοδυναμίας των σχολικών μονάδων».

Οι ιμπεριαλιστές και οι ντόπιοι καλοθελητές και κυβερνώντες βιάζονται να περικόψουν ακόμη περισσότερο τις κοινωνικές δαπάνες, όπως αυτές για την δημόσια Παιδεία, που κατ' ευφημισμό ονομάζουν «παιδαγωγική αυτονομία των σχολικών μονάδων», οδηγώντας τα σχολεία στην κατηγοριοποίηση και στην αγκαλιά των επιχειρήσεων και των τοπικών παραγόντων.

Στο πλαίσιο αυτό, ως ηχώ αντιλαλούν τα λόγια του Αντώνη Λιάκου, επικεφαλής της Επιτροπής Διαλόγου, για «απογαλακτισμό» των σχολείων «από το μεγάλο προστατευτικό και παρεμβατικό κράτος» και ευελιξία στα αναλυτικά προγράμματα (δες αναλυτικά στις διπλανές στήλες).

«**Α**υτή (σ.σ.: η αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας) αφο-
ρά σε τομείς που σχετίζονται με:

- τους Πόρους της Σχολικής Μονάδας (υλικοτεχνική υποδομή, οικονομικοί πόροι, ανθρώπινο δυναμικό)
- τη Διοίκηση της Σχολ. Μονάδας (συντονισμός σχολικής ζωής, διαμόρφωση- εφαρμογή σχολικού προγράμματος, αξιοποίηση μέσων και πόρων)

- την υλοποίηση του προγράμματος χωρίς απώλεια διδακτικών ωρών
- το Κλίμα και τις Σχέσεις μεταξύ των παραγόντων της εκπαιδευτικής κοινότητας

- το συνολικό πρόγραμμα κοινωνικής, πολιτιστικής, περιβαλλοντικής δράσης του Σχολείου

- τις Εκπαιδευτικές Διαδικασίες και τις καινοτομικές δράσεις του σχολείου σε όλους τους τομείς

- τα αποτελέσματα (φοίτηση, επίδοση, ατομική-κοινωνική ανάπτυξη μαθητών).

Κάθε σχολείο μπορεί να τροποποιήσει ή να εμπλουτίσει τα πεδία αυτά, με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του...

Για να γίνει πραγματικότητα και να εκπληρώσει τους στόχους του το Νέο Σχολείο, απαραίτητη είναι η διαμόρφωση νέου Προγράμματος Σπουδών, που να υιοθετεί νέες αρχές οργάνωσης και εφαρμογής του. Ένα πρόγραμμα σπουδών:

Ανοικτό και ευέλικτο ως προς τον εκπαιδευτικό ο οποίος θα έχει δυνατότητα παρέμβασης και αυτενέργειας στο περιεχόμενο και μέθοδο διδασκαλίας- ως προς τη διαδικασία σύνταξης όπου συμμετέχουν μάχιμοι εκπαιδευτικοί, εκπρόσωποι των επισημονικών κλάδων και των ειδικών φορέων της πολιτείας- και επίσης ως προς τον μαθητή...

Κύρια χαρακτηριστικά των νέων παιδαγωγικών τεχνικών που απαιτούνται είναι το πιο ευέλικτο μαθησιακό περιβάλλον, η βιωματική μάθηση, η ενεργητικότερη συμμετοχή των μαθητών στις δραστηριότητες και στο σχεδιασμό της προσωπικής τους μάθησης, η αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών και η μεγαλύτερη εξατομίκευση της διδασκαλίας».

Αννα Διαμαντοπούλου, «Νέο σχολείο: Πρώτα ο μαθητής»

«Η καινούργια φιλοσοφία που πρέπει να διαπερνά την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση από τη μια άκρη έως την άλλη είναι η ενηλικίωση του εκπαιδευτικού συστήματος, ο απογαλακτισμός από το μεγάλο προστατευτικό και παρεμβατικό κράτος. Η ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών, των θεσμών, των συμμετοχικών θεσμών διαβούλευσης, η ενδυνάμωση των μαθητών με επιλογές και ανάληψη ευθύνης προτάσσοντας την ευελιξία έναντι της ακαμψίας, την πρωτοβουλία με ευθύνη και απολογισμό αντί του προληπτικού ελέγχου».

Αντώνης Λιάκος, πρόεδρος της Επιτροπής διαλόγου για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ

«Στο Νέο Σχολείο οι μαθητές θα αναπτύσσουν ταυτόχρονα αυτόνομη

Κοινή συνισταμένη

δράση, συλλογικό κοινωνικό πνεύμα, και περιβαλλοντική συνείδηση και έτσι:

(α) Ο Μαθητής γίνεται «μικρός διανοούμενος». Αποκτά Μεγαλύτερη ικανότητα και άνεση στην χρήση, προφορικά και γραπτά, της ελληνικής γλώσσας...

(β) Ο Μαθητής γίνεται «μικρός Επιστήμονας». Αποκτά γνωστική επάρκεια στον χειρισμό των μαθηματικών εννοιών...

(γ) Ο Μαθητής γίνεται «μικρός ερευνητής». Αποκτά ποιότητα και ταχύτητα στην ανάλυση και στη σκέψη...

(δ) Ο Μαθητής γίνεται «γλωσσολόγος».

Αννα Διαμαντοπούλου, «Νέο σχολείο»

«Το αναλυτικό πρόγραμμα δεν είναι ανάγκη να είναι τόσο πολύ αναλυτικό και γι αυτό το λόγο -εδώ θα βοηθήσει το Εθνικό Πλαίσιο γιατί θα δίνει οδηγό - και να βάλουμε μια ζώνη που θα είναι τουλάχιστον το 1/3 του χρόνου των παιδιών, στην οποία θα υπάρχει μια ζώνη αυτονομίας, μια ζώνη συνεργασίας, διαθεματικής ζώνη ή ζώνη έρευνας, όπου τα παιδιά δεν θα είναι απλώς οι παθητικοί αποδέκτες της γνώσης - δεν το θέλουμε σε καμία περίπτωση ούτε στα άλλα μαθήματα - όπου ο στόχος θα είναι οι μαθητές να γίνουν οι μικροί ερευνητές, αυτοί που θα ανακαλύψουν τη γνώση».

Αντώνης Λιάκος

Η αναλυτική παράθεση των παραπάνω αποσπασμάτων έγινε σκόπιμα. Για να καταδείξει την ταύτιση στη σκέψη και τις κατευθυντήριες γραμμές των δυο πρωταγωνιστών των εκπαιδευτικών αντιμεταρρυθμίσεων (η μεταρρύθμιση εγγράφεται συνήθως ως προοδευτική έννοια), της φράση Άννας Διαμαντοπούλου και του Αντώνη Λιάκου, που ανέλαβε επιτελικό ρόλο, ρόλο γκεσεμιού στον επιχειρούμενο αντιδραστικό εκσυγχρονισμό της εκπαίδευσης από τους Τσιπροκαμμένους.

Παρά τις διαφορές στα γλωσσικά τεχνάσματα, οι δυο αντιλήψεις μοιάζουν σα δυο σταγόνες νερό. Κι όσο κι αν προσπαθούν οι συριζαίοι να εξαπατήσουν το λαό και τους εκπαιδευτικούς, ένα είναι σίγουρο: όταν τα λόγια γίνουν νόμοι και πράξη, τότε θα αποκαλυφθεί η αλήθεια και ο

εξευτελισμός τους θα γίνει τέλειος και στον χώρο της εκπαίδευσης.

«Η ενηλικίωση του εκπαιδευτικού συστήματος, ο απογαλακτισμός από το μεγάλο προστατευτικό και παρεμβατικό κράτος» του Αντώνη Λιάκου δεν είναι τίποτε άλλο από την απαλλαγή του αστικού κράτους από τις ευθύνες του απέναντι στην εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία της, από την ευθύνη αυτό να παρέχει Παιδεία σε όλα τα παιδιά.

Τα αναλυτικά προγράμματα που «δεν είναι ανάγκη να είναι και τόσο αναλυτικά», η ζώνη «αυτονομίας», που θα είναι «τουλάχιστον το 1/3 του χρόνου των παιδιών» οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια στην κατηγοριοποίηση των σχολείων ανάλογα με την κοινωνική προέλευση του μαθητικού πληθυσμού και την περιοχή στην οποία αυτά ανήκουν, στον διαχωρισμό τους σε «καλά» και «κακά», ανάλογα με τις επιδόσεις των μαθητών, που έχουν πάντα κοινωνικοοικονομικά αίτια, στην αναζήτηση πόρων από «τρίτους», γιατί μόνον έτσι μπορεί να βελτιώσει ένα σχολείο την υλικοτεχνική του υποδομή και τις δραστηριότητες τις οποίες αυτό αναλαμβάνει, αφού η δημόσια χρηματοδότηση είναι οικτρή, στην εισδοχή, τέλος, των επιχειρήσεων και των κάθε λογής «χορηγών», συμπεριλαμβανομένης και της «τσέπης των γονιών», μέσα στο δημόσιο σχολείο.

Μπορεί οι συριζαίοι με παραπλανητικό τρόπο να νοηματοδοτούν την «αυτονομία» με δημοκρατικό και παιδαγωγικό περιεχόμενο, όμως δεν είναι χθεσινίοι και ξέρουν καλά πως η αστική τάξη, τα συμφέροντα της οποίας ανέλαβαν να υπηρετήσουν, ουδέποτε επέτρεψε παρεκκλίσεις από το ρόλο που έχει αναλάβει να παίξει το σχολείο στον καπιταλισμό, αυτόν του αναμεταδότη της κυρίαρχης ιδεολογίας και της αναπαραγωγής των εκμεταλλευτικών σχέσεων.

Κοντολογίς, η «αυτονομία» έχει πάντα περιορισμένη έκταση (η αναφορά του Λιάκου στο 1/3 του χρόνου είναι σκέτη δημαγωγία) και πραγματοποιείται πάντοτε σε σχέση με την προώθηση των συμφερόντων του κράτους και του κεφαλαίου, που στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι η ελαχιστοποίηση των δαπανών για

την Παιδεία και το φόρτωμά τους στην καμπούρα άλλων, η επιχειρηματική δραστηριοποίηση των σχολείων και το όφελος των επιχειρηματιών και των τοπικών παραγόντων από αυτήν.

Η Διαμαντοπούλου λόγω του πολιτικού χώρου από τον οποίο προέρχεται και του γεγονότος ότι προχώρησε μέχρι τη νομοθέτηση αυτών των κατευθύνσεων είναι πιο κυνική όταν λέει ότι το σχολείο πρέπει να διαχειρίζεται -και να κρίνεται γι' αυτό- τους πόρους του, την αξιοποίηση μέσων και πόρων, την υλοποίηση του προγράμματος χωρίς απώλεια διδακτικών ωρών, τις καινοτομικές δράσεις σε όλους τους τομείς, τα αποτελέσματα (φοίτηση, επίδοση, ατομική-κοινωνική ανάπτυξη μαθητών), κ.λπ.

Δημαγωγικές επίσης είναι οι εξαγγελίες ότι τάχα η κυβέρνηση, όπως κάθε άλλη αστική κυβέρνηση, θέλει τον μαθητή ερευνητή και όχι παθητικό δέκτη. Διότι αυτό αντιβαίνει στη φύση του αστικού σχολείου και στον τρόπο που αυτό είναι δομημένο αγκαλιά πάντα με αξιολογικές κρίσεις και εξεταστικές διαδικασίες διαχωρισμού και επιλογής.

Ο Αντώνης Λιάκος επεφύλαξε και για τους εκπαιδευτικούς μια έκπληξη. Δήλωσε ότι στις άμεσες ρυθμίσεις του υπουργείου Παιδείας θα είναι ο χρόνος διδασκαλίας και ο εργασιακός χρόνος των εκπαιδευτικών να μη συμπίπτουν. Και στον εργασιακό χρόνο να περιλαμβάνονται οι παιδαγωγικές συναντήσεις των δασκάλων και καθηγητών «οι οποίοι κάθε βδομάδα θα χαράζουν την εκπαιδευτική πολιτική»!

Τόση άγνοια από τον επικεφαλής του «διαλόγου» είναι ασυγχώρητη, θα μπορούσε να πει κανείς, εκτός κι αν τα λόγια του Λιάκου υποκρύπτουν δόλιες σκέψεις. Εμείς κλίνουμε προς το δεύτερο. Διότι ο διδακτικός χρόνος ήταν πάντα διαχωρισμένος από τον εργασιακό χρόνο. Ο εκπαιδευτικός παρέμενε στο σχολείο πέραν του διδακτικού του ωραρίου και μέχρι το πέρας -το ανώτερο- του εργασιακού του ωραρίου μόνον εφόσον του είχε ανατεθεί διοικητική ή παιδαγωγική εργασία από το σύλλογο διδασκόντων. Οι δε παιδαγωγικές συνεδριάσεις πραγματοποιούνται πάντα εκτός διδακτικού ωραρίου και εντός εργασιακού χρόνου, ενώ δεν λαμβάνεται ποτέ υπόψη ο πρόσθετος χρόνος εργασίας που απαιτείται από τους εκπαιδευτικούς στο σπίτι για την προετοιμασία της επόμενης μέρας, τη διόρθωση των γραπτών, τον σχεδιασμό, κ.λπ.

Τι εννοεί, λοιπόν, ο Αντώνης Λιάκος; Μήπως δρομολογείται η επέκταση του εργασιακού ωραρίου ή η υποχρεωτική παραμονή ως το πέρας του καθημερινά από όλους τους εκπαιδευτικούς του σχολείου; Κοντός ψαλμός αλληλουτία!

Αλλωστε δεν έπεσε τυχαία από τον επικεφαλής της Επιτροπής διαλόγου η πρόταση για επιμόρφωση των εκπαιδευτικών στη διάρκεια των κενών του διδακτικού τους ωραρίου.

Ξεροψήνει τον Τσίπρα ο Ψυχάρης

«Τι ζήτησε ο κ. Τσίπρας». Αυτός ήταν ο τίτλος του νέου πονήματος με το οποίο ο ιδιοκτήτης του Συγκροτήματος Λαμπράκη, Σταύρος Ψυχάρης, συνέχισε να ξεροψήνει τον Τσίπρα. Σύμφωνα με το (μικρό αυτή τη φορά) δημοσίευμα στο «Βήμα της Κυριακής», ο Τσίπρας (ο Ψυχάρης ειρωνεύεται τη δήλωσή του ότι «ουδέποτε σήκωσε το τηλέφωνο για να ζητήσει κάτι από Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης») το 2014 ζήτησε την εκδίωξη του βασικού σχολιαστή του Mega (για τον Πρετεντέρη πρόκειται) και μετά από τηλεφωνικά παζάρια με τον πρόεδρο του Mega (δηλαδή με τον ίδιο τον Ψυχάρη) «έγινε μια προεκλογική εκχειρία: ο ανεπιθύμητος δημοσιογράφος δεν θα μετείχε σε εκπομπές στις οποίες θα έπαιρναν μέρος στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ».

Πάντα κατά τον Ψυχάρη, «επίσης ο κ. Τσίπρας ζήτησε την αναβάθμιση συγκεκριμένου πολιτικού συντάκτη του Mega καθώς και την πρόσληψη στο δελτίο του σταθμού κεντρικού αρθρογράφου της "Αυγής"», ενώ διατύπωσε και αίτημα «να αντικατασταθεί ο διευθυντής της εφημερίδας "Τα Νέα" από στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ που είχε χρηματίσει επί δεκαετίες υψηλόβαθμο στέλεχος του ΔΟΛ» (φωτογραφίζεται ο Μουλόπουλος).

Σε άλλο άρθρο, στο ίδιο φύλλο, ο Π. Παπαδόπουλος γράφει ότι ο Τσίπρας ζήτησε «την απομάκρυνση του πιο εμβληματικού δημοσιογράφου μεγάλου καναλιού» (Πρετεντέρης) «και την αντικατάστασή του από βετεράνο δημοσιογράφο και πολιτικό (που αργότερα ανέλαβε κορυφαία

θέση στις μυστικές υπηρεσίες)» (Ρουμπάτης, προφανώς). Αναφέρεται ακόμα στη «μάλιστα προσπάθεια του προέδρου να πείσει μια καλή φίλη του, μια ικανή δημοσιογράφο με βραχνή φωνή και μοιραία μάτια, να δεχθεί να "αποσταλεί" σε μεγάλο κανάλι για να μεταδίδει καθημερινά τις κομματικές θέσεις» (φωτογραφία της Ακριβοπούλου), αλλά και σε συναντήσεις του Τσίπρα με καπιταλιστές (φωτογραφίζονται ο Αλαφούζος, ο Δ. Γιαννακόπουλος, η Γ. Αγγελολοπούλου και η Μ. Λάτση).

Φυσικά, για όλ' αυτά δεν παρουσιάζεται καμιά απόδειξη. Ακόμα κι αν υπάρχουν φωτογραφίες, αυτές θα βγουν σε άλλη φάση, αν το παιχνίδι δεν οδηγηθεί σε... έντιμο συμβιβασμό (εξέλιξη που αγαπούν οι συριζαίοι). Πόσοι, όμως, δε θα κάνουν την εξής απλή σκέψη; Αφού ο Τσίπρας παραδέχτηκε ότι είχε μυστικές συναντήσεις με τον Ψυχάρη, ακόμα και παρουσία της... γάτας Ιμαλαίων, αφού το Μαξίμου είπε ότι ο Ψυχάρης του ζητούσε να του ρυθμίσει τα χρέη και να τον βοηθήσει να πάρει μόνος του το Mega, δεν είναι λογικό να ζητούσε κι αυτός κάποια πράγματα από τον Ψυχάρη; Αν δε ζητούσε τίποτα, τότε γιατί έκανε τις μυστικές συναντήσεις τη μία μετά την άλλη;

Οι Τσιπραίοι, βέβαια, φοβούνται ότι ο Ψυχάρης τα έχει μαγνητοφωνήσει όλα. Κι αν υπάρχουν ηχητικά ντοκουμέντα, τότε εύκολα ρίχνονται στην πιάτσα, χωρίς κανένα κίνδυνο. Θα είχε πραγματικά μεγάλη πλάκα (όχι για τον Τσίπρα, βέβαια) να βγουν ηχητικά στο Διαδίκτυο και ο Ψυχάρης να καταγγέλλει ότι

τους κατέγραφαν οι μυστικές υπηρεσίες! Αλλά και τίποτα να μην βγει, όλη αυτή η ιστορία στον μόνο που κάνει ζημιά είναι ο Τσίπρας. Ο Ψυχάρης δεν παρέστησε ποτέ τον αδιάφθορο (εδώ ταιριάζει το «σιγά μη στάξει η ουρά του γαϊδάρου»). Είναι ο Τσίπρας αυτός που έκανε σημαία το «ηθικό πλεονέκτημα» του ΣΥΡΙΖΑ και των συριζαίων. Και είναι αυτό το (ανύπαρκτο) «ηθικό πλεονέκτημα» που τώρα κυλιέται στο βόρβορο των γαργαλιστικών περιγραφών για «μοιραία μάτια», «πούρα Αβάνας», «κόκκινο κρασί Chateau Mouton Rothchild του 2004» και τα παρόμοια.

Αυτή τη φορά, το Μαξίμου περιορίστηκε σε μια λακωνική δήλωση της Γεροβασίλη: «Ο κατήφορος συνεχίζεται. Τα πρωτοσέλιδα της διαπλοκής είναι ενδεικτικά για το επίπεδο και την ποιότητα των εμπνευστών τους. Ο αγώνας της κυβέρνησης για τη διαφάνεια στο χώρο των ΜΜΕ αποδίδει και θα συνεχιστεί μέχρι τέλους». Δεν είναι τυχαίο ότι η κυβερνητική εκπρόσωπος ούτε επιβεβαίωσε ούτε διέψευσε τα δημοσιεύματα του Συγκροτήματος και όσον αφορά τα αιτήματα του Τσίπρα προς Ψυχάρη και όσον αφορά τις συναντήσεις του Τσίπρα με καπιταλιστές.

Οι Τσιπραίοι συνειδητοποιούν ότι απ' αυτή την υπόθεση οι ίδιοι βγαίνουν χαμένοι και ψάχνουν τρόπο να απεμπλακούν, να μη δώσουν συνέχεια. Μάλλον, όμως, είναι αργά. Γιατί πλέον δε βρίσκονται στην άνοδο αλλά στην πτώση. Και το «αμαρτωλό» Συγκρότημα κάθε άλλο παρά τυχαίο μέγεθος είναι. Έχει σχεδόν έναν αιώνα ζωής και έχει

υπηρετήσει όλα τα καθεστώτα: δικτατορίες (από Μεταξά μέχρι χούντα), ναζιφασιστική κατοχή, μοναρχοφασισμό, κοινοβουλευτισμό, αυξάνοντας συνεχώς τη δύναμή του, ακόμα και όταν δεν είχε απλωθεί σε μπιζνες εκτός Τύπου. Δεν ξέρουμε πώς από τα μυστικά παζάρια Τσίπρα-Ψυχάρη (και ποιος ξέρει ποιων επιτελών των δύο πλευρών) έφτασαν στη σημερινή ανοιχτή σύγκρουση. Μπορούμε να προεξοφλήσουμε με σχεδόν απόλυτη βεβαιότητα ότι ο Ψυχάρης θα «καθαρίσει» με την άσκηση δίωξης που τον βαραίνει για το προσωπικό του δάνειο, έστω κι αν χρειαστεί να καταβάλει «τίμημα» σε άλλες «αυλές», καπιταλιστικές και πολιτικές. Η πίτα των αστικών ΜΜΕ μπορεί να ξαναμοιραστεί, ο ΔΟΛ του Ψυχάρη μπορεί να υποχωρήσει γιατί δεν περνάει και τις καλύτερες μέρες του ως επιχείρηση, όμως το Συγκρότημα θα επιβιώσει, έστω και με τραύματα. Όσο για τον Τσίπρα, ή θα «προσκηνησει» ή θα έχει την τύχη του Γιωργάκη.

Οι «παλικαριές» είναι καλές για λαϊκή κατανάλωση. Τις έκανε και ο Καραμανλής, τις έκανε και ο Γιωργάκης, δεν πρωτοτυπεί ο Τσίπρας. Όταν όμως έχεις φτιάξει τον εσπρέσο του «κυρίου Σταύρου» με τα χεράκια σου, έχεις ήδη «πουλήσει την ψυχή σου στο διάβολο», οπότε η δεύτερη φορά δε θα σου κοστίζει ψυχικά. Αλλωστε, κάποιοι που εξαπάτησαν με τόσο αισχρό, τόσο ποταπό τρόπο τον ελληνικό λαό, δεν έχουν ενδοιασμούς όταν πρόκειται να εξασφαλίσουν την εξουσιαστική καριέρα τους.

Καρφιά για διαπλοκή

Τον πρώην υπουργό της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ «για την καταπολέμηση της διαφθοράς» Π. Νικολούδη και τον πρώην βουλευτή της κυβερνητικής πλειοψηφίας και νυν ανεξάρτητο Ν. Νικολόπουλο υποδεικνύει (με δηλώσεις του στα «Νέα») ο πρώην διευθυντής επικοινωνίας της ΔΕΗ Κίμων Στεριώτης, ως διεκπεραιωτές μιας υπόθεσης στην οποία εμπλέκεται το κύκλωμα των εκβιαστών δημοσιογράφων (Μαυρίκος και σία). Ο Στεριώτης λέει πως ο Νικολόπουλος αποτελεί «τις πολιτικές φτερούγες» του Μαυρίκου και αποκαλύπτει (αλήθεια, γιατί τώρα;) ότι τον είχε επισκεφτεί μαζί με ιδιοκτήτη τηλεοπτικού σταθμού (ποιος είναι; δεν έχει όνομα;) για να του ζητήσει διαφήμιση!

Θυμίζουμε ότι μετά από δημοσιεύματα του Μαυρίκου στη φυλλάδα του, το Μάη του 2015, ο Νικολόπουλος επέβαλε ερώτηση προς τον υπουργό Επικρατείας Νικολούδη, ο οποίος διέταξε έλεγχο από το ΣΔΟΕ και το Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης για τις διαφημιστικές δαπάνες της ΔΕΗ. Αμέσως μετά τον έλεγχο που διέταξε ο Νικολούδης, ο Στεριώτης, που βρισκόταν επί εννιά χρόνια στο συγκεκριμένο διευθυντικό πόστο της ΔΕΗ, παραιτήθηκε, ρίχνοντας χοντρά καρφιά που πέρασαν στο ντούκου και από το Μαξίμου και από τον Λαφαζάνη που ήταν ο εποπτεύων τη ΔΕΗ υπουργός. Είχε δηλώσει: «Θλιβόμαι βαθύτατα που κορυφαίος Πολιτειακός Παράγων υιοθέτησε σε βάρος μου καταγγελίες ανθρώπου του επικοινωνιακού υποκόσμου, ο οποίος εδώ και πολλά χρόνια εκβιάζει εμένα και πολλούς άλλους επιχειρηματίες και στελέχη μεγάλων εταιρειών για να εξασφαλίζει διαφημίσεις, καταχωρίσεις διαγωνισμών κλπ. Τον συγκεκριμένο παράγοντα έχω καταγγείλει εγγράφως και δια της υπηρεσιακής οδού προς την Εταιρεία μου. Προσφάτως ο ανωτέρω συνέχισε τους εκβιασμούς του σε βάρος μου ισχυριζόμενος ότι στηρίζω τους μνημονιακούς μηχανισμούς μέσα από τις διαφημιστικές δαπάνες της ΔΕΗ προς... τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης!!!»

Θλιβόμαι εξίσου -αλλά δεν με εκπλήσσει- που τις αστήρικτες καταγγελίες του ανωτέρω κοινού συκοφάντη και εκβιαστή υιοθέτησε με ερώτησή του **βουλευτής του πολιτικού περιθωρίου** ζητώντας τη διενέργεια έρευνας στην περιουσιακή μου κατάσταση κ.λπ. από τον αρμόδιο υπουργό. Δεν με εκπλήσσει, γιατί ο ίδιος την μια είναι κατά της κατασκευής της Πολεμικής Ν και την άλλη συναινεί, "διχασμός" που πιθανόν να οφείλεται είτε στο ότι δηλώνει μέτοχος σε ΑΠΕ είτε ασκεί ΚΑΙ την ιδιότητα του παρουσιαστή τηλεοπτικής εκπομπής... Φοβάμαι ότι πίσω από όλα αυτά δεν βρίσκεται το άτομό μου - αυτό είναι το ελάχιστο - αλλά η αρχή μιας προσπάθειας απόλυτου ελέγχου των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης».

Έχει παρελθόν αυτή η ιστορία όπως βλέπετε. Ο Στεριώτης λέει πως έδινε τη διαφήμιση στα μεγάλα ΜΜΕ (αυτό δα έλειπε!) και πως κάποιος από την κυβέρνηση τον εκβίαζαν να μοιράσει και σε άλλους, χρησιμοποιώντας τον Μαυρίκο. Τι έκανε, άραγε, η συγκυβέρνηση; Εκείνο που ξέρουμε είναι ότι τότε ο Νικολόπουλος ήταν κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος των ΑΝΕΛ και ζούσε με το όνειρο να γίνει υφυπουργός (μέχρι και काराούλι έξω από το γραφείο του Τσίπρα στην Κουμουνδούρου έστηνε). Ο Τσίπρας δεν τον έκανε υφυπουργό την πρώτη φορά, δεν τον έκανε στον ανασχηματισμό των λίγων ημερών, δεν τον έκανε ούτε τη δεύτερη φορά. Και ο Νικολόπουλος, αφού πρώτα εξασφάλισε την επανεκλογή του παριστάνοντας τον πιστό στον Καμμένο και στον Τσίπρα, την έκανε με ελαφρά πηδηματάκια από τους ΑΝΕΛ και την κοινοβουλευτική πλειοψηφία, κρατώντας την έδρα του.

Ο Νικολούδης έγινε υπουργός και το προπαγανδιστικό επιτελείο του Μαξίμου έψελνε σε καθημερινή βάση ύμνους για το πρόσωπό του και το έργο του, με το οποίο -όπως έλεγε η προπαγάνδα- θα παταχθεί η διαφθορά και θα γεμίσουν τα κρατικά ταμεία από χρήμα. Ξαφνικά, χωρίς καμιά δημόσια εξήγηση, ο Νικολούδης (που είχε παραμείνει και στην υπηρεσιακή κυβέρνηση της Θάνου, για να μην διακοπεί το έργο του, όπως έλεγαν) δεν έγινε υπουργός στη δεύτερη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου. Από θωρηκτό κατά της διαφθοράς, στη δράση του οποίου τόσα στηρίξε η συγκυβέρνηση, βρέθηκε στα αζήτητα. Γράφτηκαν πολλά και διάφορα, μεταξύ των οποίων και πως την αποπομπή του ζήτησε ο Καμμένος. Το μόνο βέβαιο είναι πως οι υποθέσεις που χειριζόταν ο Νικολούδης αφορούσαν «βαριά πορτοφολία». Ο ίδιος μέχρι στιγμής δεν έχει δώσει καμιά συνέχεια, μολοντί η πολιτική του καριέρα διακόπηκε τόσο... άκομψα. Αρα, το ζήτημα εξακολουθεί να παραμένει θολό.

Οποιος κι αν ήταν ο Στεριώτης, έκανε συγκεκριμένες καταγγελίες που ακουμπούσαν και κυβερνητικό βουλευτή. Ερευνήθηκαν, άραγε, αυτές οι καταγγελίες; Γιατί όχι; Και ποιος ήταν ο καναλάρχης με τον οποίο ο Νικολόπουλος (όντας κυβερνητικός βουλευτής) επισκέφτηκε τον Στεριώτη για να του ζητήσει διαφήμιση, όπως λέει ο τελευταίος; Ο Νικολόπουλος έκανε παλιότερα εκπομπές στο Ε, μετά τις εκλογές του 2015 στο Extra Channel (ως ιδιοκτήτης και των δύο φέρεται ο Βρυώνης) και μετά στο Kontra Channel του Κουρή (από τα μέσα του 2015). Με ποιον επισκέφτηκε (αν επισκέφτηκε) τον Στεριώτη για να του ζητήσει διαφήμιση της ΔΕΗ; Με κάποιον απ' αυτούς τους δύο ή με κάποιον τρίτο; Απαντήσεις δεν έχουμε, όμως οι Τσιπραίοι θα έπρεπε να τις έχουν βρει, αν πραγματικά ενδιαφέρονταν για την καταπολέμηση της διαπλοκής και όχι για την ενίσχυσή τους στο αστικό πολιτικό παιχνίδι, που περιλαμβάνει συγκρούσεις με κάποιους «διαπλεκόμενους» και συμμαχίες με κάποιους άλλους. Στο τέλος θα κολυμπούν φανερά στον ίδιο βούρκο με τους άλλους.

18/03
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗ ΧΟΜΣ
(2013) Ταλάλ Ντέρκι

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ
Αγαστοπούλεως 65 & Αχαρνών, Αθήνα | Ιουστινιανού 24, Θεσσαλονίκη
Είσοδος ελεύθερη | www.eksegersi.gr

ΠΡΟΒΟΛΕΣ & ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

~ Παρασκευή 18/3/2016 ~

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗ ΧΟΜΣ

(The Return to Homs, Συρία-Γερμανία, 2013, 94')

Σενάριο, σκηνοθεσία: Ταλάλ Ντέρκι

Φωτογραφία: Ταλάλ Ντέρκι, Οσάμα αλ Χόμσι, Καχτάν Χασούν, Οργουα Νιράμπια

Παραγωγή: Proaction Film, Ventana Films

Το συγκλονιστικό ντοκιμαντέρ του Ταλάλ Ντέρκι ακολουθεί δύο νεαρούς Σύριους από την πόλη Χομς, τον Μπασέτ και τον Οσάμα, από τις πρώτες μέρες των αντικυβερνητικών διαδηλώσεων στη Συρία μέχρι και τον πόλεμο. Ο Μπασέτ είναι ποδοσφαιριστής και εξέχουσα μορφή των διαδηλώσεων, ενώ ο Οσάμα κάνει ακτιβισμό με την κάμερά του, καταγράφοντας την εξέγερση και τη θηριωδία του καθεστώτος. Η εξέλιξη της διαμάχης μετατρέπει τους δύο ειρηνόφιλους νεαρούς σε ένοπλους μαχητές, αφού βλέπουν την πόλη τους να γκρεμίζεται, τους φίλους και συγγενείς τους να σφαγιάζονται από τα κυβερνητικά στρατεύματα ή να φεύγουν ξεριζωμένοι και κυνηγημένοι από τον τόπο τους. Μέσα από την πορεία των πρωταγωνιστών, το ντοκιμαντέρ δείχνει τη σκληρή εικόνα του πολέμου σε όλη τη Συρία και τα αδιέξοδα του συριακού λαού, ενώ παράλληλα αποκαλύπτει και η υποκρισία της Δύσης. Η «Επιστροφή στη Χομς» κέρδισε το βραβείο Καλύτερου Ντοκιμαντέρ στο Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ του Αμστερνταμ το 2013 και στο Φεστιβάλ Σάντανς το 2014.

Εναρξη 8:30μμ | Είσοδος ελεύθερη

Αγαθουπόλεως 65, Αθήνα | Ιουστινιανού 24, Θεσσαλονίκη

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Καρναβάλια! Και επίσημα.

Άλλο Βίτσας κι άλλο Δρίτσας. Και η Φωτίου είναι «ψεύτικη», είναι πασιφανές. Το υποδηλώνει ακόμη κι εκείνο το «faux» που περιέχεται στο όνομά της. Και Εκείνος, ω Εκείνος, δεν είναι απλός Παππάς. Είναι πάπας, προκαθήμενος, ο μέγας αρχιερέας σκηνης τε και παρασκηνίου. Δεν είναι σαν τη φλαμπουροκουβαλήτρα με τους freddo, που το όνομά της δείχνει καθαρά το ποιόν της. Δεν έχει στασίδι σαν το δικό της στους ιερούς ναούς της διαπλοκής των ενοριών με τα περίοπτα παράθυρα. Εκείνος είναι ο επί άμβωνος και ex cathedra άρχοντας, ο ρυθμιστής των πάντων, ορατών τε και αοράτων...

«Στο χωριό Εύζωνοι πήγαμε να μοιράσουμε τρόφιμα σε παιδάκια που πεινάνε και τότε ήρθε (σ.σ. παραθέτει βίντεο) ο αν μη τι άλλο ανεκδιήγητος ιδιοκτήτης του πρατηρίου καυσίμων και ενός παραπηγματος που ονομάζει ξενώνα, ονόματι Σ.Α., να μας προηλακίσει γιατί δίνοντας τρόφιμα στα παιδάκια που πεινάνε του κάνουμε ζημία στην επιχείρησή του. Βέβαια, όπως μάθαμε αργότερα από τους πρόσφυγες αυτός ο (κύριος) καταλυστεύει τους πρόσφυγες πουλώντας ενδεικτικά: κρουασάν 2,5 ευρώ, νερό μικρό 2 ευρώ, ένα κομμάτι χαρτί υγείας 1 ευρώ, χρήση τουαλέτας 5 ευρώ, χρήση ντουζιέρας 20 ευρώ το άτομο, φιλοξενία σκηνης στον χώρο του πρατηρίου καυσίμων 5 ευρώ το άτομο. Είναι υποχρέωσή μας να τον κάνουμε τελειώς ρόμπα». Σπύρος Μάρκος (πηγές: facebook, collect κ.α.).

«...κι από Μάρτη
καλοκαίρι»

Οχι πια σεξ, μόνο Φίλη.

«Ξεμπέρδεψαν με το παλιό» διορίζοντας σόγια ολόκληρα σε νοσοκομεία, γραφεία και όπου βρουν... «Ξεμπέρδεψαν με το παλιό» με τρόπο πολιτικά εγκληματικό και κοινωνικά αηδιαστικό. Ως απατεώνες του κοινού ποινικού δικαίου.

Υπενθυμίζουμε ότι «σύριζα» είναι ο παρατατικός του «συρίζω». Και «σύρριζα» είναι αυτό που ο λαός λέει «πέρασε και δεν ακούμπησε»...

Άλλο ένα θλιβερό μα ευτυχώς μεμονωμένο περιστατικό είδε το φως της δημοσιότητας, με τον «άντρα» της ομάδας ΔΙΑΣ που «περιποιήθηκε» όμορφα και παστρικά τη φίλη του (και μητέρα δύο παιδιών). Με πιστόλι, ξύλο, βασανισμούς και πολύωρη ομηρία. Τουλάχιστον, ως πρόεδρος του νεοϊδρυθέντος Μη Κερδοσκοπικού Σωματείου «ΔΙΑΣ in action», δικαίωσε τη θέση του και το όνομα του σωματείου.

«Κι όταν νικούνται αυτοί που ενάντια στην αδικία παλεύουν, πάλι δεν έχει η αδικία δίκιο! Η ήττα μας δεν αποδείχνει τίποτ' άλλο, πέρα απ' το ό,τι παραείμαστε λίγοι όσοι αγωνιζόμαστε ενάντια στην προστυχιά. Και περιμένουμε απ' τους θεατές, τουλάχιστον να ντρέπονται!» (Μπέρτολτ Μπρεχτ).

Από τη Ρηγίλλης στη Συγγρού κι από εκεί στην Πειραιώς. Ε, δεν το λες και ανέλιξη, όσο αισιόδοξα κι αν θέλεις να το δεις.

Λόφος Καστά και καστά πατημένα. Πάλι η Περιφέρεια στο προσκήνιο, αυτή τη φορά χωρίς τον μονόφθαλμο (έχει αποσυρθεί οριστικά στο χρονοντούλαπο) να την υποστηρίζει παρασκηνιακά. Δεν είχε ποτέ έλλειψη αυτή η χώρα από πουλιά και περιστέρια, από περισσότερες, ενίοτε λευκές και αθώες.

«Ε, λοιπόν, στην αρχή του ο φασισμός ήταν αυτό που συνεχίζει να είναι και σήμερα: υπόθεση μιας χούφτας ανώμαλων και ηλιθίων, που αποτέλεσαν το προζύμι που έκανε να φουσκώσει η ανθρώπινη βλακεία και κακοήθεια σ' όλο το φριχτό της μεγαλείο. Η φασιστική φύτρα ήταν και είναι πάντα το αποτέλεσμα της αμάθειας, της ψυχανωμαλίας, του φόβου, της στέρησης (σ' όλες τις μορφές της και καταρχήν της σεξουαλικής), της μικρόνοιας, της κακοήθειας, της έλλειψης ειλικρίνειας» (Βασίλης Ραφαηλίδης, με το συμπάθιο).

Λυσσάζανε με τον Καρανίκα που -μεταξύ άλλων- «είναι αδιόριστος εκπαιδευτικός και δεν έχει και πολύ καλή σχέση με τη γλώσσα». Γιατί δεν σκαλίζουν λίγο την Ξάνθη, που το γραφείο του τοπικού ΣυΡΙΖΑ στελεχώνουν ένας γραμματέας και δύο γραμματείς, όλοι εκπαιδευτικοί, και γελάνε ακόμα και οι μετανάστες με τη σύνταξη και την ορθογραφία των ανακοινώσεών τους;

Για να δούμε τι άλλο θα μηχανευτεί για το μέλλον (του) ο Βαρουφάκης...

Είπαμε: καρναβάλια. Και επίσημα. Γιατί στη μακάρια μπανανία όλο τον χρόνο έχουμε καρναβάλι, δεν τελειώνει ποτέ, σαν τα καλοκαίρια σε εξωτικά νησιά ένα πράμα...

Κοκκινοσκουφίτσα

Εφετείο Τάσου Θεοφίλου

Να τελειώνουμε μ' αυτή τη σκευωρία

Την Τρίτη 15 Μάρτη έχει οριστεί η έναρξη της δίκης του Τάσου Θεοφίλου σε δεύτερο βαθμό. Δεν γνωρίζουμε αν η δίκη θα προχωρήσει (η δίκη αναβλήθηκε μια φορά το Φλεβάρη, όμως η αποχή των δικηγόρων συνεχίζεται), όμως θεωρούμε σκόπιμο να θυμίσουμε μερικά πράγματα, γι' αυτή την καραμπινάτη σκευωρία, που ουσιαστικά θα δικαστεί για δεύτερη φορά από την αρχή, λόγω της έφεσης που υπέβαλε ο εισαγγελέας στις αθωωτικές για τον Θεοφίλου πλευρές της πρωτόδικης απόφασης.

Ο Τ. Θεοφίλου συνελήφθη «άνευ λόγου και αιτίας» από την Αντιτρομοκρατική και στη συνέχεια ενεπλάκη απ' αυτή στη ληστεία τράπεζας στην Πάρο, μετά την οποία σκοτώθηκε ένας πολίτης που πήγε να πιάσει έναν από τους δράστες. Η Αντιτρομοκρατική είχε «από κοντά» τον Θεοφίλου ως φίλο και συμφοιτητή του Κ. Σακκά. Κι εκεί που έριξε το βάρος ήταν να αποδείξει, με την κατάθεση του γνωστού σεναριογράφου της Ε. Χαρδαλιά, ότι ο Θεοφίλου ήταν μέλος της ΣΠΦ. **«Μπορεί να μην ήταν στη ληστεία ο άνθρωπος»**, αναφώνησε κάποια στιγμή ο Χαρδαλιάς, εξεταζόμενος από τον συνήγορο Σπύρο Φυτράκη!

Η απόφαση πάρθηκε κατά πλειοψηφία. Ένα μέλος του δικαστηρίου (ο προεδρεύων; θέτουμε το ερώτημα έχοντας στο μυαλό μας όλη την ακροαματική διαδικασία) είχε τη γνώμη ότι ο Θεοφίλου έπρεπε να κριθεί ένοχος για όλες τις βαριές κατηγορίες (ανθρωποκτονία και συμμετοχή σε «τρομοκρατική οργάνωση»). Η πλειοψηφία απάλλαξε τον Θεοφίλου από την κατηγορία της «συγκρότησης και ένταξης σε τρομοκρατική οργάνωση», τον έκρινε όμως ένοχο συμμετοχής σε ληστεία με καλυμμένα χαρακτηριστικά και απλής συνέργειας σε ανθρωποκτονία σε ήρεμη ψυχική κατάσταση. Δηλαδή, έκριναν ότι ο Θεοφίλου, χωρίς να είναι μέλος της ΣΠΦ ή άλλης οργάνωσης, συμμετείχε στη ληστεία της Πάρου, αλλά δεν είναι αυτός που σκότωσε τον ταξιτζή Μίχα.

Όπως γράψαμε στις 7 Φλεβάρη του 2014, σχολιάζοντας την πρωτόδικη απόφαση, αυτή συνιστά από μόνη της ένα λογικό τερατούργημα. Διότι ο Θεοφίλου ενεπλάκη σ' αυτή την υπόθεση από την Αντιτρομοκρατική. Δηλαδή, μετατράπηκε σε ληστή της Πάρου μέσω ΣΠΦ. Κι αυτό το αντιλήφθηκαν καλά οι δικαστές. Αφού έκριναν πως δεν ήταν μέλος της ΣΠΦ, πώς μπορεί να εμπλέκεται στη ληστεία και την ανθρωποκτονία

της Πάρου; Μήπως πρέπει να πιστέψουμε ότι η Αντιτρομοκρατική προσήγαγε κάποιον που τον παρακολουθούσε ως μέλος της ΣΠΦ και... κέρδισε τον πρώτο αριθμό του λαχείου, ανακαλύπτοντας τελικά ότι αυτό το μέλος της ΣΠΦ εμπλέκεται σε μια ληστεία μετά φόνου, την οποία όμως δεν έκανε η ΣΠΦ;

Τον Θεοφίλου δεν τον αναγνώρισε κανένας αυτόπτης μάρτυρας, μέσα και έξω από την τράπεζα. Δεν βρέθηκε κανένα αποτύπωμά του. Δεν βρέθηκε πάνω του ή στα σπίτια που διέμενε ούτε ένα χαρτονόμισμα από τη ληστεία. Τουλάχιστον δύο από τους ληστές άφησαν άφθονο βιολογικό υλικό μέσα στην τράπεζα, αλλά αυτό προφανώς δεν ταυτίστηκε με το DNA του Θεοφίλου. Τι υπήρχε σε βάρος του; DNA σε ένα καπέλο που φέρεται να έπεσε από έναν όπου συνεπλάκησαν με τον Μίχα. Όπως είπε κάποια στιγμή εφέτης της δικαστικής σύνθεσης, το μοναδικό στοιχείο που υπήρχε σε βάρος του ήταν το DNA στο καπέλο!

Από την ακροαματική διαδικασία, όμως, αποδείχτηκε ότι το καπέλο δεν υπήρχε και εφευρέθηκε μετά. Πήραν βιαιώς DNA από τον Θεοφίλου και το μετέφεραν και στο καπέλο. Αποδείχτηκε ακόμη, ότι η πραγματογνωμοσύνη της ΔΕΕ (το «εργαστήριο» της Ασφάλειας) είναι διάτρητη. Αποδείχτηκε ότι, ακόμα και αν βρέθηκε DNA του Θεοφίλου (που δεν βρέθηκε), δεν σημαίνει ότι φόρεσε ο ίδιος το καπέλο. Το τελευταίο το ανέλυσαν ενδεδειγμένα δύο ειδικές επιστήμονες που κατέθεσαν στο δικαστήριο, αναγκάζοντας ακόμη και τον προεδρεύοντα να αναφωνήσει κάποια στιγμή: **«Ενδέχεται να μην το φόρεσε το καπέλο ο Θεοφίλου, το κατ'αλάβημε»!**

Και όμως, κόντρα στους κανόνες του ισχύοντος δικαίου και κόντρα στη νομολογία, που δεν έχει να επιδείξει καταδίκη μόνο με DNA (είναι χαρακτηριστική η απαλλακτική απόφαση για τον Σίμο Σεϊσίδη), είχαμε για πρώτη φορά καταδίκη με μοναδικό στοιχείο το DNA. Και μάλιστα DNA αμφισβητούμενο (λιαν επιεικής ο χαρακτηρισμός) σε κινητό αντικείμενο επίσης αμφισβητούμενο (κατασκευασμένο στην πραγματικότητα).

Συνοψίζουμε: ο Χαρδαλιάς της Αντιτρομοκρατικής παραδέχτηκε ότι «μπορεί να μην ήταν στη ληστεία ο άνθρωπος». Ο προεδρεύων του δικαστηρίου παραδέχτηκε ότι «ενδεχομένως να μην φόρεσε το καπέλο». Εφέτης ρώτησε

ασφαλή της Αντιτρομοκρατικής, πώς μπορεί να εξηγηθεί λογικά, ένας άνθρωπος να έχει κάνει ληστεία και φόνο στην Πάρο και μετά να ξυρίζει το κεφάλι του, ενώ στο σπίτι του έχει μπόλικα υλικά μεταμφίεσης, και να κυκλοφορεί στον Κεραμεικό με μια τσάντα που γράφει «Πάρος» (να καρφώνεται, δηλαδή, συγκεντρώνοντας υποψίες); Όλα ήταν καθαρά, όλα οδηγούσαν στο μονόδρομο μιας αθωωτικής απόφασης, αλλά η απόφαση ήταν εν μέρει καταδικαστική και κατά πλειοψηφία. Υπήρξε μειοψηφία που ζητούσε πλήρη καταδίκη (και ποινή ισοβίου). Με αυστηρά νομικούς όρους η απόφαση υπήρξε έωλη, αστήρικτη, προκλητική, διάτρητη. Μόνο με πολιτικούς όρους μπορεί να εξηγηθεί. Ήταν μια πολιτική απόφαση, ενταγμένη πλήρως στο κλίμα των ημερών και στις σκοπιμότητές του.

Η πλειοψηφία του δικαστηρίου δεν είχε το σθένος να υπερασπιστεί την αλήθεια, την οποία γνώριζε πάρα πολύ καλά. Επέλεξε μια «μέση λύση», όπως είπε χαρακτηριστικά ο πολύπειρος Σπ. Φυτράκης, για να ικανοποιήσει τον Δένδια και την Αντιτρομοκρατική, που ζητούσαν «αίμα». Δεν μπορείς, όμως, να παίζεις έτσι με τις ζωές των ανθρώπων. Δεν μπορείς να υποστηρίζεις ότι βρήκες μια «ισορροπημένη λύση», αφαιρώντας τα ισόβια, αλλά στέλνοντας ένα νέο άνθρωπο για δεκαετίες στη φυλακή (25 χρόνια κάθειρξη ήταν η τελική ποινή), χωρίς κανένα στοιχείο σε βάρος του. Γι' αυτό λέμε ότι οι Τερτσέτηδες και οι Πολυζωίδηδες είναι είδος εν πλήρη ανεπαρκείας στους κόλπους της σημερινής αστικής Δικαιοσύνης.

Στη διάρκεια της δίκης, η οποία έγινε σ' ένα κλίμα αποκάλυπτης προκατάληψης, την οποία καθόλου δεν έκρυβε ο προεδρεύων του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων, αποκαλύφθηκαν σημεία και τέρατα. Αποκαλύφθηκε πώς η Αντιτρομοκρατική παρενέβη στην αστυνομία των Κυκλάδων και εξέτρεψε την έρευνα από την κατεύθυνση που είχε πάρει, για να την οδηγήσει στον Θεοφίλου. Αποκαλύφθηκε ότι στους υπαλλήλους της τράπεζας έκαναν φροντιστήριο με οπτικοακουστικά μέσα, για να τους οδηγήσουν σε καταθέσεις επιβαρυντικές για τον Θεοφίλου. Όλα αυτά έχουν καταγραφεί αναλυτικά στα ρεπορτάζ της εφημερίδας μας από κάθε μέρα της δίκης, τα οποία μπορείτε να αναζητήσετε στην ιστοσελίδα μας (κάντε αναζήτηση με τις λέξεις «δίκη Τάσου Θεοφίλου»).

Όμως, ο Τ. Θεοφίλου στο

δεύτερο βαθμό δε θα έχει να αντιμετωπίσει μόνο την καταδικαστική πρωτόδικη απόφαση. Θα έχει να αντιμετωπίσει όλη την κατηγορία από την αρχή, διότι η μειοψηφία που υπήρξε ήταν το εφελτήριο για να πατήσει ο εισαγγελέας εφετών και να ασκήσει έφεση και για το αθωωτικό σκέλος. Ετσι, η δίκη θα ξεκινήσει στην ουσία από την αρχή.

Υπάρχει βέβαια το «χρονικό» της πρώτης δίκης, όπως έχει καταγραφεί στα πρακτικά, βάσει του οποίου πάρθηκε η απόφαση. Αυτό το «χρονικό», όμως, έχει τεράστια κενά και έχει υποστεί «ρετουός», προφανώς με παρέμβαση του προεδρεύοντα. Κρίσιμα σημεία της δίκης δεν έχουν καταγραφεί στα πρακτικά! Αναφέρουμε μόνο ένα κραυγαλέο παράδειγμα. Επί 36 λεπτά εξέταζε τον αντιτρομοκρατικό Χαρδαλιά ο συνήγορος Σπ. Φυτράκης. Στα πρακτικά δεν έχει καταγραφεί τίποτα! Και βέβαια, απουσιάζει η παραδοχή του Χαρδαλιά ότι «μπορεί να μην ήταν στη ληστεία ο άνθρωπος».

Πρόκειται για σκανδαλώδη ενέργεια. Θα μιλήσουμε πιο αναλυτικά στη διάρκεια της δίκης και θ' αποκαλύψουμε κάθε παραποίηση των πρακτικών και κάθε «διόρθωση» που θα επιχειρηθεί από «δασκαλεμένους» μάρτυρες. Γιατί το δημοσιογραφικό κασετόφωνο είναι αδιάφυστος μάρτυρας για όλα όσα διαμείφθηκαν στον πρώτο βαθμό. Για το τι κατέθεσαν όλοι οι μάρτυρες και για τα σχόλια που έγιναν από έδρας, τα οποία έδειχναν ότι πρόκειται για μια καραμπινάτη σκευωρία, στο στήσιμο της οποίας η Αντιτρομοκρατική πήγε από τη ΣΠΦ στη ληστεία μετά φόνου στην Πάρο.

Το κλίμα των σημερινών ημερών δεν είναι διαφορετικό από εκείνο του 2014 που η υπόθεση δικάστηκε σε πρώτο βαθμό. Η «πρώτη φορά Αριστερά» όχι μόνο δεν έφερε καμιά αποφόρτιση της τρομοκρατίας, αλλά αντίθετα τη βαθαίνει, καθώς γίνεται όλο και πιο στενός ο εναγκαλισμός της με τα ιμπεριαλιστικά κέντρα (γνωστός ο ρόλος των Αμερικανών και η δουλικότητα του ΣΥΡΙΖΑ απέναντί τους) και με τους πιο αντιδραστικούς κύκλους στην Ελλάδα. Θα πρέπει να δοθεί πολιτική μάχη ενάντια σ' αυτή τη σκευωρία. Μάχη όχι μόνο μέσα στη δικαστική αίθουσα, αλλά και έξω απ' αυτή. Είναι απαραίτητη η πιο πλατιά και ενεργητική αλληλεγγύη, για να τελειώσουμε επιτέλους μ' αυτή την κακοφτιαγμένη σκευωρία και να σταματήσει ο καφκικός εφιάλτης που βιώνει ο Τάσος Θεοφίλου.

Ικέτης στην αυλή του σουλτάνου

Τι ακριβώς πήγε να κάνει ο Τσίπρας στη Σμύρνη, μια μέρα μετά τη σύνοδο κορυφής ΕΕ-Τουρκίας, που άφησε όλα τα σοβαρά ζητήματα εκκρεμή; Ήταν προγραμματισμένη από καιρό η επίσκεψη, λένε οι Τσιπραίοι. Γι' αυτό και ένα προνοητικό επιτελείο εξωτερικής πολιτικής φροντίζει να την αναβάλει. Είχε διαρρεύσει, άλλωστε, από το Μαξίμου, ότι το κυβερνητικό επιτελείο εξέταζε ένα τέτοιο ενδεχόμενο.

Για να μην το βασανίζουμε, η απάντηση είναι απλή: ο Τσίπρας πήγε στη Σμύρνη υπ' αυτές τις συνθήκες, επειδή αυτό απαιτήσε η γερμανική διπλωματία, στην οποία έχει προσδεθεί πλήρως. Πήγε στη Σμύρνη για να πιστοποιήσει τη μετατροπή του Προσφυγικού σε ελληνο-τουρκικό (και όχι ευρωπαϊκό) πρόβλημα. Και βέβαια, πήγε ως ικέτης, γιατί στο δίπολο Τουρκία-Ελλάδα η Τουρκία είναι ο ισχυρός παρώντας, αυτός που -εκ των πραγμάτων- έχει την πρωτοβουλία των κινήσεων. Η Τουρκία μπορεί ν' ανοίξει ή να κλείσει τη στρόφιγγα των προσφυγικών και μεταναστευτικών ροών, ενώ η Ελλάδα είναι απλώς η δεξαμενή φυλάκισής τους, με κλειστά τα βόρεια σύνορα και τη Frontex να κάνει το κουμάντο στις διαδικασίες ελέγχου και φακελώματος, ώστε να μην κάνουν «τα στραβά μάτια» οι ελληνικές αρχές, αφήνοντας πρόσφυγες και μετανάστες να δραπετεύσουν προς την Ευρώπη (έστω και μέσω των κυκλωμάτων διακίνησης).

Αυτή η δεσπόζουσα θέση της Τουρκίας είναι, βέβαια, αποτέλεσμα της υποταγής των ελληνικών κυβερνήσεων στην ευρωενωστική και ειδικά στη γερμανική πολιτική. Ο,τι συνέβαινε παλαιότερα με την τήρηση του «Δουβλίνου» και των άλλων κανόνων της ΕΕ, συμβαίνει τώρα σε μεγαλύτερη κλίμακα και υπό σκληρότε-

ρους όρους. Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, αντί να χορηγήσει ταξιδιωτικά έγγραφα σε όποιον (αδιάφορα αν είναι πρόσφυγας ή μετανάστης) περνάει από την Τουρκία στην Ελλάδα, έχει δεχτεί να μετατραπεί σε χωροφύλακα και δεσμοφύλακα της ΕΕ, εφαρμόζοντας πάνω σε πρόσφυγες και μετανάστες την πιο σκληρή κατασταλτική πολιτική. Κι επειδή -παρά την αντιμεταναστευτική, κατασταλτική πολιτική- ο εγκλωβισμός μιας τόσο μεγάλης μάζας προσφύγων και μεταναστών στην Ελλάδα δημιουργεί εξ αντικειμένου πρόβλημα στον ελληνικό καπιταλισμό, ο Τσίπρας προσήλθε ως ικέτης στην αυλή του σουλτάνου Ταγίπ, για να συζητήσει με τον μεγάλο βεζύρη Νταβούτογλου (τον Αχμέτ, όπως τον αποκαλούσε σε ένδειξη οικειότητας) το αίτημα για κλείσιμο της στρόφιγγας των προσφύγων και μεταναστών.

Ετσι, δίπλα στο παζάρι Τουρκίας-ΕΕ, ο Τσίπρας δέχτηκε να γίνει και ένα παζάρι Τουρκίας-Ελλάδας, που η μόνη κατάληξη που μπορεί να έχει είναι το ξεφόρτωμα των ιμπεριαλιστικών χωρών της κεντρικής Ευρώπης από ένα τμήμα των ευθυνών και των υποχρεώσεών τους! «Αυτό που συμβαίνει στο Αιγαίο είναι ντροπή και το πρόβλημα θα λυθεί μέσα από τη δική μας συνεργασία. Δεν

θα μας επιβάλει κανείς τη λύση, εμείς ξέρουμε πώς πρέπει να λυθεί το πρόβλημα», είπε ο Τσίπρας, βγάζοντας από το κάδρο την ΕΕ. Όταν, όμως, μετατρέπεις το πρόβλημα σε ελληνοτουρκικό, έχεις ήδη βρεθεί με την πλάτη στον τοίχο. Γιατί όταν ζητάς από το τουρκικό καθεστώς να κλείσει τα παράλια του και ταυτόχρονα να δέχεται κατά χιλιάδες τους μετανάστες που θα έχουν ξεφύγει και εσύ θα συλλαμβάνεις στο ελληνικό έδαφος, κάτι πρέπει να δώσεις κι εσύ σαν αντάλλαγμα.

Στο επίπεδο της ΕΕ, ο Νταβούτογλου έχει ήδη διατυπώσει τα ανταλλάγματα που ζητά η Αγκυρα. Εκτός από τα λεφτά και την κατάργηση της βίζας για τους πολίτες της Τουρκίας, ζητά και το άνοιγμα πέντε κεφαλαίων στην ενταξιακή διαδικασία της Τουρκίας. Και -τι σύμπτωση!- από τα πέντε αυτά κεφάλαια, τα τέσσερα τα έχει μπλοκάρει η Κύπρος και το ένα η Ελλάδα (απ' αφορμή τη διατήρηση του τουρκικού casus belli). Όταν ο Τσίπρας -με αφέλεια παιδικής χαράς- έθεσε ενώπιον του Νταβούτογλου το ζήτημα του casus belli, εισέπραξε πληρωμένη απάντηση: καταργήστε κι εσείς το δικαίωμα του ελληνικού κράτους να επεκτείνει τα χωρικά του ύδατα στα 12 μίλια. Κι όταν ο Νταβούτογλου δήλωσε ότι αυτά που το ελληνικό κράτος

χαρακτηρίζει παραβιάσεις του ελληνικού εναέριου χώρου για το τουρκικό κράτος δεν είναι παραβιάσεις αλλά νόμιμες ενέργειες, ο Τσίπρας κατάπιε τη γλώσσα του. Και είναι ήδη απολογούμενος ενώπιον του ελληνικού αστικού εθνικισμού.

Βέβαια, δεν είναι η πρώτη φορά που γίνονται τέτοια караγκιοζιλίκια από έλληνα κορυφαίο κυβερνητικό παράγοντα στην Τουρκία. Έχει προηγηθεί η ζειμπεκία του Γιωργάκη με τον Ισμαήλ Τζεμ να του βεράει παλαμάκια, η παρουσία του Καραμανλή ως κουμπάρου στο γάμο της κόρης του Ερντογάν, οι τραγουδιστικές επιδόσεις του Κοτζιά στο «We are the world», αγκαζέ με τον Μεβλούτ Τσαβούσογλου, στο δείπνο των ΥΠΕΞ των κρατών μελών του ΝΑΤΟ στην Αττάλεια. Ο Τσίπρας είναι ο (μέχρι στιγμής) τελευταίος δρομέας σ' αυτή τη σκυταλοδρομία της υποκρισίας. Κι όπως συνέβη με όλους τους προηγούμενους δρομείς, έτσι και ο Τσίπρας αποδοκιμάζεται από τον εθνικιστικό εσμό, σε μια προσπάθεια να τηρηθούν και κάποιες ισορροπίες.

Ποια θα είναι η επόμενη κίνηση; Η προσπάθεια ν' ανοίξει ξανά και να κλείσει γρήγορα το Κυπριακό, στο πνεύμα του «σχεδίου Ανάν», που θα βρυσκολακιάσει. Θα ήταν ηλίθια η τουρκική διπλωματία αν δεν εκμεταλλευόταν τη συγκυρία για να κατοχυρώσει και de jure όσα έχει επιβάλει de facto στη διχοτομημένη Κύπρο μετά την εισβολή του 1974. Ο Αναστασιάδης ήταν πάντοτε υπέρμαχος του «σχεδίου Ανάν», ο Τσίπρας είναι στριμωγμένος, ο Μητσοτάκης δε θα φέρει αντιρρήσεις (θα πετάξει μερικές παρόλες μόνο) και η Μέρκελ (μαζί με τον Κάμερον και τον Ομπάμα) θα έχουν κλείσει μια «πληγή» που μένει ανοιχτή εδώ και 42 χρόνια. Η Κύπρος θα γίνει ξανά τυπική αποικία.

Τον Χρυσοχοΐδη «ξέθαψε» ο Θεοδωράκης!

Τελικά δεν άντεξε ο Σταύρος Θεοδωράκης και ξεφούρνισε το όνομα του ανθρώπου που πρότεινε ως τον καταλληλότερο για τη θέση του εθνικού συντονιστή για το Προσφυγικό. Είναι ο Μιχάλης Χρυσοχοΐδης! Ο ίδιος ο Χρυσοχοΐδης δήλωσε ότι θεωρεί τιμητική την πρόταση, αλλά «δεν συμμετέχω ούτε συμμετείχα σε αυτή την ιστορία». Αμα θέλουμε τον πιστεύουμε, βέβαια, αλλά δεν έχει και καμιά σημασία αν ήταν στο «κόλπο». Σημασία έχει η πρόταση αυτή καθαυτή. Ο Θεοδωράκης πρότεινε να ανατεθεί ο χειρισμός του προσφυγικού σε έναν άνθρωπο που το μόνο προσόν που έχει επιδειξί στην πολιτική του καριέρα είναι η έλλειψη οποιουδήποτε δισταγμού για την εφαρμογή των πιο σκληρών μέτρων καταστολής. Είναι ο άνθρωπος που δε δίστασε προεκλογικά (το 2012) να οργανώσει μαζικό πογκρόμ κατά των μεταναστών, τους οποίους έκλεινε σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, όπως και τη γνωστή φασιστικής έμπνευσης επιχείρηση διαπόμπευσης των οροθετικών γυναικών (σε συνεργασία με τον Λοβέρδο).

Το μόνο ερώτημα που έχουμε είναι αν ο Θεοδωράκης έξυσε την κούτρα του και γέννησε την ιδέα «Χρυσοχοΐδης», εκτιμώντας τα προσόντα του στον τομέα της κρατικής καταστολής, ή αν κάποιο «πουλάκι» του ψιθύρισε το όνομα, δεδομένου ότι ο Χρυσοχοΐδης είναι εδώ και καιρό πολιτικά άφαντος, καθώς ούτε βουλευτής είναι ούτε στο ΠΑΣΟΚ παίζει κάποιο ρόλο (μολονότι κάποτε φιλοδόχησε να γίνει και αρχηγός του - τρομάρα του).

«Οι Γερμανοί είναι φίλοι μας»

Όπως ανακοίνωσε με Δελτίο Τύπου, η αναπληρώτρια υπουργός Εργασίας Ρ. Αντωνοπούλου συναντήθηκε με τον γενικό διευθυντή του Ελληνογερμανικού Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Αθ. Κελέμη, παρουσία της Διοικήτριας του ΟΑΕΔ Μ. Καραμεσίνη, και συζήτησαν για την «ανταλλαγή τεχνονωσias σε θέματα επαγγελματικής εκπαίδευσης και μαθητείας των ανέργων». Συμφώνησαν στην «**επέκταση κατά ένα έτος** του πιλοτικού προγράμματος επαγγελματικής κατάρτισης στον κλάδο του Τουρισμού, που πραγματοποιεί το Ελληνογερμανικό Επιμελητήριο σε συνεργασία με τον ΟΑΕΔ».

Τι δουλειά έχει το Ελληνογερμανικό Επιμελητήριο σε πρόγραμμα επαγγελματικής κατάρτισης στον τουριστικό κλάδο; Μα μεγάλες γερμανικές εταιρίες κάνουν τουριστικές μπιζνες στην Ελλάδα και χρειάζονται τζάμπα εργατικό δυναμικό. Κι όπως έλεγε και ο μακαρίτης Δήμος Σταρένιος όταν παρίστανε τον δωσίλογο στις ταινίες του αλήστου μνήμης ελληνικού κινηματογράφου, «οι Γερμανοί είναι φίλοι μας».

Περίεργες απόψεις περί νομιμότητας

Δεν υπάρχει πρόβλημα με τη νομιμότητα του διορισμού του προέδρου και του αντιπροέδρου της ΡΑΕ, αποφαίνεται ο Σκουρλέτης, με καθυστέρηση ενός δεκαήμερου από τότε που ξέσπασε ο σχετικός θόρυβος. Διότι -όπως γράφει Δελτίο Τύπου του υπουργείου- «η προβλεπόμενη στον Κανονισμό της Βουλής πλειοψηφία επιτεύχθηκε κατά τη συνεδρίαση της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, καθώς 8 μέλη της Επιτροπής Θεσμών ψήφισαν υπέρ των προτεινόμενων υποψηφίων, ενώ κατά αυτών ψήφισαν 7 μέλη. Εξυπακούεται ότι οι δηλώσεις "παρών" δεν συνυπολογίζονται στους παρόντες, δεδομένου ότι η προβλεπόμενη στη συγκεκριμένη διαδικασία ψήφος μπορεί να είναι είτε αρνητική είτε θετική, χωρίς ο Κανονισμός της Βουλής να προβλέπει τη δήλωση "παρών"».

Αυτά τα λέει τώρα ο Σκουρλέτης. Γιατί όταν έγιναν οι συγκεκριμένοι διορισμοί (από τον Λαφαζάνη, που ήταν τότε υπουργός), η Κωνσταντοπούλου, ως πρόεδρος της Βουλής, είχε επισημάνει ότι υπάρχει πρόβλημα. Στην επιστολή που έστειλε στον Λαφαζάνη έγραφε: «Ως προς τους προτεινόμενους για διορισμό στις θέσεις του προέδρου και α' αντιπροέδρου της ΡΑΕ κ.κ. Νικόλαο Μπουλαξή και Σωτήριο Μανωλκίδη αντιστοίχως δεν διαμορφώθηκε γνώμη της απόλυτης πλειοψηφίας των παρόντων (8 θετικές γνώμες, 7 αρνητικές και 2 δηλώσεις "παρών") και συνεπώς σας ανακοινώνεται η ακριβής καταγραφή της διατύπωσης γνώμης των μελών της Επιτροπής».

Απλά, οι συριζαίοι έγραψαν στα παλιά τους τα παπούτσια την τυπική νομιμότητα, θεωρώντας ότι μπορούν να κάνουν ό,τι τους γουστάρει. Ακόμα πιο προκλητική είναι η δεύτερη γραμμή άμυνας του Σκουρλέτη, που διατυπώνεται ως εξής: «Ακόμη, όμως, και εάν επιμένουν κάποιοι να ερμηνεύουν διαφορετικά τον Κανονισμό και να θεωρούν παράνομες τις τοποθετήσεις, σημειώνουμε ότι 8 μήνες μετά τη δημοσίευση του σχετικού ΦΕΚ (Υ.Ο.Δ.Δ 447/23.6.2015), η διοικητική πράξη διορισμού του Προέδρου και Α' Αντιπροέδρου της ΡΑΕ έχει καταστεί οριστική και αμετάκλητα νόμιμη και απρόσβλητη». Είναι σαν να λέει «σας τη φέραμε, αλλά χάσατε τις προθεσμίες και τώρα βουλώστε το!»

Αντιμέτωποι με την οργή

Καμιά φορά η ζωή δημιουργεί πολύ σημαδιακές συμπτώσεις. Τη μέρα που οι υπουργοί Σταθάκης και Ξανθός πήγαν να πουλήσουν αναπτυξιακά φούμαρα στις εκλογικές τους περιφέρειες (Χανιά και Ρέθυμνο) και χρειάστηκε να οργανωθεί αστυνομική επιχείρηση για να φυγαδευτούν υπό τις αποδοκιμασίες και τις βρισιές αγροτοκτηνοτρόφων που τους είχαν αποκλείσει στο κτίριο του ΕΒΕΡ, ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Β. Αποστόλου, που προσπαθεί να κερδίσει τον τίτλο του «Μαυρογιαλούρου της πρώτης φοράς Αριστεράς» ανακοίνωνε ότι «συναντήθηκε με κρητικούς αγρότες».

Μια χούφτα νοματαίοι ήταν, βέβαια, οι «κρητικοί αγρότες». Όπως ανακοίνωσε ο Αποστόλου, ήταν «αντιπροσωπεία Ομάδων Παραγωγών και Ανεξάρτητων Συνεταιρισμών από το Νομό Ηρακλείου της Κρήτης». Τρέχα-γύρευε, δηλαδή, αν εκπροσωπούσαν κανέναν άλλο εκτός από τους εαυτούς τους. Ο Αποστόλου, αφού τους χρησιμοποίησε ως «γλάστρες» στη φωτογράφιση, έκανε και μια μακροσκελή δήλωση στην οποία επανέλαβε τις γνωστές παπάρες που λέει, μεταξύ των οποίων και τα εξής προκλητικά: «Αυτό που προκύπτει ως αποτέλεσμα της διαπραγματεύσεως είναι ότι ο αγροτικός χώρος θα συνεχίσει να μην έχει μεγάλες επιβαρύνσεις, τέτοιες που να του δημιουργούν μεγάλο πρόβλημα».

Αφού είναι τόσο σίγουρος για την αποδοχή που έχει η κυβερνητική πολιτική στους αγρότες, γιατί δεν έκανε τον κόπο ο Αποστόλου να πεταχτεί μέχρι την Κρήτη για να τα πει από κοντά και σε πιο πολλούς;

Ερχονται οι «γύπες»

Με μια λακωνική κυβερνητική ανακοίνωση έγινε γνωστό ότι στις αρχές της εβδομάδας Τσακαλώτος και Σταθάκης πήγαν στην Τράπεζα της Ελλάδος και συζήτησαν με τον Στουρνάρα για το ζήτημα των «κόκκινων» δανείων. Τι δουλειά έχει ο Στουρνάρας με τη ρύθμιση που έχει ήδη γίνει (από το Δεκέμβρη) και περιμένει την πρακτική εφαρμογή της (αποτελεί τμήμα της πρώτης αξιολόγησης);

Όπως όλα δείχνουν, για να προσελκυστούν οι «γύπες» του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου και να έρθουν να αγοράσουν από τις ελληνικές συστημικές τράπεζες πακέτα «κόκκινων» δανείων, ώστε αυτές να εξυγιάνουν τους ισολογισμούς τους, μειώνοντας το ρίσκο, θα τους δοθεί η δυνατότητα να ιδρύσουν ένα είδος παράλληλου τραπεζικού συστήματος, το οποίο δε θα δραστηριοποιείται στη λιανική τραπεζική, θα μπορεί όμως να χρηματοδοτεί επιχειρήσεις των οποίων θα αποκτήσει την πλειοψηφία και τη διοίκηση, μέσω της αγοράς «κόκκινων» δανείων. Οπότε ο Στουρνάρας είναι η «γέφυρα» για να δοθεί η έγκριση της ΕΚΤ στη λειτουργία αυτών των παρατραπεζών.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Βαγγέλη εσύ σούπερ σταρ

Πολύ κακό για το τίποτα. Η λαϊκή ρήση ταιριάζει απόλυτα στα όσα διαδραματίστηκαν στην άτυπη συνάντηση των ιδιοκτητών των ΠΑΕ της Super League. Μετά τον επεισοδιακό αγώνα της Τούμπας, την απόφαση του Κοντονή να διακόψει τη συνέχεια του Κυπέλλου και την απειλή για διακοπή και του πρωταθλήματος, που θα σημάνει και τον αποκλεισμό των ελληνικών ομάδων, αρκετοί ήταν αυτοί που πίστεψαν ότι οι ιδιοκτήτες των ΠΑΕ θα έβρισκαν μια κοινή συνισταμένη για να σταματήσουν την πορεία απαξίωσης του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου. Όσα διαδραματίστηκαν, όμως, στη συνάντηση των ΠΑΕ δείχνουν με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι οι πιθανότητες να βγει το ελληνικό ποδόσφαιρο από το βούρκο όπου βρίσκεται είναι απειροελάχιστες.

Ενα πρώτο σχόλιο είναι ότι με τη συμπεριφορά τους οι ιδιοκτήτες των ΠΑΕ, αντί να προσπαθήσουν να διαφυλάξουν μια μπιζνα που τους δίνει εύκολο και ζεστό χρήμα, κάνουν ό,τι μπορούν για να ενισχύσουν την απαξίωσή της. Λειτουργώντας σαν παπατζήδες στην πλατεία Ψυρρή, που προσπαθούν να μαδήσουν το θύμα που έπεσε στα χέρια τους, και όχι σαν καπιταλιστές που στοχεύουν στη θέσπιση κανόνων για να εξασφαλίσουν ένα σταθερό και μόνιμο κέρδος, αποδεικνύουν ότι στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο κυριαρχεί η λογική της αρπαχτής. Αρκεί μια απλή ανάγνωση των διαλόγων ανάμεσα στους παρευρισκόμενους στη συνάντηση για να το καταλάβουμε.

Το δεύτερο σημείο που θα σχολιάσουμε είναι η παρουσία του Μελισσανίδη. Μέχρι σήμερα ο Γατούλης ήταν απλά ένας ένθερμος οπαδός της ΑΕΚ που βοηθούσε οικονομικά την ομάδα της καρδιάς του. Με την ηγετική παρουσία του στη σύσκεψη της Λίγκας έδειξε ότι είναι ο ιδιοκτήτης της ομάδας. Και ρωτάμε εμείς οι αφελείς: μπορεί να είναι ταυτόχρονα μέτοχος σε στοιχηματική εταιρία αθλητικού τζόγου και ιδιοκτήτης ΠΑΕ;

Το τρίτο στοιχείο είναι η επιβεβαίωση της ερυθρόλευκης κυριαρχίας στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Ο Μαρινάκης δεν πήγε στη σύσκεψη, όμως με πρόταση του Γατούλη θα είναι μέλος της εξαμελούς επιτροπής (Ολυμπιακός, ΑΕΚ, ΠΑΟΚ, Παναθηναϊκός και δύο από τις μικρότερες ΠΑΕ), που θα προτείνει λύσεις στην κυβέρνηση για να βγει το ποδόσφαιρο από το τέλμα. Θα αναρωτηθεί κάποιος πώς είναι δυνατό να προτείνεται για μέλος αυτής της επιτροπής, όταν υπάρχει δικαστική απόφαση που του απαγορεύει κάθε ενασχόληση με το ποδόσφαιρο. Επειδή όμως όλοι γνωρίζουν ότι χωρίς τη συμμετοχή του όποια απόφαση και αν παρθεί δε θα μπορέσει να εφαρμοστεί στην πράξη, οι δικαστικές περιπέτειες του Βαγγέλη μπαίνουν «κάτω από το χαλί».

Εν αναμονή της αντίδρασης του Κοντονή και της κυβέρνησης, θα επανέλθουμε στο θέμα.

«Δεύτερη φορά Αριστερά» με μέτρα θατσερικά!

Σε αλληπάλληλες συσκέψεις βρίσκονται οι υππουργοί Αθλητισμού, Σταύρος Κοντονής και Κρατικής Καταστολής και Μπάτσων, Νίκος Τόσκας, προκειμένου να καταλήξουν στα νέα μέτρα που θα νομοθετήσει η κυβέρνηση εναντίον όσων συμμετέχουν σε επεισόδια αθλητικής βίας. Οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι έχουν στα χέρια τους σχετική έκθεση της Υποδιεύθυνσης Αντιμετώπισης Βίας στους Αθλητικούς Χώρους (ΥΑΒΑΧ), η οποία καταλήγει σε πρόταση με 13 σημεία (μέρος της έκθεσης είδε το φως της δημοσιότητας την περασμένη βδομάδα).

Τα 13 σημεία που προτείνονται από την ΥΑΒΑΧ είναι: Πρόστιμο ύψους 1.200 ευρώ με άμεση καταβολή σε όποιον συλλαμβάνεται για επεισόδια σε αθλητικούς χώρους. Θέαση των αγώνων της ομάδας του στο αστυνομικό τμήμα για το χρονικό διάστημα της ποινής του. Άμεση απαγόρευση εισόδου στο γήπεδο, ακόμα και πριν τελεσιδικήσει η υπόθεση για τα σοβαρά αδικήματα. Απαγόρευση προμήθειας εισιτηρίου και εισόδου στο γήπεδο για τους καταγεγραμμένους στην τράπεζα δεδομένων φανατικών χούλιγκαν. Ωράριο λειτουργίας στους συνδέσμους οπαδών και υποχρεωτικό κλείσιμο τους πριν από κρίσιμες αθλητικές αναμετρήσεις «υψηλού κινδύνου» (το μέτρο έχει «εκδικητική» λογική γιατί η έκθεση παραδέχεται ότι «ραντεβού θανάτου», επιθέσεις και επεισόδια παρατηρούνται συνήθως σε αγώνες χαμηλής επικινδυνότητας, στους οποίους η αστυνομική δύναμη για την τήρηση της τάξης είναι υποτυπώδης). Απαγόρευση εγγραφής ανηλίκων σε συνδέσμους οπαδών που δεν έχουν την προβλεπόμενη άδεια λειτουργίας. Θεσμοθέτηση «κάρτας φιλάθλου»

(εισιτήριο διαρκείας) με τα πλήρη στοιχεία του κατόχου και πρόσφατη φωτογραφία του, με δυνατότητα on line αγοράς, εξασφάλιση χώρου στάθμευσης και απλούστευση της διαδικασίας εισόδου στο γήπεδο. «Πραγματικά» ονομαστικοποιημένο ηλεκτρονικό εισιτήριο με την ακριβή θέση κάθε κατόχου, χωρίς δυνατότητα on line απόκτησης, προκειμένου οι ΠΑΕ να έχουν την ποινική ευθύνη για τυχόν επεισόδια. Τοποθέτηση τουρνικέ (αυτόματες περιστρεφόμενες εισόδους), οι οποίες θα κλείδωνουν ηλεκτρονικά, όταν εισέλθει ο προκαθορισμένος αριθμός οπαδών σε κάθε θύρα, με στόχο να μένουν εκτός κάτοχοι εισιτηρίων, οι οποίοι στη συνέχεια θα διαμαρτύρονται στις ΠΑΕ και θα ζητούν να λάβουν μέτρα για τους τζαμπατζήδες. Κάμερες στις εισόδους των θυρών και στις εξέδρες για τον εντοπισμό όσων συμμετέχουν σε επεισόδια, μέσω συνδυασμού των στοιχείων του ονομαστικού εισιτηρίου με το πρόσωπο και την ενδυμασία των φιλάθλων. Θεσμοθέτηση του «οπαδικού» της Ασφάλειας μέσω των Spotters (μπάτσοι-εντοπιστές), που θα έχουν την ευθύνη εντοπισμού των οπαδών «υψηλού κινδύνου» και τυχόν πανό με υβριστικά ή ρατσιστικά συνθήματα. Προσδιορισμός των καθηκόντων, της εκπαίδευσης και των κριτηρίων επιλογής για τους ταξιθέτες και τους υπεύθυνους ασφαλείας, που θα πρέπει να διαθέτουν οι ΠΑΕ, χωρίς οποιαδήποτε κριτήρια. Κοινές εκπαιδεύσεις των μπάτσων και των υπευθύνων ασφαλείας των ομάδων για την αποτελεσματική διαχείριση του πλήθους και την ανταλλαγή πληροφοριών.

Αρκεί μια απλή ανάγνωση για να καταλάβουμε ότι οι συγκεκριμένες προτάσεις έχουν κατασταλτική λογική, με βα-

σικό στόχο την τιμωρία των οπαδών με μεγάλες ποινές και την πίεση προς τις ομάδες να διαλύσουν μόνες τους τους οπαδικούς στρατούς. Όσο για τα μέτρα πρόληψης, ως θεσμοθετηθούν από μια μελλοντική κυβέρνηση, δεν μπορούν να τα κάνουν όλα Τσίπρας και Κοντονής.

Όπως έχουμε γράψει και παλιότερα, για να καταπολεμηθεί η βία στους αθλητικούς χώρους θα πρέπει να εξαλειφθούν οι παράγοντες που τη γεννούν, τόσο αυτοί που σχετίζονται άμεσα με τον αθλητισμό όσο και αυτοί που σχετίζονται με το γενικότερο κοινωνικό και πολιτικό «γίγνεσθαι». Αυτό σε απλά ελληνικά σημαίνει ότι θα πρέπει να εξαλειφθεί το καπιταλιστικό σύστημα, που γεννά αυτούς τους παράγοντες, άρα δεν μπορούμε να περιμένουμε αποτελέσματα από τη «δεύτερη φορά Αριστερά» κυβέρνηση, που έχει δοθεί «ψυχή τε και σώματι» στη διαχείριση του συστήματος και στην παραμονή της στην εξουσία.

Και πάλι ακολουθείται η πεπατημένη και αξιοποιείται η προκατάληψη της «κοινής γνώμης» απέναντι στους οργανωμένους οπαδούς, για να θεσμοθετήσουν μέτρα καταστολής που θα εφαρμοστούν -εκτός από τα γήπεδα- και εναντίον όσων αγωνίζονται και διεκδικούν. Τσίπρας, Κοντονής, Τόσκας και τα υπόλοιπα μέλη της κυβερνητικής «παιδικής χαράς» έχουν πάρει τα «μηνύματα» οργής που τρέφει γι' αυτούς η κοινωνία και η νεολαία και με πρόσχημα την οπαδική βία προετοιμάζονται για να αποφύγουν τα χειρότερα.

Παράλληλα, θα προσπαθήσουν να χρησιμοποιήσουν τα όσα συμβαίνουν στο ποδόσφαιρο για να αποπροσανατολίσουν το λαό και τη νεολαία από τα πραγματικά τους προβλήματα που γεννά η εφαρμοζόμενη αντιλαϊκή πολιτική τους. Δυστυχώς για τον κυβερνητικό εσμό, η απαξίωση του ελληνικού ποδοσφαίρου και η βαρβαρότητα που βιώνει καθημερινά η πλειοψηφία της κοινωνίας, δεν τους επιτρέπει να κυκλοφορήσουν στο δρόμο. Χρειάζονται μεγαλύτερο αριθμό μπάτσων από αυτόν που απαιτείται για να διεξαχθεί ομαλά ένα ποδοσφαιρικό ντέρμπι.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΤΖΑΦΑΡ ΠΑΝΑΧΙ

Ταξί στην Τεχεράνη

Ο διάσημος ιρανός σκηνοθέτης υποδύεται έναν οδηγό ταξί και κινηματογραφεί τις συνομιλίες του με τους πελάτες. Ο Παναχί μας συστήνει διάφορους τύπους ανθρώπων, οι οποίοι μας παρουσιάζουν διαφορετικές όψεις της ιρανικής κοινωνίας. Η ταινία ξεκινά με έναν καυγά για τη θανατική ποινή, συνεχίζει με δυο γυναίκες βουτηγμένες στις προλήψεις, έναν απίθανο άντρα που διακινεί παράνομα ταινίες που απαγορεύεται να προβάλονται στις αίθουσες, τη μικρή ανιψιά του, η οποία αναφέρεται στην ελευθερία της τέχνης και του κινηματογράφου κτλ. Δυνατή παρουσία είναι αυτή μιας ακτιβίστριας που θα επισκεπτόταν στη φυλακή γυναίκα απεργό πείνας (καταδικάστηκε γιατί αποπειράθηκε να δει αγώνα βόλεϊ αντρών).

Ο Τζαφάρ Παναχί είναι μια πολύ ενδιαφέρουσα περίπτωση του ιρανικού κινηματογράφου. Το καθεστώς του έχει απαγορεύσει να γυρίζει ταινίες στο Ιράν και να ταξιδεύει εκτός συνόρων, ενώ όλες οι ταινίες του είναι απαγορευμένες. Με αρκετή δόση χιούμορ και με τρόπο απλό, που δεν κρύβει διδακτισμό ή υπεροψία, υιοθετεί έναν λόγο έμμεσα καταγγελτικό, καθώς αναδεικνύει πολλά από τα κακώς κείμενα στην ιρανική πραγματικότητα. Σίγουρα δε βλέπει κάποιος κάτι που δε γνωρίζει, ούτε μπορούμε να πούμε ότι ο Παναχί στοχεύει στην καρδιά του προβλήματος, όμως οι προσωπικές κουβέντες αυτών των ανθρώπων αποτελούν μια ωραία αφορμή για συζήτηση. Αυτό επιδιώκει ο Παναχί, που μάλλον απευθύνεται περισσότερο στους ιρανούς παρά στους δυτικούς θεατές. Η ταινία βραβεύτηκε πέρυσι στο Βερολίνο (Χρυσή Αρκτος, Βραβείο Διεθνούς Ομοσπονδίας Κριτικών Κινηματογράφου).

ΜΑΙΚΛ ΜΟΥΡ

Πού να κάνετε την επόμενη εισβολή;

Ειρωνευόμενος την αμερικάνικη εξωτερική πολιτική, ο Μουρ αποφασίζει να «εισβάλε» σε χώρες του δυτικού κυρίως πολιτισμού (εξαίρεση η Τунησία), να «κλέψει» τις καλύτερες ιδέες και να τις πάρει μαζί του στις ΗΠΑ, προς παραδειγματισμόν.

Η ταινία πολύ γρήγορα καταντά χυδαία, γιατί παρουσιάζει πλευρές από τις διάφορες χώρες εντελώς εξωραϊσμένες κι αποκομμένες από την υπόλοιπη πραγματικότητα. Αν πάρουμε ως δεδομένο αυτό που μας παρουσιάζει και το δεχτούμε ως αλήθεια, και πάλι αποτελεί χυδαιότητα, γιατί δε μας δείχνει τη «μεγάλη εικόνα» με το τι καλούνται να αντιμετωπίσουν καθημερινά οι άνθρωποι στις χώρες αυτές. Ετσι, οι γερμανοί εργάτες είναι τρισευτυχισμένοι γιατί κάθονται αρκετά και τα αφεντικά τους δίνουν σημασία, οι φινλανδοί μαθητές επίσης, γιατί στο σχολείο μαθαίνουν να αναζητούν την ευτυχία, οι νορβηγοί φυλακισμένοι πιο τυχεροί από τους μισούς Ευρωπαίους γιατί ζουν μέσα στη χλιδή, (το καλύτερο) οι γυναίκες αποτελούν το μέλλον της οικονομίας στην Ισλανδία, καθώς η μόνη τράπεζα που δεν έπεσε έξω διοικούνταν από γυναίκες, και άλλα τέτοια ωραία.

Στο τέλος ο Μουρ καταλήγει στο συμπέρασμα ότι όλες αυτές οι ιδέες με κάποιο τρόπο ξεκίνησαν ή τέλος πάντων κάποτε ευδοκίμησαν στην Αμερική, άρα αυτή μπορεί να τις υιοθετήσει ξανά. Αν αυτός αποτελεί παράδειγμα προοδευτικού Αμερικανού, τότε καταλαβαίνουμε το επίπεδο πολιτικής συνείδησης των υπόλοιπων...

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ

Μικρή Αρκτος

Πρόκειται για την τρίτη μεγάλου μήκους ταινία της Ελισάβετ Χρονοπούλου, μετά το «Ενα Τραγούδι Δεν Φτάνει» (2003) και το «Ο Αννίβας Προ των Πυλών» (2011). Το σενάριο της ταινίας έχει βασιστεί στη δική της συλλογή διηγημάτων «Φοράει Κοστούμι». Πρωταγωνιστές είναι δυο νέοι που οδηγούνται σε ακραίες καταστάσεις

Η «δεύτερη φορά Αριστερά» κυβέρνηση υλοποιεί το διαχρονικό αίτημα για την καθιέρωση του μαζικού λαϊκού αθλητισμού...

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Όταν έμπαινε σε ξένο σπίτι, ο κ. Κ. έκανε μόνο ένα: εντόπιζε τις εξόδους του σπιτιού, πριν πέσει για ύπνο. Και όταν του έγινε η σχετική ερώτηση, απάντησε αμήχανα: «Πρόκειται για παλιά και ελεεινή συνήθεια. Απλώς είμαι υπέρμαχος του δικαίου, και γι' αυτό καλό είναι να μην έχει μόνο μία έξοδο το σπίτι μου» (Μπρεχτ: «Ιστορίες του κ. ΚΟΪΝΕΡ»)

Γιατί να είσαι άνθρωπος όταν μπορείς να είσαι επιτυχημένος; (Μπρεχτ - αφιερωμένο εξαιρετικά στον Ν.Κ.)

► «Καταφέραμε, επίσης, να πιέσουμε και να αναγκάσουμε την κυβέρνηση να δεσμευτεί για...» (από συνέντευξη του Ρίζου Μαρούδα στο Ριζοσπάστη - 6/3/2016). Και πώς ακριβώς «πιέστηκε» η κυβέρνηση; Και πώς «δεσμεύτηκε»; Απορία ψάλτου, βηξ...

► Αφού οι «πολύμορφες κινήσεις» κλιμακώνονται με μπλόκα, η αντίστροφη πορεία δεν «δείχνει» αποκλιμάκωση; Εδώ να θυμίσουμε τη ρήση του Μπρεχτ: «Δεν πειράζει να διστάσεις, αν μετά προχωράς μπροστά».

► Τσακαλ-otto, ή αντιλόπη...

► Να, και η (σούπερ...) πρόταση του ποταμίσιου Σταύρου: υπερ-υπουργός για προσφυγικό ο πρώην μπάτσων (και μη εξαιρέτους...) Χρυσοχοϊδής.

► Ξέρουμε πόσο πονοψυχιαρικό είναι το ΝΑΤΟ: το έχει δείξει σ' ένα σωρό περιπτώσεις (ρε, δε γα...τε ν' ασπρίσετε!).

► Οι μεν δομές ονομάζονται «κοινωνικές», οι δε εργαζόμενοι σ' αυτές απλήρωτοι (ευαισθησία αρμόδιων παχυδέρμων...).

► Είναι και πολύ χολέρα, όποιος κυνηγάει καριέρα (για κάποιον θαυμαστή της κ. Ε. Μενεγάκη...).

► Μας αντιασφαλίζουν...

► «Αναγέννηση της πραγματικής Αριστεράς» - σάλπισμα του Σερζ Αλιμί (Le Monde Diplomatique, Μάρτιος 2016, αγγλική έκδοση, mondediplo.com/2016/03/01/left). Μήπως, ξαφνικά, «άνοιξαν οι ουρανοί» και «φωτίστηκε»; Φυσικά και όχι. Ο ίδιος παραθέτει ένα απόσπασμα από την Le Figaro (για να θυμηθούμε και το «εφικτό»...): «Επικεφαλής μιας εύθραυστης συμμα-

χίας (:συνασπισμού) ο Αντόνιο Κόστα, αρχηγός της κυβέρνησης σοσιαλιστών, υποσχέθηκε στους κομμουνιστές συμμάχους του και τον πορτογαλικό λαό, τον εξαντλημένο μετά από χρόνια οικονομικής κρίσης, να χαλαρώσει τη λιτότητα. Ομως οι εγγυητές του συμφώνου σταθερότητας στις Βρυξέλλες...». Τα υπόλοιπα σημεία του άρθρου προσωποποιούν τους «κακούς αριστερούς» του παρελθόντος και του παρόντος, τους επικεφαλής δηλαδή, και «δείχνουν» ως χαραμάδα «ελπίδας» πολιτικές τύπου Κόρμπιν, οι οποίες -ειρήσθω εν παρόδω- φθίνουν μπροστά στην επίθεση του καπιταλισμού, μιας και δεν έχουν στόχο πέρα από τα όρια του συστήματος.

► Και μία απ' όλα (η συγκέντρωση του ΠΑΜΕ, 8/3/2016): ΚΑΙ ασφαλιστικό, ΚΑΙ προσφυγικό, ΚΑΙ ιμπεριαλιστικό πόλεμο, ΚΑΙ ημέρα της γυναίκας. Μιλάμε για кара- «κλιμάκωση»...

► Κι ενώ οι Τσιπροκαμμένοι (μπορεί και να) ήλπιζαν σε μια χείρα βοήθειας (από Σόιμπλε μεριά), ο Βόλφγκανγκ τους

άφησε στα (διαρκή) κρύα του λουτρού: «Δεν υπάρχει κανένα επιχείρημα για τους γερμανούς βουλευτές και πολίτες που μπορεί να τους πείσει για το λόγο που θα πρέπει να προχωρήσουμε τώρα στη συζήτηση για την ελάφρυνση του ελληνικού χρέους». Τώρα, λοιπόν, με το παρόν κυβερνητικό σχήμα...

► Άλλος ένας μήνας «παράτα» για τα «κόκκινα» δάνεια. Γολγοθάς...

► «Αλλαγή ρότας της ΕΕ και αναβίωση κοινού μέλλοντος» - είπε και η Δούρου να «αναβαθμιστεί» από την (χαμηλή) θέση της περιφερειάρχη και να αρμενίσει προς τα ψηλά... [άρθρο της (:) στη Le Monde, παρακαλώ...].

► Καμμένος: πιο ΝΑΤΟ, φοβάς. Και δεν φταίει ο ψεκασμός. Μάλλον η (επερχόμενη) άνοιξη. Που μπορεί και να μυρίσει κάλπικες λύσεις.

► «Ο Τσάβες μπορεί να έφυγε. Ομως η επανάστασή του είναι εδώ» (εφημ. Morning Star online, 5/3/2016). Επιμένουν (τα κουβέλια της Βρετανίας). Τόσο πολύ, δηλαδή...

► Γυναίκες κάτω των 33 ετών αναγκάζονται να παραιτηθούν από την πλήρη απασχόληση (πλήρως...) ή (μετά την άδεια μητρότητας) περνούν στην μερική απασχόληση. Το ποίον σημαίνει: 15% λιγότερη αμοιβή από τις μη έχουσες παιδιά γυναίκες. Ο βρετανικός καπιταλισμός «αγαπάει» τη μητρότητα...

► Ερευνα του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ προβλέπει ότι η φυλετική ισότητα στην αμοιβή θα υπάρξει μόλις το 2133... (αισιοδοξία για τον καπιταλισμό!).

► Ενώ η λετονική εταιρία που παρασκευάζει το meldonium δηλώνει ότι η θεραπεία (χρήση του) διαρκεί από τέσσερις έως έξι εβδομάδες, η τενίστρια Μαρία Σαράποβα λέει ότι το

έπαιρνε επί μία δεκαετία (όχι για να βελτιώσει την απόδοσή της αλλά για λόγους υγείας...). Σημειωτέον ότι το συγκεκριμένο φάρμακο απαγορεύτηκε στους αθλητές/-τριες την 1η Ιανουαρίου 2016 (WADA). Αφού την βρήκαν, ΕΙΝΑΙ ντοπαρισμένη. Αλλιώς, δεν τρέχει τίποτα (όπως, περίπου, είχε δηλώσει κάποτε ο προπονητής του «Αίολου» Κεντέρη...).

► Αλκοολικός καπιταλισμός: δέκα τοις εκατό των Βρετανών/-ίδων πίνουν σε μία φορά όσο αλκοόλ καταναλώνουν σε μία εβδομάδα (στους υψηλόμισθους, το 20% πίνει τουλάχιστον πέντε ημέρες την εβδομάδα). Πρόσδος... (dailymail.co.uk, 8 Μαρτίου 2016)

► Πείνα, σκέτη! Πωλείται η πριγκηπική Aston Martin αντί του ποσού των 450.000 λιρών Αγγλίας. Πενταροδεκάρες.

► «Ποιες βασικές απαιτήσεις πρέπει να προβάλλει κάθε μαρξιστής κατά την εξέταση του ζητήματος των μορφών πάλης. Ο μαρξισμός... παραδέχεται τις πιο διαφορετικές μορφές πάλης, όμως δεν τις «επινοεί»... απαιτεί να μελετάμε προσεκτικά τη διεξαγόμενη μαζική πάλη, που με την ανάπτυξη του κινήματος, με το ανέβασμα της συνειδητότητας των μαζών, με την όξυνση των οικονομικών και πολιτικών κρίσεων γεννά συνεχώς όλο και νέους, όλο και πιο ποικίλους τρόπους άμυνας και επίθεσης... Απαιτεί αναμφισβήτητη την ιστορική εξέταση του ζητήματος των μορφών πάλης. Το να βάζει κανείς το ζήτημα αυτό έξω από την ιστορικά-συγκεκριμένη κατάσταση σημαίνει ότι δεν καταλαβαίνει το αλφάβητο του διαλεκτικού υλισμού.» (Β.Ι. Ουλιάνοφ, Απαντα, «μπλε έκδοση», «Ο παρτιζάνικος πόλεμος», σ.σ. 1-12, τ. 14ος).

► 425 εκατομμύρια ευρώ (πακέτο Χατζηγάκη, αποζημιώσεις στους αγρότες για τις καταστροφές καλλιεργειών το 2008) θα πάρει πίσω το δημόσιο (:η ελληνική κυβέρνηση). Κερατιάτικα...

► «Διαμαρτυρία είναι όταν λέω: αυτό δεν μου αρέσει. Αντίσταση είναι όταν βάζω τέλος σ' αυτό που δεν μου αρέσει. Διαμαρτυρία είναι όταν λέω: αυτό δεν μου ταιριάζει. Αντίσταση είναι όταν εξασφαλίζω ότι αυτό που δεν μου ταιριάζει δε θα ξανασυμβεί» (με τον τρόπο της Ουλρίκε Μάινχοφ).

► «Τα ταξίδια είναι πρόγευση της κόλασης» (Durs Grünbein: «Kosmopolit»).

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

Να μην γίνουμε οι γηροκόμοι του καπιταλισμού, αλλά οι νεκροθάφτες του!

Να πληρώσει το κεφάλαιο και το κράτος το για την ασφάλισή μας. Η εργατική τάξη έχει ήδη πληρώσει με την υπεραξία της, τη μαύρη εργασία και τις εισφορές της!

Ενάντια στους πλαστούς διαχωρισμούς της εργατικής τάξης που οι καπιταλιστές καλλιεργούν!

Ενάντια στην αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης. Να μην πεθάνουμε δουλεύοντας!

Ενάντια στους σχεδιασμούς της σοσιαλδημοκρατικής διαχείρισης της εργασίας και των ιμπεριαλιστικών κέντρων!

Ταξική Ενότητα και Οργάνωση Αντικαπιταλιστικός Αγώνας

Η κοινωνική ασφάλιση είναι το δικαίωμα της εργατικής τάξης να ζει με αξιοπρέπεια όταν πλέον δεν μπορεί να πουλήσει την εργατική της δύναμη: είναι η απαίτηση της να πάρει πίσω ένα μέρος του πλούτου που της ληστεύουν είτε άμεσα -στην παραγωγική διαδικασία είτε έμμεσα μέσω του προϋπολογισμού- η αστική τάξη και το κράτος της.

Σε αυτή τη βάση, ο αγώνας για την υπεράσπιση της συμπεκνώνεται, εν όψει της επανειλούμενης κατεδάφισής της στο ταξικό αίτημα:

ΠΛΗΡΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥΣ

Τακτικός στόχος ενός συνολικότερου πλαισίου πάλης για ΨΩΜΙ-ΔΟΥΛΕΙΑ-ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ-ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ σε ρήξη με τον ιμπεριαλισμό, την αστική τάξη και τον καπιταλιστικό μονόδρομο.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ, 5 ΜΑΡΤΙΟΥ 12.00

► Να μην γίνουμε οι γηροκόμοι του καπιταλισμού, αλλά οι νεκροθάφτες του! - Να πληρώσει το κεφάλαιο και το κράτος του για την ασφάλισή μας. Η εργατική τάξη έχει ήδη πληρώσει με την υπεραξία της, τη μαύρη εργασία και τις εισφορές της! - Ενάντια στους πλαστούς διαχωρισμούς της εργατικής τάξης που οι καπιταλιστές καλλιεργούν! - Ενάντια στην αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης. Να μην πεθάνουμε δουλεύοντας! - Ενάντια στους σχεδιασμούς της σοσιαλδημοκρατικής διαχείρισης της εργασίας και των ιμπεριαλιστικών κέντρων! - Ταξική Ενότητα και Οργάνωση Αντικαπιταλιστικός Αγώνας - [Εργάτριες-τες για την ταξική ανασυγκρότηση]

► Η κοινωνική ασφάλιση είναι το δικαίωμα της εργατικής τάξης να ζει με αξιοπρέπεια όταν πλέον δεν μπορεί να πουλήσει την εργατική της δύναμη.

Είναι η απαίτησή της να πάρει πίσω ένα μέρος του πλούτου που της ληστεύουν είτε άμεσα -στην παραγωγική διαδικασία- είτε έμμεσα -μέσω του προϋπολογισμού- η αστική τάξη και το κράτος της. - Σε αυτή τη βάση, ο αγώνας για την υπεράσπιση της συμπεκνώνεται, εν όψει της επανειλούμενης κατεδάφισής της, στο ταξικό αίτημα: - Πλήρης Κοινωνική Ασφάλιση για όλους και πλήρης χρηματοδότησή της από τους καπιταλιστές και το κράτος τους - Τακτικός στόχος ενός συνολικότερου πλαισίου πάλης για Ψωμί-Δουλειά-Ανεξαρτησία-Σοσιαλισμό σε ρήξη με τον ιμπεριαλισμό, την αστική τάξη και τον καπιταλιστικό μονόδρομο. - Διαδήλωση ενάντια στην κατεδάφιση της Κοινωνικής Ασφάλισης - Μοναστηράκι, 5 Μαρτίου 12.00 [υπογραφή: Αστέρη και Σφυροδρέπανο]

Δύο διαφορετικές αφίσες με ταξικό περιεχόμενο, κολλημένες στην Αθήνα και στις γειτονιές της. Διευκρινίζουμε -εκ του περισσού- πως καμιά από τις δύο δεν έχει εκδοθεί από την «Κόντρα». Εκδόθηκαν και τοιχοκολλούνται από άλλες συλλογικές. Και βέβαια, είναι θετικό το γεγονός να γίνεται ζύμωση σε ταξική κατεύθυνση, ειδικά ενόψει της νέας αντιασφαλιστικής ανατροπής.

► Είναι λέρα όποιος ψάχνει για καριέρα (ανυπόγραφο στένσιλ σε διάδρομο της Σχολής Ηλεκτρολόγων Μηχανικών του ΕΜΠ)

Νεανικός αβανγκαρισμός, θα πει ενδεχομένως κάποιος. Δηλαδή, δεν πρέπει ένας μηχανικός να κοιτάζει να βρει μια δουλειά με βάση αυτό που έχει σπουδάσει; Πριν κάνετε αυτή τη σκέψη, σας ζητάμε να σκεφθείτε για δεύτερη φορά. Δεν είναι τυχαίο ότι το δίπλοιο «λέρα-καριέρα»

αποτελεί σταθερό μότο του ριζοσπαστικού φοιτητικού λόγου εδώ και πολλά χρόνια. Αυτό που καταγγέλλεται εδώ δεν είναι η αναζήτηση μιας δουλειάς ή έστω αυτού που ονομάζεται επαγγελματική αποκατάσταση (είδος σπάνιο για τους αποφοίτους των Πολυτεχνείων στις μέρες της κρίσης). Αυτό που καταγγέλλεται είναι ο καριερισμός που πάει παρέα με την αδιαφορία για τα κοινά, με το γλείψιμο των καθηγητάδων, με το ρουφιάνεμα, με την κυριαρχία του δόγματος «ο θάνατός σου η ζωή μου», με τον αντικοινωνικό ατομικισμό. Γι' αυτό και είναι λέρα όποιος ψάχνει για τέτοια καριέρα.

προσπαθώντας να ισορροπήσουν τα τραύματά τους. Τελικά, η νέα καταλήγει θύμα κακοποίησης και ο νέος προσπαθεί να καταλάβει πώς έφτασε ως εκεί.

Το πιο αξιόλογο στοιχείο της ταινίας είναι ο πειραματισμός στην αφήγηση. Η εικόνα, ως επί το πλείστον, υιοθετεί κυριολεκτικά την οπτική γωνία του αφηγητή-θύτη κι αυτό δημιουργεί μια ενδιαφέρουσα συνθήκη. Πέραν τούτου, ουδέν.

Ελένη Π.

Διανύοντας τον 20ό χρόνο κυκλοφορίας η «Κόντρα» απευθύνεται και πάλι στους αναγνώστες της, ζητώντας την οικονομική τους στήριξη.

Αυτή θα εξασφαλίσει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της, πάντα μαχητική και αποκαλυπτική.

«Είχαμε μια πολύ καλή συνάντηση. Οι θεσμοί συμφώνησαν να επιστρέψουν. Το ΔΝΤ επίσης συμφώνησε να επιστρέψει, παρά κάποιες διαφορές. Συνεπώς, αναμένουμε τις περαιτέρω συζητήσεις, να ολοκληρώσουμε έγκαιρα την πρώτη αξιολόγηση και να έχουμε μια συζήτηση σχετικά με το χρέος. Είμαι βέβαιος ότι λογικοί άνθρωποι, όταν κάθονται γύρω από το τραπέζι, θα βρουν μια λογική λύση. Σας

σει η αξιολόγηση και να ανοίξει η συζήτηση για το χρέος, την οποία ο Ντεϊσελμπλούμ τοποθέτησε αόριστα «στους επόμενους μήνες».

Ολ' αυτά, βέβαια, δημιουργούν ένα δραματικό κλίμα, που σκοπό έχει και τις αντιδράσεις του ελληνικού λαού να παγώσει και τον κοινοβουλευτικό λόχο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να συσπειρώσει («ψηφίστε γιατί χανόμαστε»). Το έργο το έχουμε ξαναδεί. Τα αστικά ΜΜΕ

βαθύ κόκκινο

Στη μάχη και οι εφεδρείες

Το «αμαρτωλό» -όπως καθιερώθηκε εδώ και δεκαετίες να αποκαλείται- Συγκρότημα (ένα είναι το Συγκρότημα στην Ελλάδα) πάντοτε είχε στη δούλεψή του και ανθρώπους με αριστερή πατίνα. Είναι το απαραίτητο αλατοπίπερο στη σαλάτα του ντεμέκ πλουραλισμού.

Οι αρθρογράφοι με την αριστερή πατίνα εμφανίζονται να διαθέτουν μια ελευθεριότητα στην έκφραση των απόψεών τους, που τους ξεχωρίζει από τους υπόλοιπους αρθρογράφους. Δεν ξεπερνούν, βέβαια, κάποια όρια αλλά αυτό το... ένα κλικ αριστερά το έχουν. Αλλιώς δε θα μπορούσαν να παίξουν το ρόλο τους.

Όταν, όμως, το Συγκρότημα μπαίνει σε πόλεμο και έχει ανάγκη από τις εφεδρείες του, καλούνται και οι αρθρογράφοι με την αριστερή πατίνα στα όπλα. Και τότε ξεβρακώνονται. Γιατί η αριστερή πατίνα τριβεται κι από κάτω ξεπροβάλλει ο γνήσιος Λισιέν (για να θυμηθούμε και τον Μπαλζάκ).

Τα τελευταία χρόνια, το αναλόγιο του αριστερού ψάλτη στην καθημερινή του Συγκροτήματος κατέχει κάποιος Δημήτρης Μανιάτης. Ο οποίος ανεκλήθη στα όπλα, προκειμένου να συγγράψει άρθρο με τίτλο «ΜΜΕ και Αριστερά». Είναι ο πλέον κατάλληλος, καθόσον τα συνδυάζει και τα δύο: και άνθρωπος των ΜΜΕ (εργαζόμενος στο Συγκρότημα, μάλιστα) και αριστερός.

Αναφερόμενος στην εν εξελίξει σύγκρουση Τσίπρα-Ψυχάρη (Τσιπραίων-Συγκροτήματος), ο αρθρογράφος με την αριστερή πατίνα στηλιτεύει -σωστά- το γεγονός ότι, «αν το πρωί με άγριες ανακοινώσεις καυτηρίαζαν τα παράνομα κανάλια, το ίδιο βράδυ στελέχη της κυβέρνησης στριμώχνονταν στα "αμαρτωλά" πάνελ».

Στη συνέχεια, θέτει το... κρίσιμο ερώτημα: «Ο παραδοσιακός Τύπος στην Ελλάδα σήμερα είναι η ύστατη ασφαλής και τεκμηριωμένη πηγή ενημέρωσης σε ένα χυδαίο τοπίο με παρακρατικά και άθλια site; Ή το παιχνίδι είναι στημένο εξ αρχής και τα μεγάλα ΜΜΕ είναι απλά φωνές συμφερόντων;». Και απαντά απνευστί ότι το δεύτερο «προφανώς δεν ισχύει»!

Δεν είναι, λοιπόν, φωνές συμφερόντων τα αστικά ΜΜΕ! Και τι είναι; Είναι χώροι στο εσωτερικό των οποίων γίνεται... ιδεολογική αντιπαράθεση! Είναι «οργανισμοί (σ.σ. γιατί όχι επιχειρήσεις;) που απασχολούν δεκάδες εργαζόμενους», που «προφανώς επίσης αποσπούν υπεραξία» (ο... μαρξιστής μας πιάνεται να αγνοεί στοιχειώδεις έννοιες της πολιτικής οικονομίας, αλλά το παραβλέπουμε), αλλά πάνω απ' όλα είναι «πυλώνες της αστικής δημοκρατίας, τηρούν εργασιακούς κανόνες που κανένα "ανεξάρτητο" καινούριο site δεν τηρεί»!

Αφού μας πει διδακτικά ότι «η γενίκευση του παραδοσιακού Τύπου ως "εξαπτέρυγου" συμφερόντων είναι μια εύκολη τεχνική. Δεν είναι όμως ορθή», το αριστερό δεκανίκι του Συγκροτήματος μας αποτελείώνει με ένα μάθημα... μαρξισμού: «Τα ΜΜΕ έχουν ευθύνες, όχι όμως την κύρια: την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας. Τα ΜΜΕ είναι μέρος του εποικοδομήματος, όχι της βάσης».

Αν ξεπερνούσε τις αναστολές του, θα έκανε ένα... αλτουσεριανό βήμα παραπέρα. Θα μας έλεγε ότι αυτός ο τομέας του εποικοδομήματος είναι διεκδικήσιμος από αυτούς που εργάζονται σ' αυτόν και επομένως μπορεί να κατακτηθεί προς όφελος της αριστεράς και της κοινωνικής αλλαγής! Κρίμα που δεν είχε το θάρρος να το γράψει, αλλά απλώς το υπαινίχτηκε. Ο φόβος μη τυχόν θυμώσει το αφεντικό στόμωσε το πληκτρολόγιο του αρθρογράφου με την αριστερή πατίνα. Ετσι, έμεινε μόνο η χοντροκοπιά που τόσο εύστοχα περιγράφει η λαϊκή παροιμία: «αν δεν παινέψεις το σπίτι σου, θα πέσει να σε πλακώσει» (κι αν δε γλείψεις το αφεντικό, θα στερηθείς το παντεσπάνι σου).

Εν κατακλείδι, αναρωτιόμαστε γιατί το πόνημα Μανιάτη δεν φόρεσε το σωστό τίτλο: «Μην πυροβολείτε τα ΜΜΕ»! Όταν γίνεται πόλεμος, οι... ντροπούλες δεν έχουν θέση.

Π.Γ.

Η ώρα των αντιλαϊκών μέτρων

ευχαριστώ πολύ». Αυτά δήλωσε, με τα άψογα αγγλικά του, ο υπουργός Οικονομικών των Τσιπροκαμμένων Ε. Τσακαλώτος, αποχωρώντας από το Eurogroup της περασμένης Δευτέρας.

Περισσότερες πληροφορίες δεν έδωσε. Δεν χρειαζόμαστε, όμως, τη βοήθεια του Τσακαλώτου, μετά από έξι χρόνια μνημονιακής πείρας. Όταν η τρόικα (κουαρτέτο πλέον, με τη συμμετοχή και εκπροσώπου του ΕΣΜ) έρχεται για να κλείσει μια αξιολόγηση-επιθεώρηση, έχουν προηγηθεί δύο συμφωνίες: πρώτο, οι ιμπεριαλιστές δανειστές έχουν διευθετήσει -τουλάχιστον καταρχήν- τις τυχόν μεταξύ τους διαφορές και δεύτερο η ελληνική κυβέρνηση έχει προσχωρήσει στο βασικό πλαίσιο των θέσέων τους, αφήνοντας ανοιχτές σε διαπραγμάτευση ορισμένες λεπτομέρειες. Η βασική συμφωνία έχει γίνει με email και τηλεδιασκέψεις, ενώ οι λεπτομέρειες θα ρυθμιστούν «επί του πεδίου» στην Αθήνα.

Βέβαια, οι δουνουτούδες διαμνύνουν από την Ουάσιγκτον ότι επιμένουν στις θέσεις τους. Και ο Σόιμπλε «άδειασε» τον Ντεϊσελμπλούμ (που είπε μετά το Eurogroup ότι ανοίγει η συζήτηση για το χρέος), δηλώνοντας ότι η συζήτηση για το χρέος είναι απλώς θέμα «πρεστίτζ», διότι μέχρι το 2025 δεν υπάρχει ζήτημα χρέους.

«Δεν υπάρχει κανένα δυνατό επιχείρημα αυτή τη στιγμή για τους γερμανούς βουλευτές και πολίτες για να εστιάσουν στην ελάφρυνση του χρέους», δήλωσε ο Σόιμπλε, χωρίς να παραλείψει και το καθιερωμένο δηλητηριώδες σχόλιο: δεν πρέπει να επιτραπεί στην ελληνική κυβέρνηση να πει «τώρα που έχουμε τη ρύθμιση του χρέους δεν κάνουμε τίποτα»!

Αν αναλογιστούμε, όμως, την τακτική που παγίως ακολουθεί το ΔΝΤ (το δόγμα του σοκ, ώστε να φτάσει στο τέλος εκεί που θέλει) και το ότι το κόμμα της Μέρκελ έχει την Κυριακή εκλογές σε τρία κρατίδια και ήδη αντιμετωπίζει προβλήματα με το προσφυγικό (βάλλεται από τα δεξιά), τότε μπορούμε να κατανοήσουμε τη σκοπιμότητα αυτών των δηλώσεων. Ειδικότερα τη σκοπιμότητα της δήλωσης του Σόιμπλε, που για να ενισχύσει τη δεξιά εικόνα του κόμματός του στέλνει ένα μήνυμα σκληρότητας έναντι των «τεμπέληδων Ελλήνων».

Μπορούμε, επίσης, να καταλάβουμε και την απάντηση που έδωσε ο Ντεϊσελμπλούμ στον Μοσκοβισί (χωρίς να προσέξει τα ανοιχτά μικρόφωνα), όταν αυτός του είπε ότι «ανοίγει μεγάλη κουβέντα». Επίτηδες μίλησα για το χρέος, του είπε. Το είχε υποσχεθεί φαίνεται στον Τσακαλώτο, ο οποίος τον είχε διαβεβαιώσει ότι η ελληνική πλευρά δε θα κάνει δια-

πραγματευτικά «κορδελάκια», αλλά θα κλείσει ένα προς ένα τα ανοιχτά θέματα όσο γίνεται πιο γρήγορα, γιατί «καίγεται», όπως επαναλαμβάνει συνεχώς σαν χαλασμένο γραμμόφωνο ο Ευκλείδης. Ε, μια κυβέρνηση που θα περάσει μεγάλα ζόρια, αντιμέτωπη με κύματα οργής και διαμαρτυρίας του ελληνικού λαού, πρέπει να έχει ένα «τυράκι» για να δολώσει τη φάκα (για τους λίγους που θα πιαστούν σ' αυτή). Γι' αυτό και σε βοήθεια του ολλανδού προέδρου του Eurogroup έσπευσε μια μέρα μετά να ταχθεί ο Μισέλ Σαπέν, που δήλωσε ότι ποτέ στο παρελθόν δεν υπήρξε τόσο ευρεία συναίνεση για την αντιμετώπιση του ελληνικού χρέους. «Το θέμα του χρέους είναι τώρα στο τραπέζι, για να μην κρατάμε τους Έλληνες σε μόνιμη κατάσταση στρες» είπε ο γάλλος υπουργός Οικονομικών.

Εκείνο που πρέπει να σημειωθεί είναι πως επί της ουσίας ο Ντεϊσελμπλούμ υπήρξε ιδιαίτερα προσεκτικός. «Χρειάζεται να γίνει περισσότερη δουλειά, ιδιαίτερα από την ελληνική κυβέρνηση», είπε. «Υπάρχουν δημοσιονομικά κενά που πρέπει να καλυφθούν», ενώ χρειάζεται «εμβάθυνση των μεταρρυθμίσεων». Αρα, κάλυψε πλήρως τους επικεφαλής του κουαρτέτου και κάλεσε -όσο πιο ευγενικά μπορούσε- την ελληνική κυβέρνηση να κινηθεί προς τις θέσεις τους, αν θέλει να κλεί-

αναλαμβάνουν να φτιάξουν το κλίμα, ανεβάζοντας τους εθνικά δραματικούς τόνους και υποβαθμίζοντας τις καταγγελίες της αντιπολίτευσης. Όταν ψηφιστούν τα μέτρα, τότε ο καθένας... μπορεί να κάνει την κριτική του. Την κρίσιμη ώρα, όμως, καλό είναι ν' αφήνουμε την κυβέρνηση να κάνει τη δουλειά της, γιατί σε περίπτωση εμπλοκής και παράτασης της αβεβαιότητας τα πράγματα θα γίνουν χειρότερα και στο τέλος θα αναγκαστούμε να δεχτούμε χειρότερα μέτρα. Αυτό είναι το μήνυμα που στέλνεται κάθε φορά και δεν πρόκειται να υπάρξει διαφοροποίηση ούτε αυτή τη φορά.

Για να επιστρέψει το κουαρτέτο στην Αθήνα και να πιάσει δουλειά, ο Τσακαλώτος έδωσε διαβεβαιώσεις ότι το μόνο που νοιάζει την κυβέρνησή του είναι να κλείσει η εκκρεμότητα. Αρα, έστω και με λίγη γκρίνια, έστω και με λίγο σπρώξιμο, είναι διατεθειμένοι να υπογράψουν και να νομοθετήσουν τα πάντα. Αλλωστε, όπως τονίζει συχνά ο Τσακαλώτος, όταν γύρω από το τραπέζι κάθονται λογικοί άνθρωποι, βρίσκουν και λογικές συμβιβαστικές λύσεις!

Όλα είναι έτοιμα για την υπογραφή ενός ακόμα εφιαλτικού μνημονιακού πακέτου και ο μόνος παράγοντας αβεβαιότητας είναι οι αντιστάσεις του ελληνικού λαού. Μένει ν' αποδειχτεί πού θα φτάσουν.

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638